

Rezidence

VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE

RESIDENCE
OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC
OF TÜRKİYE IN PRAGUE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Rezidence

Residence
VELVYSLANECTVÍ
TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE

RESIDENCE
OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC
OF TÜRKİYE IN PRAGUE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Rezidence

VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE

RESIDENCE
OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC
OF TÜRKİYE IN PRAGUE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

PŘEDMLUVA PREZIDENTA TURECKÉ REPUBLIKY

Na konci roku 2023 završíme první století trvání naší republiky a vykročíme do století nového. Na tento rok zároveň připadá také pětisté výročí založení našeho Ministerstva zahraničních věcí. Pod heslem „Turecké století“ tvoříme naši skvělou budoucnost, přičemž čerpáme inspiraci, sílu a poučení z naší slavné historie, která je plná hrdinských eposů.

Jsme pevně odhodláni učinit z naší země, která se nachází v srdci tří kontinentů, globálního hráče a využít k tomu právě její výhodnou geostrategickou polohu. Je nesporné, že se Turecko řadí k zemím, jež jsou velmi často vyhledávány pro svůj přínos při řešení mnoha zásadních témat, která mají dopad na mezinárodní vztahy. K takovému úspěchu přispěla více než dvoutisíciletá státní tradice naší země a pět století silných diplomatických zkušeností, jakož i důležité kroky, které jsme podnikli zejména v zahraniční politice. Rozšiřováním počtu svých diplomatických misí v zahraničí a aktivní rolí v mezinárodních organizacích plní Turecko, spolu se svými občany, své povinnosti vůči lidstvu.

V rámci plnění cílů, které si naše země vytyčila, obnovujeme naše diplomatické mise a oficiální rezidence zcela v souladu s duchem nové doby. Stejně jako v období Osmanské říše, přikládáme význam vyvěšování naší vlajky na budovách, které jsou ve shodě s vizí, kterou jsme během existence naší republiky přijali.

Příprava knihy o této budově, která se řadí k unikátům mezi našimi zahraničními nemovitostmi, a její vydání v rámci stého výročí založení naší republiky byly příkladným počinem, který je třeba zachovat pro budoucí generace.

Doufám, že si knihu, která přibližuje historii této význačné budovy, kterou jsem 6. října 2022 osobně navštívil v rámci mé účasti na summitu Evropského politického společenství, s chutí přečtete. Rád bych poděkoval také těm, kteří se na přípravě této publikace podíleli.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Prezident Turecké republiky

INTRODUCTION BY THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE

We will complete the first century of our Republic and set sail for a new century at the end of this year. The year 2023 also coincides with the 500th anniversary of the founding of our Ministry of Foreign Affairs. We are building our bright future under the banner of the Turkish Century by taking inspiration, strength, and lessons from our glorious history, which is full of heroic epics.

We are determined to make our country, located at the heart of three continents, a global player by taking advantage of its geo-strategic position. As a matter of fact, Türkiye is one of the countries whose contribution is sought most often in many critical topics that have an impact on international relations. Our country's more than two thousand years of state tradition and five centuries of strong diplomatic experience as well as the important steps we have taken, especially in foreign policy, have contributed to this success. Türkiye is fulfilling her responsibilities toward humanity, along with her citizens, by expanding the number of her diplomatic missions abroad and playing an active role in international organizations.

Within the framework of our country's goals, we are restoring our diplomatic missions and official residences in accordance with the spirit of the new era. As in the Ottoman period, we attach importance to flying our flag in the buildings that are in accordance with the vision we have undertaken in the Republican period.

The preparation of a book about this building, which is one of our unique properties abroad, and publishing it within the framework of the 100th anniversary of our Republic has been an exemplary work to be left to future generations.

I hope you will enjoy reading the book, explaining the history of this distinguished building, which I recently visited on the occasion of the Summit of the European Political Community, on October 6, 2022. I would like to congratulate those who contributed to the preparation of this publication.

Recep Tayyip ERDOĞAN
President of the Republic of Türkiye

TÜRKİYE CUMHURBAŞKANININ TAKDİMİ

Bu yıl Cumhuriyetimizin ilk asrını tamamlayıp yeni asrına yelken açıyoruz. 2023 aynı zamanda Hariciye Teşkilatımızın temellerinin atılmasının 500'üncü sene-i devriyesine tekabül ediyor. Kahramanlık destanlarıyla dolu şanlı tarihimizden ilham, güç ve ibret alarak, Türkiye Yüzyılı bayrağı altında aydınlık yarınlarımızı inşa ediyoruz.

Üç kıtanın kalbinde yer alan ülkemizi, jeo-stratejik konumundan da istifadeyle küresel oyuncuların biri yapmakta kararlıyız. Nitekim son yıllarda uluslararası ilişkilere damgasını vuran birçok kritik başlıkta en çok katkısı aranan ülkelerden birisi Türkiye'dir. Bunda ülkemizin, iki bin yılı aşan devlet geleneğinin ve beş asra ulaşan güçlü diplomasi birikiminin yanı sıra özellikle dış politikada attığımız önemli adımların da payı vardır. Diplomatik temsilcilik ağının genişletilmesinden uluslararası kuruluşlarda üstlendiği aktif role kadar Türkiye, vatandaşlarıyla birlikte tüm insanlığa karşı sorumluluklarını hakkıyla yerine getirmektedir.

Ülkemizin hedefleri çerçevesinde yurtdışı temsilciliklerimizi ve resmi konutlarımızı, yeni dönemin ruhuna uygun şartlara kavuşturuyoruz. Osmanlı döneminde olduğu gibi Cumhuriyet döneminde de üstlendiğimiz misyona yakışır bina ve mekânlarda bayrağımızın dalgalanmasına önem veriyoruz.

Yurtdışındaki eşsiz mülklerimizden biri olan bu binaya ilişkin bir kitabın hazırlanması ve Cumhuriyetimizin 100'üncü yılı etkinlikleri kapsamında yayınlanması gelecek nesillere bırakılacak örnek bir çalışma olmuştur. 6 Ekim 2022 tarihinde Avrupa Siyasi Topluluğu Zirvesi vesilesiyle ziyaret ettiğim bu güzide binamızın tarihçesini anlatan bu kitabı keyifle okuyacağınızı ümit ediyorum; hazırlanmasında emeği geçenleri kutluyorum.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Türkiye Cumhurbaşkanı

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

PŘEDMLUVA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ TURECKÉ REPUBLIKY

V roce 2023, tedy v roce, kdy slavíme sté výročí vzniku Turecké republiky a pětisté výročí položení základů její diplomacie, bychom Vám rádi představili tuto knihu, která vypráví nejen o historii rezidenční budovy našeho velvyslanectví v Praze, ale i o tom, jakou roli sehrála v turecko-českých vztazích.

Sílu a odhodlání, se kterými dnes Turecká republika kráčí vpřed, čerpá ze svých historických kořenů. Právě ty jí dodávají odvahu činit kroky v souladu s odkazem, který nám zanechali naši předkové.

Tradice naší diplomacie je jedním z důležitých pilířů tohoto poslání. Jak opakovaně zdůrazňuji, Ministerstvo zahraničních věcí Turecké republiky s neskonalou hrdostí vyvěšuje naši vlajku po celém světě. Všude tam, kde působí našich dvě stě šedesát diplomatických misí.

Budovu rezidence tureckého velvyslanectví v Praze, která byla od 50. let 20. století využívána jako rezidence velvyslance i sídlo velvyslanectví samotného, jsme v roce 1976 zakoupili a zařadili do našeho národního inventáře. Stalo se tak z iniciativy tehdejšího ministra zahraničních věcí İhsana Sabriho Çağlayangila a budova se od té doby stala svědkem řady významných celosvětových událostí, které formovaly průběh minulého století.

Věříme, že vydání knihy, která je dílem, jehož odkaz přetrvá věky, právě u příležitosti stého výročí vzniku naší republiky, bude inspirovat další generace k podobnému úsilí.

Děkuji všem, kteří přispěli ke vzniku této knihy, a pevně doufám, že se Vám bude líbit.

Dr. Hakan Fidan
*Ministr zahraničních věcí
Turecké republiky*

INTRODUCTION BY THE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE

As we celebrate the centenary of our Republic and the five-hundredth anniversary of our diplomatic history in 2023, we are pleased to share with you this book, which narrates the history of the official residence of our embassy in Prague and the role it plays in Turkish-Czech relations. Today, the Republic of Türkiye is moving forward with the strength and determination it has drawn from its historical roots and is courageously taking steps to carry the legacy left by its ancestors even further.

Our diplomatic tradition constitutes one of the important pillars of this blessed march. As I have emphasized on every occasion, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye flies our glorious flag with unmatched pride all around the world with its 260 diplomatic missions abroad.

The official residence of the embassy in Prague, which we have been using as a residence and chancellery since the 1950s and which we purchased and included in our national inventory in 1974 with the initiatives of the late Mr. İhsan Sabri Çağlayangil, Minister of Foreign Affairs at that time, has witnessed numerous significant global events that shaped the course of the last century.

The publication of such a book in the centenary of our Republic, which will last forever, will inspire future generations to carry out similar endeavors.

I congratulate those who have contributed to this book and hope that you will enjoy reading it.

Dr. Hakan Fidan
*The Republic of Türkiye
Minister of Foreign Affairs*

TÜRKİYE CUMHURİYETİ DIŞİŞLERİ BAKANININ TAKDİMİ

Cumhuriyetimizin yüzüncü, diplomasimizin beş yüzüncü yılını kutladığımız 2023 yılında Prag Büyükelçiliğimizin resmi konut binasının tarihçesini ve Türk-Çek ilişkilerinde oynadığı rolü anlatan bu kitabı sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyoruz. Bugün Türkiye Cumhuriyeti, tarihi köklerinden aldığı güç, azim ve kararlılıkla hiç durmadan yürütmekte, ecdadının bıraktığı mirası daha da ileriye taşıyacak adımları cesaretle atmaktadır.

Diplomasi geleneğimiz bu kutlu yürüyüşün önemli sacayaklarından birini teşkil etmektedir. Her vesileyle vurguladığım gibi Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı bu kutlu yürüyüşte 260 yurtdışı temsilciliği ile şanlı bayrağımızı dünyanın her köşesinde eşsiz bir gururla dalgalandırmaktadır.

1950'lerden bu yana ikamet ve kançılara amaçlı olarak kullandığımız, 1974 yılında dönemin Dışişleri Bakanı rahmetli Sayın İhsan Sabri Çağlayangil'in girişimleriyle satın alarak milli envanterimize dahil ettiğimiz Prag Büyükelçiliği resmi konutu geçen yüzyılı şekillendiren birçok önemli küresel olaya şahitlik etmiştir.

İlelebet payidar kalacak olan Cumhuriyetimizin yüzüncü yılında böyle bir eserin yayınlanması gelecek nesillere benzer çalışmaların yapılması için ilham verecektir.

Eser için emek verenleri kutluyor, bu eseri keyifle okumanızı temenni ediyorum.

Dr. Hakan Fidan
*Türkiye Cumhuriyeti
Dışişleri Bakanı*

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

PŘEDMLUVA VELVYSLANCE TURECKÉ REPUBLIKY

Pro mě i celý tým tureckého velvyslanectví je velkým potěšením, že Vám dnes můžeme představit tuto knihu o rezidenci velvyslance Turecké republiky v Praze. Je mi ctí, že v této krásné zemi mohu zastupovat náš národ a spolu se svou rodinou žít a přijímat vzácné hosty právě v této historické budově.

Významné události z její historie a charakteristické prvky její architektury Vám v této knize přiblíží pan prof. Jaroslav Sojka, který je odborníkem ve svém oboru. Pokud nám to autor dovolí, rádi bychom zde vzdali hold bývalému ministru zahraničí Turecka J. E. İhsanu Sabri Çağlayangilovi (ať odpočívá v pokoji) za to, že se v roce 1976 rozhodl tuto budovu jménem naší vlády koupit. Právě v této budově, ještě jako nájemník, sídlilo turecké velvyslanectví již od 15. května 1944. Mnoho let sloužila budova jako velvyslanectví, konzulát a rezidence Turecké republiky v Praze zároveň. Až v roce 2003 si naše vláda pronajala jako sídlo velvyslanectví a konzulátu jinou budovu, která dříve sloužila jako sídlo norského velvyslanectví v Praze. Od té doby byla budova v ulici Pevnostní používána výhradně jako rezidence velvyslance Turecké republiky a byla nejen domovem tureckých velvyslanců v Praze, ale také pohostinným útočištěm pro jejich hosty.

Povinnosti, které souvisí s posláním velvyslance v rámci reprezentace jeho země, se netýkají pouze jeho samotného, ale i jeho rodiny. Starost o chod domácnosti v rezidenci a zajištění toho, aby byla budova vždy vzorně připravena přivítat hosty, obvykle připadá na manželku. Ani tato kniha by nevznikla bez koordinačního přispění, odhodlání a vytrvalosti mé ženy Beyhan. Aby bylo vše, jak má být, musí tu a tam přiložit ruku k dílu i děti. Podpora veškerého personálu, který se podílí na chodu a údržbě rezidence, je klíčová. Stejně jako budova velvyslanectví, je totiž i rezidence důležitým místem pro plnění povinností velvyslance i jeho rodiny. To platí obzvláště v případě, kdy jsou turečtí diplomaté vysláni do sprátené, spojenecké země, jakou je Česká republika. Naše země nedělí žádné historické nepřátelství a nikdy jsme proti sobě nebojovali. Nedávným potvrzením vřelosti vzájemných vztahů, které turecký národ přijal s hlubokou vděčností, byla iniciativa české vlády při obnově křišťálových lustrů české výroby v budově tureckého parlamentu, k jejichž poničení došlo při pokusu o převrat 15. července 2016. Naše země pojí také významné obchodní vztahy a spolupráce v oblasti energetiky, bezpečnosti, obrany, cestovního ruchu, kultury a vzdělávání. Ve všech těchto oblastech jsme navázali partnerství, naše země mají však mnohem výraznější potenciál pro vzájemně prospěšnou spolupráci. Fakt, že je Turecko jednou z nejoblíbenějších turistických destinací Čechů a že Česká republika je pro turecké studenty jednou z nejvyhledávanějších zemí v oblasti výměnných studijních programů, jen posiluje naši naději na upevnění vazeb mezi našimi národy.

Usilovně se snažíme, abychom nejen udrželi, ale i posílili podporu České republiky pro členství Turecka v EU. Zároveň usilujeme o podporu spolupráce našich dvou národů sdružených v rámci NATO, chceme tak přispět k trvalému míru ve světě. Jak řekl první prezident České republiky Václav Havel, „pracujme na něčem, co je dobré, a ne jen proto, že to má šanci na úspěch.“

Naše země ale spojuje mnohem více. Praha je totiž místem, kde Yakup Kadri Karaosmanoğlu, turecký velvyslanec v tehdejší Československu, napsal některé z klasických děl turecké literatury. Také Nâzım Hikmet Ran, slavný turecký básník, který se dodnes těší úctě, dokonce i u svých politických oponentů, napsal některé ze svých nejlepších básní právě v Praze, a to během svého pobytu v exilu.

Turci si také velmi oblíbili české sklo a porcelán. Již od dob osmanského vládce Abdulhamita je sklo značky Moser součástí hostin na sultánském dvoře, v paláci a na našich velvyslanectvích po celém světě, včetně rezidence našeho velvyslanectví, které je tato kniha věnována.

Dokonce i zakladatel moderního Turecka Mustafa Kemal Atatürk se léčil v Karlových Varech poté, co byl zraněn v boji a stal se veteránem. Zaujala ho známka nad některými písmeny v české abecedě a při reformě té turecké pak představil písmena jako „ş“ (čti š) nebo „ç“ (čti č).

Dalším významným poutem mezi našimi národy jsou hřbitovy v Pardubicích, Hodoníně a Valašském Meziříčí, kde jsou pochováni turečtí vojáci, kteří zahynuli během první světové války na frontě u Haliče. Leží zde více než tisíc mladých tureckých vojáků, kteří obětovali své životy, aby pomohli spojencům a ochránili místní obyvatelstvo před útočícími vojsky.

Naše poděkování patří také panu Ahmetovi Yücemu a společnosti Yüce Auto, která se zabývá distribucí automobilů značky Škoda v Turecku, a to za jejich podporu a sponzorování této knihy. Bylo nám velkou ctí reprezentovat naši zemi, náš národ a našeho prezidenta Jeho Excelenci Recepa Tayyipa Erdoğan a ve zlatém městě Praze, ležícím v srdci Evropy.

Jsem hrdý, že mohu říci, že Turecko i nadále usiluje o rozvoj našich vzájemných vztahů, a to ve všech oblastech spolupráce mezi Tureckou republikou a naším spojencem – Českou republikou.

Ať žije turecko-české přátelství a spojení.

Egemen BAĞIŞ
Velvyslanec Turecké republiky v České republice

FOREWORD BY THE AMBASSADOR OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE

It is with great pleasure for me and the team of the Turkish Embassy to present this book about our residence in Prague. Along with my wife and our children, I feel privileged to represent our great nation in this beautiful country and we consider ourselves to be blessed for living in and hosting our guests in this very historic building.

Prof. Jaroslav Sojka, who is an expert in his field, shares the historical and architectural aspects of the building in this book. As you will read in the author's own words, we would like to pay a tribute to former Foreign Minister of Türkiye, H.E. İhsan Sabri Çağlayangil (may he rest in peace), for having the vision to purchase this building on behalf of our government back in 1976. Prior to that, the Turkish Embassy had also been a tenant in this very building since May 15, 1944. The building served as the embassy, the consulate, and the residence of the Republic of Türkiye in Prague for many years. In 2003, our government rented a building that formerly served as another embassy. Since then, our embassy residence building located on Pevnostní Street has been not only the home of Turkish ambassadors, but also a Turkish hospitality center for our guests.

The responsibilities of an ambassador entail his or her whole family to take part in the representation of their respective country. Keeping the residence in order and ensuring its readiness to host guests usually falls on the spouse. Even this book could not have been published without the coordination, determination, and perseverance of my wife Beyhan. The facilities, mainly the residence, are important for the whole family to fulfill their responsibilities with the support and the assistance of the entire residence staff. Especially if this diplomatic post is in a friendly ally country which is the case for Turkish diplomats in the Czech Republic: there is no historical animosity or mutual conflict.

As a recent testament to our excellent bilateral relations, the Turkish nation deeply appreciates the Czech government's initiative to restore the Bohemian crystal chandeliers, which were damaged by an attack on the Turkish Parliament during the disgraceful coup attempt of July 15, 2016.

We already have substantial trade and cooperation in sectors and fields of energy, security, defense, tourism, culture, and education. Although we currently have partnerships in all of these fields, there still is much more considerable potential in our respective countries for mutually beneficial cooperation. The fact that Türkiye is one of the top tourist destinations of Czechs and that Czechia is one of the most preferred countries for Turkish students regarding exchange programs only reinforces our hope to strengthen the bond between our nations.

We are making every effort to sustain and strengthen the support of the Czech Republic to Türkiye's membership to the EU and to increase the cooperation between our two great nations under the NATO umbrella in order to contribute to lasting global peace. As the founding president of the Czech Republic Václav Havel advised, "We shall work for these goals

because they are good, not just because they stand a chance to succeed." Prague is also where Yakup Kadri Karaosmanoğlu, once a Turkish ambassador to the Czech Republic, wrote some of the classics of Turkish literature. Nâzım Hikmet Ran who is still respected even by his political opponents for being one of the best and legendary poets of our language wrote some of his best poems in Prague during his exile period.

Czech glass and porcelain have always been very popular among Turks. We have been using Moser glasses while entertaining our guests since the time of Sultan Abdülhamit during the Ottoman Empire in our Sultan's court, and consecutively during the Republic era, in our presidential palaces and embassies all around the world including our embassy residence to which this book is dedicated.

Furthermore, as we all know, the founder of modern Türkiye, Mustafa Kemal Atatürk was also treated in Karlovy Vary after he was wounded and became a veteran. He was influenced by the accents on some letters in the Czech language and introduced letters such as "ş" and "ç" when he changed our alphabet.

Last but not least, one of the most significant bonds between our nations is the presence of three cemeteries of our martyred soldiers who fell during the First World War at the Galicia front and are now in their eternal resting places in Pardubice, Hodonín, and Valašské Meziříčí in the Czech Republic. More than a thousand young Turkish soldiers sacrificed their lives here to protect our allies and the local inhabitants from the invading forces.

While gathering these lesser-known facts regarding our bilateral relations and our residence, we had many different institutions and individuals who supported us. We especially appreciate the support of Mr. Ahmet Yüce and Yüce Auto, distributor of Škoda automobiles in Türkiye, for sponsoring this book.

Once again, it is a great honor for us to represent our country, our nation, and President H.E. Recep Tayyip Erdoğan in the golden city of Prague, which lies in the heart of Europe. I am proud to say that Türkiye has the will to develop our mutual relations even further in all areas between our country and our ally, the Czech Republic.

Long live the Turkish-Czech friendship and alliance.

Egemen BAĞIŞ

Ambassador of the Republic of Türkiye to the Czech Republic

TÜRKİYE CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİSİNİN ÖNSÖZÜ

Prag'daki Büyükelçilik Konutumuzu anlatan bu kitabı sunmaktan şahsım ve Türk Büyükelçiliği ekibi adına büyük memnuniyet duyuyorum. Eşim ve çocuklarımızla birlikte, bu güzel ülkede yüce milletimizi temsil etmiş olmanın ayrıcalığını yaşıyor ve bu tarihi binada yaşayarak misafirlerimizi ağırlayabildiğimiz için kendimizi şanslı addediyoruz.

Alanında saygın bir uzman olan Profesör Jaroslav Sojka, bu kitapta binanın tarihi ve mimari yönlerini paylaşıyor. Yazarın kendi kaleminden okuyacağınız üzere, 1976 yılında hükümetimiz adına bu binayı satın alma vizyonuna sahip olduğu için Türkiye'nin Dışişleri eski Bakanı rahmetli Sayın İhsan Sabri Çağlayangil'e (nur içinde yatsın) şükranlarımızı sunuyoruz. Bina satın alınmadan önce Türk Büyükelçiliği, 15 Mayıs 1944'ten beri yine bu binada kiracı olarak bulunuyordu. Bina uzun yıllar boyunca Türkiye Cumhuriyeti'nin Prag'daki Büyükelçiliği, Konsoloslugu ve Konutu olarak hizmet vermiştir. 2003 yılında Devletimiz, Prag'da daha önce yine bir büyükelçilik olarak hizmet veren başka bir binayı kançılara olarak kiralamıştır. Pevnostní Caddesi üzerinde bulunan bu mülkümüz ise, o tarihten bu yana sadece Büyükelçilerimizin evi değil, aynı zamanda konuklarımızın Türk misafirperverliği ile ağırlandığı bir merkez olmuştur. Bir büyükelçinin sorumlulukları, tüm aile bireylerinin de temsil misyonunu üstlenmelerini gerektirir. Konutu düzenli tutmak ve misafir ağırlamaya hazır olmasını sağlamak genellikle eşlerin sorumluluğundadır. Bu kitap bile eşim Beyhan hanımın koordinasyonu, kararlılığı ve azmi olmasaydı yayınlanamazdı. Sözkonusu işlerle ilgili olarak tüm aile bireylerinin konutta görevli personellerin de desteğiyle, sorumluluklarını yerine getirebilmeleri önemlidir. Özellikle de Çekya'daki Türk diplomatları için tarihsel bir husumetin olmadığı ve hiçbir zaman birbirine karşı savaşmamış olan dost ve müttefik bir ülkede görev yapmak bahse konu temsil misyonunu daha da önemli kılar.

Muazzam ikili ilişkilerimizin güncel bir göstergesi olarak, 15 Temmuz 2016 tarihindeki hain darbe girişimi sırasında zarar gören Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki Bohemya kristali avizelerini Çek Hükümeti'nin restore etme girişimi, Türk milleti tarafından derinden takdir edilmektedir. Enerji, güvenlik, savunma, turizm, kültür, eğitim ve ticaret alanlarında halihazırda önemli bir işbirliğimiz olsa da, ülkelere karşılıklı fayda sağlayacak işbirliği için çok daha büyük bir potansiyel bulunmaktadır. Türkiye'nin Çeklerin en çok tercih ettiği turistik destinasyonlardan biri olması ve öğrenci değişim programları kapsamında Çekya'nın Türk öğrenciler tarafından en çok tercih edilen ülkelerden biri olması, ülke-lerimiz arasındaki ilişkileri güçlendirme yönündeki umudumuzu pekiştirmektedir.

Kalıcı küresel barışa katkıda bulunmak amacıyla, NATO şemsiyesi altında ülkelerimiz arasındaki işbirliğini artırmak ve Çek Cumhuriyeti'nin Türkiye'nin AB üyeliğine verdiği desteği sürdürmek ve güçlendirmek için her türlü çabayı gösteriyoruz. Çek Cumhuriyeti'nin kurucu Cumhurbaşkanı Vaclav Havel'in de ifade ettiği gibi "Bu hedeflere yönelik sadece başarı şansı olduğu için değil, iyi hedefler oldukları için çalışmalıyız."

Prag, aynı zamanda bir dönem Türkiye'nin Çek Cumhuriyeti Büyükelçisi olan Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Türk edebiyatının klasik eserlerinden bazılarını kaleme aldığı bir şehirdir. Dilimizin en iyi ve efsanevi şairlerinden biri olması nedeniyle siyasi karşıtları tarafından bile hala saygı duyulan Nâzım Hikmet Ran, en iyi şiirlerinden bazılarını Prag'daki sürgün döneminde yazmıştır.

Çek cam ve porseleni her zaman Türklerin ilgisini çekmiştir. Osmanlı İmparatorluğunda, Sultan Abdülhamit döneminden bu yana, saraylarımızda ve Cumhuriyet döneminde de bu kitabın ithaf edildiği Büyükelçilik konutumuz dahil olmak üzere, dünyanın dört bir yanındaki Büyükelçiliklerimizde misafirlerimizi ağırlarken Çek kristal markası Moser ürünlerini kullanıyoruz.

Bir çoğumuzun bildiği üzere Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk de yaralanıp gazi olduktan sonra Karlovy Vary'de tedavi görmüştür. Çek dilindeki bazı harflerin vurgularından etkilenmiş ve yeni alfabemizi oluştururken "ş" ve "ç" gibi harflerden ilham almıştır. Ancak halklarımız arasındaki en önemli bağlardan biri, Birinci Dünya Savaşı sırasında Galiçya cephesinde şehit düşen ve bugün Çek Cumhuriyeti'nin Pardubice, Hodonin ve Valesky Mezirici şehirlerinde ebedi istirahatgahlarında bulunan askerlerimize ait şehitliklerin bulunmasıdır. Binden fazla genç Türk askeri, müttefiklerimizi ve yerel halkı işgalci güçlerden korumak için burada hayatlarını feda etmiştir.

İkili ilişkilerimiz ve konut binamız ile ilgili az bilinen bu bilgileri ortaya çıkarırken bir çok farklı kurum ve şahsın katkılarını aldık. Özellikle, bu kitabın yayınlanmasına sponsor olan Sayın Ahmet Yüce'ye ve Türkiye'de Škoda otomobillerinin distribütörlüğünü yapan Yüce Auto'ya destekleri için şükranlarımızı sunuyoruz.

Avrupa'nın kalbinde yer alan altın şehir Prag'da ülkemizi, milletimizi ve Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ı temsil etmek bizim için büyük bir onur vesilesidir. Ülkemiz ile müttefikimiz Çek Cumhuriyeti arasındaki ikili ilişkilerimizi her alanda daha da geliştirme iradesine sahip olduğumuzu söylemekten gurur duyuyorum.

Yaşasın Türk-Çek dostluğu ve müttefikliği!

Egemen BAĞIŞ

T.C. Prag Büyükelçisi

TABLE OF CONTENTS

INTRODUCTION BY THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF TÜRKIYE 8

INTRODUCTION BY THE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS OF THE REPUBLIC OF TÜRKIYE ... 11

FOREWORD BY THE AMBASSADOR OF THE REPUBLIC OF TÜRKIYE 14

AUTHOR'S INTRODUCTION 21

PRESENTING THE LETTER OF CREDENTIALS 23

TURKISH-CZECH HISTORICAL, CULTURAL, AND POLITICAL RELATIONS 24

ABOUT THE RESIDENCE AND ITS IMMEDIATE SURROUNDINGS 29

    Střešovice and Ořechovka 29

    Pevnostní (Fortress) Street 32

THE EMBASSY RESIDENCE 33

    Architect 33

    A Villa for More Than Just Family Life 36

    Architectural Style 37

EXTERIOR OF THE RESIDENCE 41

    Reception Garden 41

    Veranda and Surroundings 65

INTERIOR OF THE RESIDENCE 77

    Protocol Entrance 77

    Reception Hall 89

    Ambassador's Study 125

    Music Room and Winter Garden 143

    Dining Room 179

    Sofa Morning Room and Flag Terrace 207

The Residence Comes to Life 231

In memory of all Turkish diplomats and their families who sacrificed their lives 236

With deep gratitude to the Czech government 237

Former Ambassadors 239

About the Author 240

Closing Remarks by Beyhan Nilser Bağış 242

Literature 246

PŘEDMLUVA PREZIDENTA TURECKÉ REPUBLIKY 7

PŘEDMLUVA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ TURECKÉ REPUBLIKY 11

PŘEDMLUVA VELVYSLANCE TURECKÉ REPUBLIKY 13

ÚVOD 21

PŘEDLOŽENÍ POVĚŘOVACÍCH LISTIN 23

TURECKO-ČESKÉ HISTORICKÉ, KULTURNÍ A POLITICKÉ VZTAHY 25

O REZIDENCI A JEJÍM NEJBLIŽŠÍM OKOLÍ..... 29

    Střešovice a Ořechovka 29

    Pevnostní ulice 32

REZIDENCE VELVYSLANCE 33

    Architekt 33

    Vila pro víc než jen rodinný život 36

    Sloh a styl 37

REZIDENCE ZVENČÍ..... 41

    Reprezentační zahrada 41

    Veranda a okolí 65

REZIDENCE UVNITŘ..... 77

    Protokolární vchod 77

    Přijímací salon 89

    Pracovna velvyslance 125

    Hudební salonek a zimní zahrada. 143

    Jídelna 179

    Ranní salon a terasa s vlajkou 207

Rezidence velvyslance ožívá 231

Na památku všech tureckých diplomatů a jejich rodinných příslušníků, kteří přišli o život 236

S hlubokou vděčností české vládě 237

Bývalí velvyslanci 239

O autorovi 240

Poznámka na závěr od Beyhan Nilser Bağış 243

Literatura 246

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

ÚVOD

Praha je historické hlavní město České republiky. Od nejstarších dob je politickým, ekonomickým a kulturním centrem státu ležícího uprostřed Evropy. Již od středověku zde měly diplomatické zastoupení jiné státy.

Význam města, rozkládajícího se na březích řeky Vltavy, potvrdili jak český král Karel IV. (1316–1378), tak Rudolf II. (1552–1612), když z Prahy učinili sídlo císaře Svaté říše římské národa německého. Praha jako křižovatka kultur znala luxus darů pocházejících z Arábie, Egypta, Persie, Byzance i Osmanské říše především díky diplomatickým stykům mezi Východem a Západem.

Později se Praha ocitla ve stínu habsburské Vídně. Od roku 1918 je znovu na výsluní jako hlavní město samostatné Československé republiky a od roku 1993 České republiky.

Díky vilovému charakteru zástavby s bohatou zelení a blízkosti Pražského hradu, sídla prezidenta republiky, se z Prahy 6 postupně stala městská čtvrť diplomatických zastoupení nejvýznamnějších světových států. Vedle rezidencí velvyslance Ruské federace a velvyslance Spojených států amerických tu najdeme i rezidenci velvyslance Turecké republiky.

Tato kniha se snaží čtenáři přiblížit jak architekturu rezidence, její uspořádání, vnitřní vybavení a výzdobu, tak připomenout význam dlouhodobých turecko-českých diplomatických vztahů.

INTRODUCTION

Prague is the historic capital of the Czech Republic. Since ancient times, it has been the political, economic, and cultural center of a state in the heart of Europe. Many states have had diplomatic representation here since the Middle Ages.

The importance of this city, situated on the banks of the Vltava River, was confirmed by the Czech King Charles IV (1316–1378) and Rudolf II (1552–1612) when they made Prague the seat of the emperor of the Holy Roman Empire of the German nation. As a crossroads of cultures, Prague knew the value of luxurious gifts from Arabia, Egypt, Persia, Byzantium, and the Ottoman Empire, mainly due to diplomatic relations between East and West. In time, the city found itself in the shadow of Habsburg Vienna. Since 1918, it has been on the rise again as the capital of the independent Czechoslovak Republic and, since 1993, as the capital of the Czech Republic.

Thanks to its residential character, rich greenery, and close access to Prague Castle – the seat of the President of the Czech Republic, the Prague 6 city district has gradually become a popular area for diplomatic missions of the world's most important states. In addition to the residences of the Ambassador of the Russian Federation and the Ambassador of the United States of America, the residence of the Ambassador of the Republic of Türkiye is also located here.

This book introduces the reader to the residence's architecture, layout, interior design, decor, and commemorates the importance of long-term Turkish-Czech diplomatic relations.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

PŘEDLOŽENÍ POVĚŘOVACÍCH LISTIN

Předložení pověřovacích listin podepsaných hlavou státu vysílající země hlavě státu, kde bude velvyslanec působit, je nezbytným předpokladem pro to, aby mohl začít vykonávat své pracovní povinnosti. Manželé Bağışovi předali pověřovací listiny podepsané J. E. prezidentem Recepem Tayyipem Erdoğanem J. E. prezidentu Miloši Zemanovi na Pražském hradě, který je velmi blízko jejich bydliště, 11. prosince 2019.

PRESENTING THE LETTER OF CREDENTIALS

Presenting his or her credentials signed by the head of state of the country represented to the head of state of the country where an ambassador will serve is a prerequisite for this person to start performing the obligations of the job. The Bağış couple presented the credentials signed by H.E. President Recep Tayyip Erdoğan to H.E. President Miloš Zeman at Prague Castle, which is very close to their residence, on December 11, 2019.

TURKISH-CZECH HISTORICAL, CULTURAL AND POLITICAL RELATIONS

Relations between Turks and Czechs were formed over centuries, long before modern states and current republics emerged. Numerous Ottoman influences can be found in arts and crafts. The Imperial Court of the Ottoman Empire maintained diplomatic contacts with its Czech, Moravian, and Silesian counterparts, especially with the Czech Royal Court and later the Viennese Imperial Court. The fascination with Turkish culture is prevalent in architecture, fashion, sculpture, and music. One only has to look at Humprecht Castle near Sobotka or the pavilion in the Lnáře castle gardens, not to mention the sculptures installed on Prague's Charles Bridge or the numerous reminders and updates of Ottoman forays into the ornaments and naming of the townspeople's houses. During the 19th century, trade relations between the modernized Ottoman Empire and Austria-Hungary also strengthened.

Records in old chronicles and archives document the settlement of Czechs and Slovaks in the territory governed by the Ottoman Empire. In the collections of the National Gallery in Prague, the North Bohemian Museum in Liberec, the West Bohemian Museum in Pilsen, and numerous castles and chateaux, exceptionally high-quality examples of Turkish ceramics and silver objects can be seen.

At cemeteries in Pardubice, Hodonín, and Valašské Meziříčí, people can pay tribute to Turkish soldiers who fell in the battlefields and infirmaries during the First World War. Many exhibits commemorating the participation of the Turks in the battles are included in the collections of the Army Museum in Prague.

Especially after the end of the First World War, contact between Türkiye and Czechoslovakia intensified. Young Czechoslovakia and the later Republic of Türkiye established new diplomatic relations unburdened by the past. The Czechoslovak embassy was opened in İstanbul in 1919. After the brief tenures of diplomats *Vladimír Frič* (1891–1979) and *Peter Klemens*, *Rudolf Světlík* was appointed head of the delegate's office in October 1920. He held the position of Czechoslovak delegate in Türkiye until 1924.

The Treaty of Friendship between Türkiye and Czechoslovakia was signed on October 11, 1924. Rudolf Světlík, the head of the Czech delegate's Office in İstanbul, representing Czechoslovakia, and Tevfik Kamil, Undersecretary of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye (Hariciye Vekaleti Müsteşarı), representing the Turkish side, took part in the meeting. (The treaty entered into force on July 21, 1925.) The first accredited representative of Czechoslovakia in Ankara was *Miloš Kobr*, who worked there from 1926 to September 1932. In the meantime, on June 16, 1925, *Hüseyin Vasıf Çınar* was appointed as the first diplomatic representative (Envoy) of the Turkish Republic to Czechoslovakia.

Since then, the Prague 6 city district has been the home of the Turkish Embassy. Relations between the Republic of Türkiye and the Czech Republic have always been friendly since the establishment of diplomatic relations with Czechoslovakia in 1924, except for a break in diplomatic relations in 1939–1945 during the German occupation of Czechoslovakia and stagnation during the Cold War. (It should be added that *Karel Halla* was the ambassador from 1935, *Robert Feischer* from 1938, *Michal Hanák* from 1944, and *Jindřich Kolowrat-Krakovský* from 1945.)

Since the Velvet Revolution in 1989, after Czechoslovakia transitioned to democracy, relations between the two countries began to develop significantly.

Finally, let us recall *İhsan Sabri Çağlayangil* (1908–1993), the famous Turkish Minister of Foreign Affairs, who was active in the 1960s and 1970s. As a politician and diplomat, he was known for his vision for the future and foresight, as evidenced by the purchases of prime real estate around the world for the diplomatic purposes of state representation. In 1976, he decided to add this exceptionally well-situated building in Prague to the assets listed in the Turkish National Treasury.

After the peaceful breakup of Czechoslovakia, Türkiye recognized the newly established sovereign Czech Republic on January 1, 1993.

TURECKO–ČESKÉ HISTORICKÉ, KULTURNÍ A POLITICKÉ VZTAHY

Vztahy mezi Turky a Čechy se utvářely po celá dlouhá staletí dávno před vznikem moderních států a současných republik. Četné osmanské vlivy lze rozpoznat v umění i řemesle. Panovnícký dvůr Osmanské říše udržoval diplomatické kontakty s českými, moravskými a slezskými protějšky, a to především s českým královským dvorem a pozdějším vídeňským císařským dvorem. Fascinaci tureckou kulturou nalézáme ve stavitelství, módě, sochařství i hudbě. Stačí se podívat na vzhled zámku Humprecht u Sobotky nebo pavilon v zámecké zahradě ve Lnářích. To se ani nerozepisujeme o sochařské výzdobě Karlova mostu v Praze nebo četných připomínkách a aktualizacích osmanských výpadů v rámci výzdoby měšťanských domů a jejich pojmenování. V 19. století navíc zesílily obchodní vztahy mezi modernizovanou Osmanskou říší a Rakousko-Uherskem.

Ve starých letopisech a archiváliích jsou doklady o osídlení Čechů a Slováků na území spravovaném Osmanskou říší. Ve sbírkách Národní galerie v Praze, Severočeském muzeu v Liberci, Západočeském muzeu v Plzni nebo na četných hradech a zámcích jsou k vidění výjimečně kvalitní příklady turecké keramiky a předmětů zhotovených ze stříbra.

Na hřbitovech v Pardubicích, Hodoníně a Valašském Meziříčí lze uctít památku zde pochovaných padlých tureckých vojáků z bojišť a lazaretů první světové války. Mnohé exponáty připomínající účast Turků v bojích jsou ve sbírkách Armádního muzea v Praze.

Kontakty mezi Tureckem a Československem zesílily zvláště po této válce. Mladé Československo a později vzniklá Turecká republika navázaly nové diplomatické vztahy nezatížené minulostí. Československý zastupitelský úřad byl otevřen v İstanbulu v roce 1919. Po krátkém funkčním období diplomatů *Vladimíra Friče* (1891–1979) a *Petera Klemense* byl v říjnu 1920 jmenován vedoucím kanceláře delegáta *Rudolf Světlík*. Do roku 1924 zastával funkci československého delegáta v Turecku.

Dohoda o přátelství mezi Tureckem a Československem byla podepsána 11. října 1924. *Rudolf Světlík* byl vedoucím kanceláře českého delegáta v İstanbulu, *Tevfik Kamil* pak náměstkem ministra zahraničních věcí (Hariciye Vekaleti Müsteşarı), zastupujícím Turecko na jednáních. Dohoda vstoupila v platnost dne 21. července 1925.

Prvním jmenovaným vyslancem (zvláštním přidělcem) Československa v Ankaře byl od roku 1926 do září 1932 *Miloš Kobr*. Mezitím byl od 16. června 1925 přidělen jako první vyslanec (zvláštní přidělenec) Turecka v Československu *Hüseyin Vasıf Çınar*.

Od té doby hostila městská část Prahy 6 turecké velvyslanectví na svém území v rámci hlavního města Prahy. Od navázání diplomatických styků s Československem v roce 1924 byly vztahy mezi Tureckem a Českou republikou vždy přátelské, s výjimkou přerušení diplomatických styků v letech 1939 až 1945, během německé okupace Československa, a stagnace v období studené války. (Dodejme, že od roku 1935 byl vyslancem *Karel Halla*, od roku 1938 *Robert Feischer*, od roku 1944 *Michal Hanák* a konečně od roku 1945 *Jindřich Kolowrat-Krakovský*.)

Od sametové revoluce v roce 1989, po přechodu Československa k demokracii, se vztahy mezi oběma zeměmi začaly významně rozvíjet.

Závěrem si připomeňme osobnost *İhsana Sabri Çağlayangila* (1908–1993), proslulého tureckého ministra zahraničních věcí, který působil v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století. Jako politik a diplomat byl známý nadáním vizí a prozíravostí, o čemž svědčí zakoupení vysoce kvalitních nemovitostí po celém světě pro diplomatické účely státní reprezentace. Právě on se v roce 1976 rozhodl vložit tuto mimořádně dobře situovanou pražskou budovu do majetku turecké národní pokladny. Po klidném rozpadu Československa uznalo Turecko nově vzniklou suverénní Českou republiku (1. ledna 1993).

İhsan Sabri Çağlayangil
1908–1993

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

HALIDE EDIP ADIVAR

One of the lesser-known facts about Turkish-Czech relations is the personal friendship between world-famous Czech artist Alphonse Mucha and Turkish writer and women's rights activist Halide Edip Adivar.

Author, politician, and educator, Adivar served alongside the founder of the modern Turkish Republic Mustafa Kemal Atatürk in the front lines of the Turkish War of Independence and became famous as „Corporal Halide“ despite being a civilian.

As a popular novelist, Adivar contributed to Turkish literature during the early years of the Republic. In her written literary work, she underlined the importance of educating women, and advocated for women. She was also the first women's rights activist in her homeland.

In 1917, Halide Edip Adivar and her husband, Dr. Adnan Adivar, visited Czechoslovakia. They stayed in Prague for a while, then went to the castle in Zbiroh, where their friend Alphonse Mucha lived. Three years after taking a photo of Halide Edip Adivar, Mucha first worked on a black and white sketch of her which he later used for an oil painting masterpiece.

This important work of Mucha's, which could not be located by Ambassador Bağış for a long time due to the COVID-19 pandemic, was finally discovered in the Mucha Family Collection in Prague. After having tracked this painting since their arrival in Prague, the Ambassador and his wife, Ms. Beyhan N. Bağış were delighted to locate the painting at John Mucha's residence, the grandson of the famous painter who is currently serving as President of the Mucha Foundation.

Mr. John Mucha hosted the Bağış couple in his house, near the Prague Castle where the family has been living since the 1950s. This residence is known to have hosted some of Mucha's best private works.

Upon the request of Ambassador Bağış, the Alphonse Mucha Foundation included the work in a special exhibition held at the Czech Senate during the Czech presidency of the Council of the European Union.

This once-in-a-lifetime special exhibition was opened by the President of the Senate, Mr. Miloš Vystrčil, and Mr. John Mucha, as well as his son Mr. Marcus Mucha.

Over the course of the Czech presidency of the European Union, thousands of visitors, including many Turkish citizens, had a chance to view the photo, the sketch, and the oil on canvas masterpiece, in awe and admiration for both Mucha and Adivar.

Jedna z méně známých kapitol v turecko-českých vztazích je osobní přátelství mezi světoznámým českým umělcem Alfonsem Muchou a tureckou spisovatelkou a bojovnicí za práva žen Halide Edip Adivar.

Spisovatelka, politička a pedagožka Adivar sloužila po boku zakladatele moderní Turecké republiky Mustafy Kemala Atatürka v první linii turecké války za nezávislost, a přestože byla civilistkou, proslavila se jako desátnice „Halide“. Jako oblíbená spisovatelka přispěla Adivar v prvních letech trvání republiky k rozvoji turecké literatury. Ve své literární tvorbě zdůrazňovala význam vzdělání žen, zasazovala se o jejich práva a stala se první bojovnicí za práva žen ve své vlasti.

V roce 1917 navštívila se svým manželem Dr. Adnanem Adivarem Československo. Nějakou dobu se zdrželi v Praze, poté se vydali na zámek ve Zbirohu, kde žil jejich přítel Alfons Mucha. Tři roky poté, co pořídil fotografii Halide Edip

Adivar, začal Mucha pracovat na její černobílé skice, kterou později použil pro své mistrovské dílo v podobě olejomalby. Toto významné Muchovo dílo, které se velvyslanci Bağışovi kvůli pandemii covid-19 dlouho nedařilo vypátrat, bylo nakonec objeveno ve sbírce Muchovy rodiny v Praze. Zjištění, že se obraz, po kterém pan velvyslanec a jeho žena Beyhan N. Bağış pátrali již od svého příjezdu do Prahy, nachází v rezidenci Johna Muchy, vnuka slavného malíře, který v současné době působí jako prezident Muchovy nadace, je velmi potěšilo.

Pan John Mucha přijal manžele Bağışovy ve svém domě nedaleko Pražského hradu,

kde rodina žije od padesátých let 20. století. Zde se také nacházejí některá z nejlepších Muchových soukromých děl.

Na žádost velvyslance Bağıše zařadila Nadace Alfonse Muchy obraz Halide Adivar mezi díla, která byla součástí mimořádné výstavy pořádané v Senátu ČR během českého předsednictví v Radě Evropské unie.

Tuto zcela unikátní výstavu zahájil předseda Senátu Miloš Vystrčil, John Mucha a jeho syn Marcus Mucha.

Po celou dobu českého předsednictví Evropské unii tak měly tisíce návštěvníků, včetně mnoha tureckých občanů, možnost prohlédnout si fotografii, skicu i mistrovskou olejomalbu na plátně, s úctou a obdivem k Muchovi i Halide Adivar.

→

Rodina Bağışova s Johnem Muchou před originálem olejomalby Halide Edip Adivar od Alfonse Muchy, která zdobí hlavní obytnou část Muchovy vily.

Bağış family with John Mucha in front of the original oil painting of Halide Edip Adivar by Alphonse Mucha, which adorns the main living area of the Mucha villa.

Bağış ailesi, John Mucha ile birlikte Mucha villasının salonunu süsleyen Alfons Mucha imzalı Halide Edip Adivar'ın orijinal yağılı boya tablosunun önünde.

O REZIDENCI A JEJÍM NEJBLIŽŠÍM OKOLÍ

ABOUT THE RESIDENCE AND ITS IMMEDIATE SURROUNDINGS

Střešovice a Ořechovka

STŘEŠOVICE AND OŘECHOVKA

Střešovice, currently part of Prague 6, is situated on a hill bordered by the Brusnice stream in the south and the Veleslavín stream in the north. Most archaeological finds documenting the oldest settlements were made during the first period of the Czechoslovak Republic (1918–1938). The oldest settlements dating to the *Neolithic period* were found on the site of the later Andělka Homestead near Sibeliova Street. Archeological finds proved the presence of the *Stroke-ornamented ware culture* (4900–4700 BC) in several settlements. The presence of the *Funnelbeaker culture* was also established when ceramics, stone tools, a fragment of a spindle whorl, objects made from bones, and shells of river clams were found in the settlement pits in today's Nad Octárnou Street. Archeological excavations further revealed a fragment of a faceted axe head and a pot originating from the *Corded Ware culture* in Na Andělce Street. In the same locality, in front of house No. 387, a grave with seven pieces of pottery belonging to the *Bell Beaker culture* was examined. In its collection, the National Museum in Prague has a bronze pin, a spiral bracelet, and fragments of other ornaments belonging to the *Únětice culture of the Early Bronze Age* (2200–1950 BC) and originating from the graves found in the vicinity of Panenská brickyard. On the corner of Sibeliova and U Střešovických hřišť Streets, isolated fragments of ceramics belonging to the *Štítary culture settlement* were discovered. A unique **Roman coin** – the solidus of the Western Roman Emperor *Valentinian III* (425–455) – was found opposite the Ořechovka cinema while laying cables. **Střešovice** was originally called **Třešovice**. The first mention of Prague and an agricultural settlement situated in front of the gates of Prague Castle is documented in the **Břevnov Benedictine monastery's** foundation deed dated 993 (cf. in the medieval forgery of the deed). From an archaeological point of view, the settlement could be positioned in the broader vicinity of the later Church of St. Norbert, as documented by various finds of pottery shards, including ceramics originating from the *young and late Hillfort period*.

Střešovice, dnes součást Prahy 6, se rozkládají na návrší vymodelovaném na jižní straně potokem Brusnicí a od severu Veleslavínským potokem. Většina archeologických nálezů dokládajících nejstarší osídlení byla získána v období první Československé republiky (1918–1938). Nejstarší nálezy dokládají osídlení v *mladší době kamenné* na místě pozdější use-
dlosti Andělka v okolí Sibeliovy ulice. Zde stávalo několik sídlištních objektů *kultury s vypíchanou keramikou* (4900–4700 př. n. l.). V dnešní ulici Nad Octárnou byly zjištěny sídlištní jámy *kultury s nálevkovitými poháry*, obsahující keramiku, kamenné nástroje, zlomek přeslenu, kostěné předměty a skořápky říčních škeblí. Opět v ulici Na Andělce byly při výzkumech zachráněny zlomek faseto-
vaného sekeromlatu *kultury se šňůrovou keramikou* a pohár téže kultury. Tamtéž, před domem čp. 387, byl prozkoumán hrob *kultury zvoncovitých pohárů* se sedmi nádobami. Ve sbírkách Národního muzea v Praze je bronzová jehlice, spirálový náramek a zlomky dalších ozdob z cihelny Panenská, pocházejí z hrobů *únětické kultury starší doby bronzové* (2200–1950 př. n. l.). Na rohu ulic Sibeliovy a U Střešovických hřišť byly zjištěny ojedinělé zlomky *štítarské sídlištní keramiky*. Proti kinu Ořechovka byla při kladení kabelů nalezena ojedinělá **římská mince** – solidus západořímského císaře *Valentiniana III.* (425–455). **Střešovice** se původně **nazývaly Třešovice**. První zmínka o zemědělské osadě ležící před branami Pražského hradu a Prahy je uvedena v zakládací listině **Břevnovského kláštera** benediktinů z roku 993 (resp. ve středověkém falzu za-
kládací listiny). Z archeologického pohledu lze ves umístit do prostoru v širším okolí pozdějšího kostela sv. Norberta, jak dokládají nejrůznější nálezy střepů nádob, včetně *mlado až pozdně hradištní keramiky*. V majetku knížecí rodiny zůstaly Střešovice po listinami blíže neurčenou dobu. Kdy získal ve Střešovicích majetek **Strahovský klášter premonstrátů**, ne-
víme. Ve 14. století jsou zmíněné v souvislosti s majetkem zlatníka *Václava Řeka* (*Graecus*), který připadl Strahovskému klášteru. Tam je ves potvrzena i konfir-
mačním privilegiem krále Václava IV. (1361–1419) z roku 1397. Později Střešovice příslušely farností ke kostelu sv. Rocha na Strahově.

←

Střecha rezidence velvyslanectví s Pražským hradem v pozadí.

The roof of the embassy residence with Prague Castle in the background.

Büyükelçilik konutundan Prag Kalesi'nin görünümü.

Historical sources do not mention how long Střešovice remained in the possession of the princely family, or when the **Strahov Premonstratensian monastery** acquired its property there. The first mention of Střešovice comes from the 14th century in connection with a record of the property of goldsmith *Václav Řek* (*Græcus*) being assigned to the Strahov monastery. Střešovice has also been mentioned in the Confirmatory Privilege of King Wencelas IV (1361–1419) dated 1397. Later, Střešovice belonged to St. Rochus Parish at Strahov.

During the Renaissance, Střešovice started to gain importance in terms of water management when, in 1540, well-maker *Jiří Winkler* created an adit on the **Andělka's vineyard** territory, which allowed the drainage of drinking water using wooden and ceramic pipes laid in clay. Since the reign of *Rudolf II* (1576–1611), the pond water intended for the watering of the castle gardens was drained from the Markéta pond in Liboc by an artificial open riverbed (*called the Imperial Ditch*) along the contour line through Vokovice, Veleslavín, and Střešovice to the pond in the pheasantry near Prague Castle. The extent to which well-known experts, such as pond builder *Jakub Krčín* (1535–1604) as well as astronomer, astrologist, and alchemist *Tycho Brahe* (1546–1601), had been involved in the preparation and execution of the work, has remained an open question.

Střešovice remained subordinated to the monastery until the 19th century. In 1891, shortly after the establishment of the *Neo-Renaissance rectory* (1889–1890) and the founding of the cemetery, where the first burial took place in 1901, the *Neo-Romanesque Church of St. Norbert* was built by project architect Jaroslav Kuchta. *Emil Filla* (1882–1953), painter, graphic artist, sculptor, art critic, and editor of “Volné Směry” (an art magazine published in 1896–1949 by the Mánes Association of Free Artists – editorial note), is buried in the Střešovice cemetery.

Industry had yet to expand into this area. The only exception was a vinegar factory founded in 1870. In 1922, when Střešovice was annexed to Prague, 3 879 inhabitants lived in 254 houses. The rapid development of the area occurred only after the establishment of Czechoslovakia. The *functionalist Müller Villa* by architect *Adolf Loose* (1870–1933), built from 1928 to 1930, which stands in dramatic contrast to the village houses huddled under the sandstone rocks of the so-called Malé Střešovice, has become a symbol of European cultural heritage.

In 1919, tenders for new construction were announced, especially in the **Vořechovka area**. More extensive construction work in the area occurred mainly in the 1920s and 1930s. Today, its center covers the vicinity of Macharovo náměstí (Machar Square) with its shops, cinema, restaurants, and several family houses with their gardens. The Research Institute of Sugar Industry (today the Institute of Physics of the Czech Academy of Sciences), built between 1920 and 1923 according to the project of Josef Záruba-Pfeffermann in the so-called mixed style, and the waterworks on its edge were also part of the district.

Význam Střešovic z vodohospodářského hlediska se projevil v období rene-sance, kdy již v roce 1540 byla na území **vinice na Andělce** zřízena studnařem *Jiřím Winklerem* štola k napájení Pražského hradu, odkud byla pitná voda sva-žitě sváděna dřevěným i keramickým potrubím položeným do jílu. Užítková rybníční voda určená k osvěžení hradních zahrad byla od doby vlády *Rudolfa II.* (1576–1611) vedena z Markétského rybníka v Liboci umělým otevřeným korytem (zvaným *Císařská strouha*) po vrstevnici přes Vokovice, Veleslavín a Střešovice až do rybníka v bažantnici u Pražského hradu. Do jaké míry se na přípravě a provádění prací podílely slavné osobnosti, rybníkář *Jakub Krčín z Jelčan a Se-dlčan* (1535–1604) a astronom, astrolog i alchymista *Tycho Brahe* (1546–1601), je dodnes otevřenou otázkou.

V poddanském poměru ke klášteru zůstávaly Střešovice až do 19. století. Teprve v roce 1891 byl vybudován *novorománský kostel sv. Norberta* podle projektu Ja-roslava Kuchty. Bylo to krátce po zřízení *novorenesanční* fary (1889–1890) a sou-časně se založením hřbitova, kde se první pohřeb uskutečnil roku 1901. Na střešovickém hřbitově je mj. pochován malíř, grafik, sochař, výtvarný kritik a re-daktor *Volných směrů Emil Filla* (1882–1953).

Průmysl se této oblasti vyhýbal. Jedinou výjimkou byla octárna, založená roku 1870. Když v roce 1922 došlo k připojení Střešovic ku Praze, žilo zde celkem 3 879 obyvatel ve 254 domech. Bouřlivý vývoj nastal teprve po vzniku Československa. Symbolem evropsky významného kulturního dědictví se *stala funkcionalistická Müllerova vila* od architekta *Adolfa Loose* (1870–1933) z let 1928 až 1930, drama-ticky kontrastující s vesnickými domky, schoulenými pod pískovcovými skálami takzvaných Malých Střešovic.

Již v roce 1919 byly vypsány soutěže na novou výstavbu, zvláště v oblasti tehdy ještě nazývané **Vořechovka**. Zde se stavělo především ve 20. a 30. letech. Dnes její centrum tvoří okolí Macharova náměstí s obchody, kinem a restaurací a řadou rodinných domů se zahradami. Součástí čtvrti byl i Výzkumný ústav cukrovarnický (dnes Fyzikální ústav AV ČR), postavený v letech 1920 až 1923 podle návrhu *Josefa Záruby-Pfeffermanna v takzvaném smíšeném stylu*, a při jeho okraji umístěné vodárenské zařízení.

Území dnešní vilové čtvrti **Ořechovka** původně náleželo blíže položenému **pre-monstrátskému klášteru na Strahově**. Pole rozprostírající se v nejsevernější části, navazující na Dejvice v místě zvaném Skalka, získal roku 1559 od strahov-ského opata *Zikmund Boleslavský*. Roku 1573 je předal zlatníkovi *Mikuláši Mille-roví*, který na místě pole založil vinici a spojil ji se sousedním vinohradem a obehnal je společnou zdí. Po Millerovi náležela vinice jeho zeti malíři *Quirinovi Sprangerovi*, bratrovi proslulého rudolfinského malíře *Bartoloměje*, a po něm různým pražským měšťanům. Není bez zajímavosti, že právě Bartoloměj Spran-ger namaloval hodnotný *manýristický Epitaf pražského zlatníka Mikuláše Millera* (trvale vystavený v Národní galerii v Praze).

Za třicetileté války vinice zpusltla a byla využívána jako pole. Zanedbanou za-hradu koupil v roce 1709 šlechtic **Jan Kryštof Bořek**, příbuzný pozdějšího pre-monstrátského opata *Mariana Hermanna*. Bořek byl radou dvorské komory, první komisař solní a pivního důchodu v Království českém a dodnes po něm zůstala rozsáhlá sbírka tehdy platných předpisů státní správy, uložená v archivu Strahovského kláštera. Další svazky Bořkovy sbírky jsou uložené ve Státním ústředním archivu a v Knihovně Národního muzea v Praze. Vedle toho jsou ve Strahovské klášterní knihovně uložené i tisky zdobené Bořkovým erbem.

The vicinity of today's **Ořechovka** residential area originally belonged to the nearby **Premonstratensian monastery in Strahov**. The field, located in Skalka, the northernmost part of the adjoining area of Dejvice, was acquired in 1559 by *Zikmund Boleslavský* from the Strahov abbot. In 1573, it was handed over to goldsmith *Mikuláš Miller* (*Nicolas Müller*), who used the field to establish a vineyard, then joined it with the neighboring vineyard and built a wall around it. After Miller, the vineyard belonged to his son-in-law, painter *Quirin Spranger*, brother of the famous Rudolfinian painter *Bartholomeus Spranger*, and after him to various townspeople of Prague. It is not without interest that Bartholomeus Spranger painted the valuable *mannerist Epitaph of the Goldsmith Nicolas Müller* (perma-nently exhibited in the National Gallery in Prague). During the Thirty Years' War, the vineyard was desolated and used as a field. The neglected garden was bought in 1709 by nobleman **Jan Kryštof Bořek**, a relative of the later Premonstratensian abbot *Marian Hermann*. Bořek was a councilor of the court chamber and the first com-missioner of the salt and beer tax authority in the Czech lands. To this day, an extensive collection of state administration regulations in force at the time has been preserved and stored in the archives of the Strahov monastery. Other volumes of Bořek's collection are stored in the State Central Archive and the library of the National Museum in Prague. In addition, prints decorated with Bořek's coat of arms are stored in the Strahov monastery's library.

Around 1710, Bořek had **a summer residence** built here on an elevated terrace, where fountains and statues were placed among flower and lawn parterres in the style of French gardens. The design for the building was allegedly drawn on the day of purchase by builder and architect *Jan Jiří Michal Aichbauer*, step-brother of *Kilián Ignác Dientzen-hofer*.

J. K. Bořek stayed here only in the summers. Winters were spent in his house called U Tří jetelových lístků (Three Leaf Clovers House) in Prague's Malá Strana (Lesser Town). The beautiful suburban summer residence had not been used for a long time. It disappeared as early as 1742 during the occupation of Prague, when the French army cut down trees, pulled down the statues, ravaged the pavilions, and set up a fortress in the summer residence. Bořek's garden was shelled, and the unique building was eventually set on fire.

Jan Kryštof Bořek did not live to see the sad end of his summer home. After his heirs passed away, the land was returned to the monastery. In exchange for the vineyards, the land was acquired by the state, or rather the army, which set up an arms depot here and later artillery laboratories. This is reflected in the names of streets in the area, such as Dělostřelecká (Artillery) Street and Zbrojnická (Armory) Street.

Bořek's summer home used to be called **Bořekovka**, from which – in the second half of the 18th century – the distort-ed name **Vořechovka** was created, and after the Second World War started to be written as **Ořechovka**.

Již okolo roku 1710 zde nechal postavit **letohrádek** na vyvýšené terase se sochami a fontánou mezi květinovými a trávnickovými partery po způsobu francouzských zahrad. Návrh na budovu prý nakreslil hned v den koupě stavitel a architekt *Jan Jiří Michal Aichbauer*; nevlastní bratr *Kiliána Ignáce Dientzenhofera*.

J. K. Bořek zde pobýval pouze v létě, zimu trávil ve svém domě U Tří jetelových lístků v Praze na Malé Straně. Nádherné předměstské letovisko ale nemělo dlouhého trvání. Zaniklo již roku 1742 při okupaci Prahy, když zde francouzské vojsko pokácelo stromy, vyvrátilo sochy, zpusťošilo altány a v záměčku zřídilo pevnost. Bořkova zahrada byla ostřelována a výstavná budova nakonec zapá-lena.

Jan Kryštof Bořek se smutného konce své usedlosti nedožil. Jeho dědici později vymřeli, a tak se pozemek opět stal majetkem kláštera. Směnou za vinice získal pozemek stát, či lépe řečeno armáda, která zde zřídila zbrojní skladiště a poz-ději dělostřelecké laboratoře. To vše se dodnes odráží v názvech místních ulic, jako Dělostřelecká a Zbrojnická.

Bořkova usedlost bývala nazývána **Bořekovkou**, z čehož už ve 2. polovině 18. sto-letí vznikl zkomolený název **Vořechovka**, který se začal ve spisovném tvaru **Ořechovka** užívat až po druhé světové válce.

Pevnostní ulice

PEVNOSTNÍ (FORTRESS) STREET

The name of this street in Střešovice recalls Prague's fortifications built between 1654 and 1721 and demolished at the beginning of the 20th century. The street was established and acquired its name in 1928. The name has never been changed since its inception. In addition to the residence of the Turkish Ambassador, Pevnostní Street has several attractive family houses and villas built in 1928, the year in which the new Czechoslovak Republic celebrated its tenth anniversary. Family house No. 1/581 was designed in 1927 by architect *Jaroslav Fröhlich*. The interesting villa located at No. 4/656 (formerly called Kozákova) was designed in 1928 by architect *Bohumil Kozák* as a single-story symmetrically arranged residence in *the style of the transition from modernism to purism, with an attic in a sloping roof*. Without going into exhaustive details, let us mention house No. 7/588, built in 1928 by architects Arnošt Mühlstein and Viktor Fürth. Today, Pevnostní Street forms the edge of the Ořechovka urban conservation zone declared in 1991. In the neighborhood of Petřiny, also in Prague 6, about 2 km away from the Turkish Embassy's residence located on Pevnostní Street, there is a street whose name is closely connected with Türkiye called Ankarská Street, named after the Turkish capital Ankara.

Název této střešovické ulice připomíná, že až do těchto míst sahalo opevnění Prahy postavené v letech 1654 až 1721 a zbořené na počátku 20. století. Ulice vznikla a získala svůj název v roce 1928. Pojmenování nebylo od doby vzniku do současnosti nikdy změněno. Vedle rezidence tureckého velvyslance je v Pevnostní ulici ještě několik zajímavých rodinných domů a vil, postavených v roce 1928, kdy nová Československá republika slavila desáté výročí vzniku. Rodinný dům čp. 1/581 navrhl *Jaroslav Fröhlich* již v roce 1927. Zajímavá vila čp. 4/656 (dříve zvaná Kozákova) byla navržena roku 1928 jako jednopatrový symetricky rozvržený dům ve stylu přechodu moderny k purismu, s podkrovím v šikmé střeše, architektem Bohumilem Kozákem. Bez nároku na vyčerpávající úplnost zmiňme ještě dům čp. 7/588 od významných architektů Arnošta Mühlsteina a Viktora Fürtha z roku 1928. Pevnostní ulice dnes tvoří okraj městské památkové zóny Ořechovka, vyhlášené v roce 1991. Ve čtvrti Petřiny, rovněž v Praze 6, asi 2 km od rezidence tureckého velvyslancectví v Pevnostní ulici, se nachází ulice, jejíž název je úzce spjat s Tureckem, a to Ankarská ulice, pojmenovaná podle tureckého hlavního města Ankary.

REZIDENCE VELVYSLANCE THE EMBASSY RESIDENCE

Architekt

ARCHITECT

Ladislav Čapek se narodil 11. dubna 1876 v Mnichově Hradišti do rolnické rodiny. Jeho otec byl Josef Čapek, pachtýř chalupy ve Veselé (čp. 26), a matkou Anna, rozená Gregorová z Dolánek (čp. 2). Ladislav Čapek měl dvě sestry a mladšího bratra, který byl krejčím v Mnichově Hradišti (živností v čp. 421 ve Smetanově ulici). Do obecné školy chodil v Mnichově Hradišti, následně pak do měšťanské školy. Po jejím absolvování nastoupil do zednického učení. Poté pokračoval na průmyslové škole stavební v Praze, kam se kvůli studiu přestěhoval k příbuzným. Působil jako pražský architekt a stavitel, především na Vinohradech a později na Novém Městě pražském. S jeho stavbami se ale setkáme i v Bubenči, Dejvicích a Střešovicích. Byl členem *Sokolské jednoty*, dlouholetý předseda *Společenstva stavitelů*, spoluzakladatel a donátor *Církve československé husitské*.

První zkušenosti získal jako polír u pražské stavitelské firmy, během krátké doby se vypracoval na stavbyvedoucího. V roce 1905 vyhrál konkurs na stavbu okresního chudobince v Jičíně. Ve stejné době vedl stavbu hotelu *U arcivévody Štěpána* v Praze na Václavském náměstí (společně s Matějem Šubertem) podle projektu *Bedřicha Bendelmayera*. V roce 1907 se pustil do podnikání a získal živnostenský list pro obor *podnikatelství staveb*. V letech 1907 až 1908 stavěl nájemní dům čp. 1475 a v roce 1909 čp. 1550/XII v ulici Na Švihance na Vinohradech. Zde ještě v roce 1908 budoval dům čp. 1493/XII v ulici U Riegerových sadů (Chopinově). Před rokem 1910 navrhl a postavil dům čp. 86 na Smíchově. V letech 1910 až 1911 stavěl v Bubenči, v nároží Bubenečské a Dr. Zikmunda Wintra, domy čp. 321 a čp. 322/XIX, o rok později v téže čtvrti vybudoval ještě dům čp. 362, rovněž *ve stylu geometrické secese*. Na Novém Městě pražském navrhl roku 1912 nájemní dům čp. 1449/II v Trojické ulici, který také do roku 1913 postavil. V letech 1914 až 1915 zde ještě vybudoval dům čp. 1908/II v nedaleké Podskalské ulici. Během první světové války Ladislav Čapek nenarukoval do armády a neúčastnil se žádných bojů. V Bendlově (od roku 1952 Raisově) ulici je zmiňována výstavba tří čtyřpatrových nájemních domů (čp. 408, 409 a 410/XIX) v letech 1919 až 1920. V roce 1920 se zapojil do soutěže o nejlepší projekty kolonie rodinných domů na tehdejší Vořechovce (dnešní Ořechovce) ve Střešovicích, kde společně s *Josefem Dneboským*, *Janem Šenkýřem* a *Jaroslavem Vondrákem* získali jedno ze dvou míst při udělení prvního místa. V prosinci 1921 vypracoval projekt nájemního domu čp. 584/XIX na dnešním Puškinově náměstí v Bubenči, v jehož fasádě, dotvořené pak do roku 1924, lze rozeznat prvky *art deco*. Z let 1925 až 1927 pochází čtveřice *neoklasicistních*

←

Rezidence velvyslancectví se nachází v Pevnostní ulici, vedoucí k návrší Pražského hradu.

The embassy residence is located on Pevnostní Street leading up to the Prague Castle grounds.

Prag Kalesi'ne giden Pevnostní Caddesi'nde yer alan Büyükelçilik konutu.

another house in the *style of geometric Art Nouveau* in the same district – house No. 362. In Prague's New Town, he designed tenement house No. 1449/II in Trojická Street in 1912 and built it by 1913. From 1914 to 1915, he built house No. 1908/II in nearby Podskalská Street. During the First World War, Ladislav Čapek did not enlist in the army or participate in any battles.

Bedlova (currently Reisova) Street has three four-story tenement houses (No. 408, No. 409, and No. 410/XIX) built from 1919 to 1920 that are connected to Čapek's work. In 1920, he took part in a competition for the best projects of a colony of family houses in the Vořechovka area (today Ořechovka in Střešovice), and together with *Josef Dneboský*, *Jan Šenkýř*, and *Jaroslav Vondrák* won second place (first place was not awarded). In December 1921, he developed a project for tenement house No. 584/XIX on today's Pushkin Square in Bubeneč, whose facade was completed in 1924 with distinguishing *Art Deco* elements. Four of his *neoclassical* houses (No. 472, No. 485, No. 633, and No. 634/XIX) were built from 1925 to 1927 in today's Eliášova Street and on Pushkin Square in Bubeneč. Between 1927 and 1928, Čapek designed three other houses (No. 690, No. 691, and No. 692/XIX) in Uralská Street and Pushkin Square in Bubeneč.

In December 1925, Čapek designed the neoclassical villa No. 582 on Pevnostní Street in Střešovice which was finished one year later and he subsequently moved in with his wife and three daughters. This building today serves as the residence of the Turkish Ambassador and his family. Subsequently, from March to September 1928, he developed projects for several family houses in Dejvice (No. 1165 to No.1175), mainly in Na pískách Street. The project of the purist residential house No. 1572, which was built in the same year on the corner of Zemědělská and Zelená streets in Dejvice, dates back to February 1931. The plans for two other residential houses in Dejvice (No. 1573 and No. 1574 in Zemědělská Street) are dated February and September 1931. Between 1932 and 1933, Čapek built the functionalist tenement house located at No. 426/III in Újezd (Malá Strana) according to a project made by *František Janda* on the site of the Kavalír brothers' company. In 1933, he designed (in the *neoclassical* style) residential house No. 1467 in Vilímovská Street in Dejvice.

Čapek's houses in Dejvice are in the style of *expressive neoclassicism and purism*. At that time, he was a member of the *Association of Builders for the Construction of Apartments in Prague*, together with Josef Kloub, Josef Čácha, František Zelníček, Leopold Hron, Alois Vaňek, František Dlouhý, Karel Geisselreiter and Alois Malý, Ladislav Suk, and František Kočí.

In early April 1954, Čapek accidentally tripped, fell on the grass, hit his head, and broke his collarbone. Doctors did not recognize that the accident had caused him a concussion with extensive internal bleeding. A few days later, Ladislav Čapek died in Prague on April 9, 1954. He was buried in the 1st Prague Municipal Cemetery in Olšany in a family tomb with a statue of Christ the Savior, which Čapek built after his parents' death.

domů (čp. 472, 485, 633 a 634/XIX) v dnešní Eliášově ulici a na Puškinově náměstí v Bubenči. V letech 1927 až 1928 zde ještě navrhl další trojici domů (čp. 690, 691 a 692/XIX) v Uralské ulici a na Puškinově náměstí v Bubenči.

V prosinci 1925 navrhl Čapek neoklasicistní vilu čp. 582 v Pevnostní ulici ve Střešovicích, kterou dokončil o rok později a spolu s manželkou a třemi dcerami se do ní nastěhoval. Tato budova dnes slouží jako rezidence tureckého velvyslance a jeho rodiny. Následně během března až září roku 1928 vypracoval projekty několika rodinných domů v Dejvicích (čp. 1165 až 1175), většinou v ulici Na Pískách.

K únoru 1931 je datován projekt puristického obytného domu čp. 1572, který byl ještě téhož roku vybudován v nároží Zemědělské a Zelené ulice v Dejvicích. Do února a do září jsou datovány plány dalších dvou dejvických obytných domů (čp. 1573 a 1574 v Zemědělské ulici). V letech 1932 až 1933 na místě firmy bratří Kavalírů stavěl podle projektu *Františka Jandy* funkcionalistický nájemní dům čp. 426/III na Újezdě (Malá Strana). V roce 1933 opět sám projektoval (v *novo-klasicistní* podobě) obytný dům č. 1467 ve Vilímovské ulici v Dejvicích.

Dejvické realizace jsou ve stylu *expresivního novoklasicismu* a *purismu*. V té době byl členem *Sdružení stavitelů pro stavbu bytů v Praze*, společně s Josefem Kloubem, Josefem Čáchou, Františkem Zelníčkem, Leopoldem Hronem, Aloisem Vaňkem, Františkem Dlouhým, Karlem Geisselreiterem a Aloisem Malým, Ladislavem Sukem a Františkem Kočím.

Když počátkem dubna 1954 někdejší stavitel nešťastně zakopl, upadl na trávě, udeřil se do hlavy a navíc si zlomil klíční kost, nebylo včas lékaři rozpoznáno, že trpí i otřesem mozku a má rozsáhlé vnitřní krvácení. O několik dní později Ladislav Čapek 9. dubna 1954 zemřel v Praze. Pochován je na I. pražském obecním hřbitově na Olšanech v rodinné hrobce, opatřené sochou Krista Spasitele, kterou vybudoval po smrti svých rodičů.

Rodinná fotografie z let 1929 až 1930 zachycující zleva stavitele Ladislava Čapka, jeho manželku Růženu (rozenou Harmannovou) s jejich nejmladší dcerou Alenou, prostřední dcerou Růženou a nejstarší Květou. Vedle nich stojí Jan Maršálek (manžel Květy) a Alfréd Dratva (manžel Růženy).

A family photo from 1929 to 1930 depicting, from the left, builder Ladislav Čapek, his wife Růžena (born Harmannová), with their youngest daughter Alena, middle daughter Růžena and eldest Květa. Jan Maršálek (Květa's husband) and Alfréd Dratva (Růžena's husband) are standing next to them.

Aile fotoğrafı; solda Mimar Ladislav Čapek, eşi Růžena (evlenmeden önceki soyadı Harmannová), en küçük kızları Alena, ortanca kızı Růžena ve en büyük kızları Květa. Yanlarında ise Jan Maršálek (Květa'nın eşi) ve Alfréd Dratva (Růžena'nın eşi) yer almaktadır.

←

Historická fotografie olejomalby na plátně, která bývala zavěšena ve vile stavitele Ladislava Čapka a jeho rodiny ve Střešovicích a jejímž autorem je pražský malíř Eduard Demartini.

Historical photograph of the oil on canvas painting which used to hang in the villa of the builder Ladislav Čapek and his family in Střešovice, by Prague painter Eduard Demartini.

Praglı ressam Eduard Demartini'nin yaptığı, Mimar Ladislav Čapek ve ailesinin Střešovice'deki villasında vaktiyle asılı olan tuval üzerine yağlı boya tablonun tarihi fotoğrafı.

Vila pro víc než jen rodinný život

A VILLA FOR MORE THAN JUST FAMILY LIFE

As previously mentioned, the neoclassical villa at No. 582 in Pevnostní (Fortress) Street in Střešovice, on the very edge of Řečkovka, was designed by architect Ladislav Čapek in December 1925. Čapek mostly thought of his family and business during the planning and implementation. The concept of the villa at an upscale address was meant to represent not only **a happy home and office but, at the same time, a live advertisement of the architect's creativity** and a manifesto of his business skills.

On February 18, 1909, Ladislav married Růžena Harmannová, the third daughter of a landowner from Kněžmost (located near Mnichovo Hradiště). Three daughters, Květa (1910), Růžena (1912), and Alena (1923), were born into this happy marriage. After the First World War, the family started living with their elderly father Josef (whom the son took in after his mother's death) in Podskalská Street in Prague 2. In 1926, the family finally moved to the new villa in Pevnostní Street.

The family preferred to spend their summers in another luxurious villa with half-timbered gables and distinctive corner bay windows, called **“Vila Čapek” in Branžež**, a popular tourist area in the woods between Mnichovo Hradiště and Kost Castle. The dominant element of the whole composition of the house is a steep roof culminating into a tower-like ending. The villa stood on a plot of land covering more than a hectare of meadow and forest near a pond. During the Second World War, it was taken over by the Nazi Hitler Youth organization. After the war, it was owned by Mladá Boleslav's District National Committee and used as a seasonal recreational facility for employees and schools. Today, it serves as a stylishly renovated guest villa.

Nazi troops also occupied the villa in Pevnostní Street, and the Čapek family never returned to it. After the war, the **Republic of Türkiye established its embassy here**. At that time, rent was paid, part of which went to the family of Ladislav Čapek, who lived in Na Pískách 22 in Dejvice. Finally, in 1976, the Czechoslovak Socialist Republic sold the land and house to the Republic of Türkiye, which now owns it as its sovereign territory.

Jak jsme již výše uvedli, stavitel Ladislav Čapek projektoval novoklasicistní vilu čp. 582 v Pevnostní ulici ve Střešovicích, na samém okraji Řečkovky, v prosinci roku 1925. Při tvorbě plánů a následné realizaci myslel především na svou rodinu a podnikání. Vila v zahradě na dobré adrese měla být **šťastným domovem i kanceláří a současně ukázkovým vzorníkem nápaditosti architekta**, manifestem jeho podnikatelských schopností i živou reklamou.

Ladislav se již 18. února 1909 oženil s Růžnou Harmannovou, třetí dcerou velkostatkáře z Kněžmostu (ležícího nedaleko Mnichova Hradiště). Ze šťastného manželství se narodily tři dcery; Květa (1910), Růžena (1912) a Alena (1923). Po první světové válce rodina bydlela i se starým otcem Josefem (kterého si syn po smrti matky vzal k sobě) v Podskalské ulici na Praze 2. Odtud se přestěhovali v roce 1926 do novostavby vily v Pevnostní ulici.

Přes léto byla útočištěm rodiny další výstavná vila, tentokrát ale s hrázděnými štíty a výraznými nárožními arkýři, nazvaná **Vila Čapek v Branžeži**, vyhledávané turistické oblasti v lesích mezi Mnichovým Hradištěm a hradem Kostí. Také tam je dominantním prvkem celé kompozice domu strmá střecha s nápadným zakončením na způsob věžičky. Vila stála na pozemku, ke kterému přináležel více než hektar louky a lesa, nedaleko rybníka. Za války ji zabrala nacistická organizace Hitlerjugend. Po válce ji vlastnil ONV Mladá Boleslav a využíval jako sezonní rekreační zařízení pro zaměstnance a školy. Dnes slouží jako stylově obnovený penzion.

Také vila v Pevnostní ulici byla zabrána fašisty a Čapkovi se do ní již nikdy nevrátili. Po válce zde zřídila své **velvyslanectví Turecká republika**. Tehdy se platilo nájemné, z něhož část plynula rodině Ladislava Čapka, žijící v devickém domě Na Pískách 22. Nakonec Československá socialistická republika v roce 1976 prodala pozemek i s domem Turecké republice, která jej vlastní jako své svrchované území.

Sloh a styl

ARCHITECTURAL STYLE

The residence of the Ambassador of the Republic of Türkiye stands out from a distance. The villa is characterized by a sober roof outline with a traditional tent shape, which enriches the panorama of Střešovice on the northern side of Prague Castle. The house is surrounded by lush greenery and can be seen from various locations, including the Museum of Public Transport (a tram depot), a popular destination for families escaping the hustle and bustle of the city.

The tented roof is covered with monk and nun roof tiles, and its slender finish forms the upper half of the house outline and creates the main artistic accent of the house. Dormer windows and the avant-corps of the garden facade soften, enrich, and paint the outline from all sides. On the ridge of the roof, brick masonry chimneys were built with horizontal bossage and peaked with a copper roof poppy finial, currently pigmented in verdigris. The horizontal strips applied at the top and chimneys correspond to the horizontals of a much broader strip of bossage in the part of the ground floor of the house, with the main staircase facing the street.

The roof finial is *modernist to futuristic*. It creates the most dynamic part of the house; it is hard to say what it was inspired by – as if its archetype seems to go back to medieval and baroque verticals or was it influenced by *Japonisme*, which dominated the late 19th and early 20th century.

Perhaps at the same time, it brings to life something of the *Belgian Art Nouveau* architect Victor Horta (1861–1947) and American modernist architect *F. L. Wright* (1867–1959). Or it is the then-current *Art Deco* style from Chicago, New York, and Leipzig (i.e., the roof finial of the Grassi Museum from 1925 to 1929 symbolizing the connection of the German New Objectivity (*Neuer Sachlichkeit*) style and international *Art Deco* in the times of the *Weimar Republic*). The verdigris finial on the roof of the villa in Střešovice was, at that time, an architectural and high-tech design, an electrifying masterpiece comparable to an insulator in the middle of *a war of currents*.

The modernist-futurist style of the finial adjoins the pole. It stands high above the stepped roof of another villa in Řečkovka – the family house of architect *Jaroslav Vondrák*, built from 1923 to 1924 and located in Západní Street No. 21/488/XVIII. A pole situated on the top of the roof in front of the massive chimney and the house's frontage with a facade of plastered facing bricks and horizontal cornices in the style of *Dutch rationalism* gives the villa a bizarre composition. It suggests a connection with the buildings of influential Czech architects Jan Kotěra (1871–1923) and Pavel Janák (1882–1956).

Rezidence velvyslance Turecké republiky zaujme již při pohledech z dálky. Vilu charakterizuje střídmy obrys střechy, obohacující panorama Střešovic na severním předpolí Pražského hradu tradiční formou jehlance. Dům, obklopený vzrostlou zelení, je viditelný z nejrůznějších míst, včetně tramvajové vozovny, oblíbeného místa výletů rodin, utíkajících před ruchem velkoměsta do Muzea městské hromadné dopravy.

Stanová střecha, krytá prejzy, tvoří horní polovinu obrysu domu a je hlavním výtvarným akcentem především díky svému stíhlému završení. Na všech stranách její obrys změkčují, obohacují a zmalebňují prorůstající vikýře a rizalit zahradního průčelí.

Při hřebenu střechy vyrůstají cihelné komíny s vodorovnou, pásovou bosází a na samotném vrcholu jehlance pak špice s makovicí, pobitá měděným plechem, dnes malebně patinovaným měděnkou do zelené barvy. Horizontální pásy uplatňující se na špici a komínech odpovídají horizontálám mnohem širší pásové bosáže v části přízemí domu obráceném do ulice s hlavním schodištěm. Samotná špice je *modernistická až futuristická* a je nejdynamičtější částí domu – nedá se hned jasně říci, čím vším je inspirovaná. Jakoby se archetypálně navracela k touze po středověké i barokní vertikále. Současně k japonismu, ovládajícímu konec 19. a počátek 20. století.

Možná v ní současně ožívá i něco *z belgické secese* architekta *Victora Horta* (1861–1947) a americké moderny *F. L. Wrighta* (1867–1959), ale také navázání na tehdy aktuální styl *art deco* v Chicagu, New Yorku, ale i Lipsku (například špice na střeše tamního Grassiho muzea z let 1925 až 1929, symbolizující spojení německého proudu *Neuer Sachlichkeit* a mezinárodního *art deco* za časů *Výmarské republiky*). Zelená špice na střeše střešovické vily je architektonický a designový *high-tech* tehdejší doby, elektrizující výkřik, něco jako izolátor uprostřed *války proudů*...

V rámci Řečkovky modernistický, až futuristický styl špice vily nejlépe navazuje na žerď vysoko stojící nad stupňovitě uspořádanou hmotou štítu vlastního rodinného domu architekta *Jaroslava Vondráka* z let 1923 až 1924, stojící v Západní ulici 21/488/XVIII. Bizarní kompozice vily s žerdí, předsaženou před mohutný komín na vrcholu střechy vily, mísící na průčelí omítané pole štítu s rezným zdívkem ve stylu horizontálami říms členěného *holandského racionalismu*, dává tušit provázanost se stavbami významných českých architektů: jak Jana Kotěry (1871–1923), tak Pavla Janáka (1882–1956).

Klidné a majestátní vzezření domu je zesíleno symetrickým rozvržením velikých oken. Ojedinělý je vzhled hlavní korunní římsy s krajně zjednodušenou formou kladí, tvořeného horizontálami triglyfů a ustupujících, téměř se vytrácejících metop. Je možné, že stavitel vily Ladislav Čapek v uspořádání tohoto tektonicky klidného, ale pádného kladí navazuje na tvorbu *Jana Kotěry* (1871–1923), konkrétně na štít a hlavní římsu *Právnické fakulty* u mostu Svatopluka Čecha z let 1924 až 1935.

The symmetrical layout of the large windows enhances the peaceful and majestic appearance of the house. The prominent crown cornice has a unique look due to its simplified entablature formed by horizontals of triglyphs and receding, almost invisible metopes. It is possible that in the arrangement of this tectonically quiet but strong entablature, specifically the gable and the prominent cornice of the *Faculty of Law* located near the Svatopluk Čech Bridge built from 1924 to 1925, architect Ladislav Čapek follows the work of architect *Jan Kotěra* (1871–1923). The subtle white paint on flat surfaces enhances the *neoclassical look*, especially at the garden frontage, whose porch with a modest columned portico is reflected in the pool's water. It appears as if the early 20th-century architect followed the work of the early 19th-century classicist architects of maisons, colonnades, and greenhouses, especially the work of *Heinrich Koch* (1781–1861) in the *Musaion* (summer residence) for Count Kinsky's family, etc. Striking and challenging to explain is the lack of relief decorations between the windows on this side of the facade, which creates a certain feeling of emptiness (compared to the street facade with the allegorical relief of the home). We can only speculate whether the relief decorations or inscription should have been there or if this was just an intentional provocative emptiness in the modernist spirit, seeking to free itself from the excessive decorativeness under the lofty slogan “Ornament is a crime.” Perhaps the interwar subtle style of the flat white area between the windows and the strip covering the finial roof are the most modern elements of the villa, in addition to the ingenious and purposeful composition of its interior.

Decentní bílý nátěr na rovných plochách umocňuje *novoklasicistní vzhled* zvláště u zahradního průčelí, zrcadlího se ve vodní nádrži bazénu střídým sloupovým portikem verandy. Jako by architekt počátku 20. století navázal na tvorbu klasicistních stavitelů vil, kolonád a sklenků počátku 19. století. Z nich zejména na tvorbu stavitele *Heinricha Kocha* (1781–1861) a jeho smíchovskou vilu hraběcí rodiny Kinských aj. Co zaráží a je těžce vysvětlitelné, je chybějící reliéfní výzdoba mezi okny na této straně průčelí, která vytváří jistý pocit prázdnoty (oproti uličnímu průčelí s alegorickým reliéfem Domova). Marně se ptáme, zda zde výzdoba měla být, ať už v podobě reliéfu, nebo nápisu, nebo zda se jedná o provokující záměrnou prázdnotu v modernistickém duchu, který se chce vymanit z přílišné dekorativnosti pod okřídleným heslem „ornament je zločin“. Možná, že právě tato meziválečná střídmost rovné bílé plochy mezi okny spolu s pásovou objímkou špice na střeše jsou nejmodernějšími prvky domu vedle důmyslné a účelné skladby jeho interiérů.

←

Letecký snímek zachycující okolí rezidence, včetně zahrady.

An aerial picture showing the surroundings of the residence including the garden.

Konut, bahçesi ve çevresinin havadan genel görünümü.

Fontána uprostřed bazénu má podobu sochy malého chlapce, známé také jako „putto“.

A fountain in the form of a boy statue also known as “putto” in the center of the pool.

Havuzun ortasında “putto” olarak da bilinen erkek çocuk heykeli şeklindeki fişkiye.

REZIDENCE ZVENČÍ EXTERIOR OF THE RESIDENCE

Reprezentativní zahrada

RECEPTION GARDEN

The residence's garden is divided into several parts. In front, facing Pevnostní Street, a horizontal strip of the **leveling terrace** stretches along the building and the fence. The well-arranged landscaping emphasizes the fences' horizontals and the villa's rusticated ground floor and cornices.

The carefully trimmed mixed hedgerow consists of rhythmically alternating eastern white cedars (*Thuja occidentalis* L.) and barberries (*Berberis* L.). In the autumn, Thunberg's barberries (*Berberis thunbergii*) stand out with their red-colored deciduous leaves, coral-red berries, and year-round spiny branches, which predestine the shrub to protect the garden along the fence. The evergreen eastern white cedars provide sufficient privacy and protection from dust from the street.

Silver spruce (*Picea glauca*) and *red yew* (*Taxus baccata*) trees grow along the straight path of the garden. Paths are covered with white gravel, and in the resting place, several **impressively connected architectural sculptural elements** are placed in lieu of a bench, consisting of two flower-festooned pilaster *Ionic capitals* placed on top of each other, above which a female head carrying a voluted Ionic capital in the *Herma manner* is fitted.

The refined composition (made of gray Saxon sandstone) unexpectedly enlivens the austere shapes of the leveling wall in the background, divided by a series of **shallow niches**. The formally simple, almost stern solution of the architectural wall arrangement proves that there were originally climbing plants attached to a wooden trellis on the portico.

At the time of the villa's construction, it was customary to plant each plant in a proper place and protect it. The gardening practice shows that walls can absorb and emit heat, thus protecting more delicate plants. It can be assumed that the trellis was originally densely covered with intertwined branches of *vine plants* (*Vitis*) and *roses* (*Rosa*) or *wisteria* (*Wisteria*). In the past, new buildings required fast-growing plants to create the impression that they had been growing there for a long time. To protect the plants from the freezing temperatures of winter and early spring, they used to be covered with topsoil and mulch from coniferous trees. Therefore, at first glance, there is a series of austere and monotonous niches.

The well-thought-out arrangement is evident from the impressive combination of architecture and planting arrangements, evoking an elegant play of light and shadow where another architect would design a simple straight retaining wall.

Zahrada rezidence je rozdělena do několika částí. Vpředu se podél budovy a plotu nad Pevnostní ulicí táhne vodorovný pás **vyrovnávací terasy**. Přehledná zahradní úprava zdůrazňuje horizontály plotu a bosovaného přízemí vily i jejích říms.

Pečlivě zastřižený smíšený živý plot tvoří rytmicky se střídající *túje* čili *zeravy západní* (*Thuja occidentalis* L.) a *dříšťály* (*Berberis* L.). Dříšťál Thunbergův na podzim vyniká červeným zbarvením opadavých listů, korálově červenými plůdky a po celý rok trojostnými trny, které keř doslova předurčují k ochraně zahrady podél plotu. Túje zajišťují svým stálezeleným hábitem dostatečné soukromí i ochranu před prachem podél ulice.

Při rovně vedené pěšině rostou *stříbrný smrč* (*Picea glauca*) a *tis červený* (*Taxus baccata*). Cestičky jsou vysypané bílým štěrkem a na odpočívadle je místo lavičky překvapivě umístěno několik **působivě spojených architektonických kamenosochařských prvků**. Jsou to dvě na sobě postavené pilastrové *jónské hlavice* s květinovými festony, nad kterými je osazena ženská hlava, nesoucí opět volutami zavinutou jónskou hlavici po způsobu *hermovky*.

Nijak okázalá komorní kompozice (zhotovená ze saského pískovce šedé barvy) nečekaně oživuje strohé tvary vyrovnávací zdi v pozadí, členěné řadou **mělkých nik**. Toto formálně prosté až strohé řešení architektonického uspořádání zdi dokládá, že zde původně rostly popínavé rostliny, vyvázané na dřevěnou treláž sloupoví nad nimi.

V době, kdy byla vila postavena, bývalo zvykem dát každé nově vysazené rostlině náležité místo a ochránit ji. Ze zahradnické praxe známe schopnost zdí vstřebávat a vydávat teplo a poskytnout ochranu choulostivějším rostlinám. Lze předpokládat, že zde původně byly sazenice *vinné révy* (*Vitis*) a *růží* (*Rosa*) nebo též *vistárií* (*Wisteria*), které svými propletenými větvemi hustě zakryly treláže. U novostavby bylo kdysi zapotřebí rychle rostoucích rostlin pro vytvoření zdání, že rostliny jsou tu pěstovány mnohem déle. Aby v zimách a předjaří nevymrzly, bývaly při zemi přikrývány nakopčením zeminou a přikryty chvojím. Proto je zde zmíněná řada na první pohled strohých a monotónních nik.

Setkáváme se zde s působivým spojením architektury a výsadbového plánu v promyšleném uspořádání. Navíc vyvolávajícím elegantní hru světla a stínu tam, kde by jiný architekt navrhnul prostou, rovnou, opěrnou zeď.

Po několika schodech vcházíme do prostorné a **symetricky uspořádané reprezentativní zahrady**. Převážně k jihovýchodu obrácená zahrada má podobu rovného **parteru**. Jeho střed zaujímá obdélná **vodní nádrž**.

Vodní prvek má uprostřed umístěnou figurální **fontánu v podobě sousoší chlapce (putto) s rybou**. Z ní tryskala voda, která je dnes průzračně čistá, protože nádrž byla při nedávné obnově upravena na bazén s kachlemi a mozaikou modré barvy.

A few steps into the garden, we enter a spacious and **symmetrically-arranged reception garden**. The garden, mostly facing south-east, is a flat **parterre** with a rectangular **water reservoir** in its center.

The center of the water reservoir contains a figural **fountain in the form of a boy sculpture (putto) with a fish** from which water gushes out. The reservoir was recently renovated into a pool using tiles and a blue mosaic, and its water is now crystal clear.

Flowerbeds surround the water reservoir, and its corners are decorated with **oversized flowerpots** in octagonal bell-shaped vases. The vase's shape (flower goblet) corresponds to the stylistic transition from *neoclassical*-influenced *modernism* to the emerging *art deco style*. The rim of the pool, flower beds, and the sculpture of the little boy (putto) with the fish are all made of concrete with a finish of authentic reclaimed stone, which acquires a patina over time.

Similarly, the strict **formal layout of the paving** formed by old square slabs is blurred by moss and grass.

At the edge, the terrain of the plot slightly rises and connects to the neighboring plots. The noble, representative, and clearly defined architectural framework of the formal layout of the garden is provided mainly by **the columned gallery with an archway** that connects to the terrace next to the villa. The columns are conical, tapering upwards and supporting a simple capital with a square cover plate.

The recently renovated columns carry a wooden structure for climbing plants. The trellis consists of a diagonal lattice fit into a circumferential frame. Deciduous climbing plants, mainly composed of roses, support the high-quality design and the traditional architectural concept. The essential climbing roses (*Rosa*) species are represented here by cultivars created by cross-breeding the Chinese and Indian roses, such as *Rosa indica noisettiana*. However, the *Rosa borbonica* variety also blooms here. All roses are reminiscent of a long tradition of cultivation, among others associated with an oriental touch. It is enough to mention the oldest variety, our original Gallic rose, *Rosa gallica Officinalis* or the long bred Damascus rose *Rosa Damascena*, widely used for preparing rose oil. Before the queen of flowers takes takes reign over the garden, the trellises are densely intertwined with delicate branches of *winter jasmine (Jasminum nudiflorum)*, whose flowers bloom yellow in early spring. This deciduous shrub is native to Tibet and China and lends itself to ground cover. However, at the residence of the Turkish Ambassador, the shrub is creatively intertwined into the **wooden trellis**, which allows the twigs to grow up to 3 meters high.

The smoothing texture of the nearest plants softens the formal character of the arcade architectural arrangement. A pink to purple flowering magnolia (*Magnolia soulangeana*) thrives next to the villa. In Prague, this magnolia plant usually blooms between Easter and the beginning of May, and winter frosts often damage its flowers. Growing as a large shrub or small tree, the magnolia has deciduous leaves that expand shortly after the flower blossom is over and, in autumn, turn golden brown and fall off. Magnolias always give a noble and free impression, do not suffer from pests, and tolerate trimming well. This cultivar has been growing since 1826. The healthy specimen growing near the villa is estimated to be over 60 years old.

Kolem nádrže jsou záhony a v rozích umístěné **rozměrné květníky** v podobě stylizovaných osmibokých zvonovitých váz. Tvar váz (květní kalich) odpovídá stylovému přechodu *novoklasicismem* ovlivněné *moderny* do nastupujícího *stylu art deco*. Obruba nádrže, květníky i sousoší chlapce s rybou jsou zhotovené z betonu na způsob umělého kamene, který časem získává patinu stárí.

Podobným způsobem mech a tráva stírají přísný **formální rozvrh dlažby**, tvořené starými čtvercovými deskami.

Při okraji se terén pozemku mírně až výrazně zvedá v návaznosti na sousední pozemky. Vznešený, reprezentativní a jasně definovaný architektonický rámec formální úpravy zahrady jí dodává především **sloupový ochoz s loubím**, navažující na terasu při domě. Sloupy jsou kónické, směrem nahoru se zužující a drží jednoduchou hlavici a čtvercovou krycí desku.

Nedávno obnovené sloupy nesou dřevěnou konstrukci pro popínavé rostliny. Treláž tvoří na koso ložené latky v obvodovém rámu. Solidní provedení společně s tradičním architektonickým pojetím vytvářejí pevnou oporu pro opadané popínavé rostliny – převážně růže. Základní druh popínavých růží (*Rosa*) je zde zastoupený kultivary, vzniklými křížením čínských a indických růží, jako je *Rosa indica noisettiana*. Kvete zde ale též odrůda *Rosa borbonica*. Všechny růže pak připomínají dlouhou tradici pěstování, mj. spojenou s orientálním nádechem. Stačí zmínit nejstarší odrůdu, naši původní – růži galskou (*Rosa gallica Officinalis*), nebo dlouho šlechtěné růže damašské (*Rosa Damascena*), hojně užívané pro přípravu růžového oleje. Ještě než převezme v zahradě vládu královna květín, jsou treláže časně zjara hustě propletené jemnými větévkami, žlutými květy kvetoucích *jasmínů nahokvětých (Jasminum nudiflorum)*. Tento keř původem z Tibetu a Číny má poléhavý charakter. V rezidenci tureckého velvyslance je ale nápaditě vyvázán na **dřevěnou treláž**, kterou dokonale prorostl až tři metry dlouhými větvíčkami.

Formální charakter architektonického uspořádání loubí změkčuje uvolněný ráz nejbližší výsadby. Přímo u vily prospívá exemplář růžově až fialově kvetoucí *magnolie (Magnolia soulangeana)*. V Praze zpravidla bývá časem kvetení tohoto druhu šacholánu především období od Velikonoc do začátku května, i když květy jsou poškozovány posledními zimními mrazy. Poté, co odkvete, odívá se tento rozměrný keř až malý strom hustou záplavou zelených listů, které na podzim zlátnou a opadávají. Magnolie vždy působí vznešeným a svobodným dojmem, netrpí škůdci a dobře snášejí i řez. Tento kultivar se pěstuje od roku 1826. Zdravý exemplář rostoucí u vily má odhadem více než šedesát let.

Mírný svah při loubí je v přistíněném trávníku osázen skupinou stálezelených *pěnišníků (Rhododendron L.)*. Záplava jejich květů v květnu je závislá na péči o nasazené květní pupeny krátce po odkvětu. V našem prostředí jsou rododendrony symbolem bohatství, i když jsou dnes běžně k dostání. V době postavení vily bývaly jejich sazenice drahé a ujmoutí stínomilných rostlin v holé zahradě a vysychavé půdě náročné na péči. Jeden z druhů rostoucích v zahradě rezidence je příznačně pojmenovaný *pěnišník černomořský (Rhododendron ponticum)*. Pozadí temně zeleným listům pěnišníků tvoří na podzim výrazně barevně zbarvené olistění opadavého *loubince pětulistého (Parthenocissus quinquefolia)*, u nás lidově nazývaného psí víno, které spolu s *břečtanem popínavým (Hedera helix)* opletlo plot oddělující rezidenci od vedlejších pozemků. Břečtan býval v antice symbolem přátelství, nesmrtelnosti a věrnosti.

Near the arcade, the slight slope in a shaded lawn is planted with a group of evergreen rhododendrons (*Rhododendron L.*), which flower profusely in May and require careful pruning after the bloom time. The rhododendron symbolizes riches and prosperity in our environment, even though they are commonly available today. At the time of the villa's construction, its seedlings used to be expensive, and once planted, the shade-loving plants in the drying soil of the bare garden demanded plenty of care. One species growing in the residence's garden is *the Black Sea Rhododendron (Rhododendron ponticum)*.

In the autumn, the brightly colored foliage of the deciduous *five-leafed ivy (Parthenocissus quinquefolia)*, also called the Virginia creeper, and the *common ivy (Hedera helix)* intertwines on the fence separating the residence from the neighboring plots, thus, creating an impressive background to the dark green rhododendron leaves. In ancient times, ivy symbolized friendship, immortality, and loyalty. *An apple tree (Malus Domestica)* was recently planted nearby to replace the once abundantly planted fruit trees to symbolize family well-being and domestic happiness. Since 2019, every year, November 11 commemorates **National Afforestation Day** in Türkiye. Symbolically, on November 11 at 11 a.m., millions of trees are planted with the motto “Breath to the Future.” His Excellency Egemen Bağış, his wife Beyhan, and daughter Ecehan arrived in Prague for the first time on November 11, 2019. It is therefore not surprising that shortly after their arrival they planted a pine tree (*Pinus*) in the residence's garden. The Bağış family thus established a new tradition of planting apple trees (*Malus*), Turkish hazel (*Corylus colurna*), and quince (*Cydonia oblonga*) in Prague, always on November 11.

The most impressive trees of the garden are the age-old *red berry yews (Taxus baccata)* growing near the water reservoir, attracting every visitor's attention to the residence. These trees remind us of the time when the garden was founded and, together with several other trees at the edge of the plot, are among the oldest. They are almost 100 years old. In early spring, yews bloom with tiny blossoms, releasing abundant amounts of pollen.

Jako symbol rodinné pohody a domácího štěstí byla nedávno poblíž vysazena i *jabloň (Malus domestica)*, aby zastoupila kdysi hojně vysazované ovocné stromy. 11. listopad se v Turecku od roku 2019 slaví jako **Národní den zalesňování**. Symbolicky 11. 11. v 11 hodin jsou vysazovány miliony stromů s motem „Breath to the Future“. Jeho Excelence pan velvyslanec Egemen Bağış spolu s manželkou Beyhan N. Bağış a dcerou Ecehan poprvé přijeli do Prahy právě 11. listopadu 2019. Proto nepřekvapí, že krátce po svém příjezdu společně zasadili na zahradě rezidence borovici (*Pinus*). Rodina Bağışových tak v Praze založila novou tradici výsadby stromů, jako je jabloň (*Malus domestica*), líska turecká (*Corylus colurna*) a kdouloň (*Cydonia oblonga*) – každým rokem, vždy 11. listopadu.

Nejvýraznějšími stromy, které upoutají každého návštěvníka rezidence, jsou poblíž bazénu rostoucí věkovité *červené tisy (Taxus baccata)*. Pamatují dobu, kdy byla zahrada založena, a přináleží spolu s několika stromy při okraji pozemku k nejstarším. Jejich stárí je téměř sto let. V předjaří tisy kvetou drobnými květy, ze kterých se za větru doslova praší žlutý pyl.

Kvetoucí magnolie dodává zahradě noblesu.

The blooming magnolia gives the garden a noble grace.

Bahçeye asil bir zarafet katan çiçek açan manolya ağacı.

Pohled ze štěrkové cesty směrem nahoru na strukturu budovy přes dřevěnou mříž obklopující zahradu.

View from the gravel path, looking up to the building structure over the wooden trellis surrounding the garden.

Bir alt kottaki çakıllı yoldan, bahçeyi çevreleyen ahşap bölmenin üzerinden binaya bakış.

Křehká krása okvětních plátků.

The fragile beauty of petals.

Yaprakların kırılgan güzelliği.

Magnolie jako hlavní hrdinka v každém ročním období.

The magnolia tree as the protagonist in every season.

Her mevsimin başkahramanı manolya ağacı.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Majestátní strom, tichý svědek života v rezidenci.

The majestic tree, a silent witness to life at the residence.

Görkemli ağaç, konuttaki yaşamın sessiz tanığı.

Toskánské sloupy v zahradě dodávají rezidenci středomořskou atmosféru.

The Tuscan columns of the garden give a Mediterranean feel to the residence grounds.

Konut bahçesine Akdeniz havası veren Toskana sütunları.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Popínové růže (*Rosa*) vznikly křížením čínských a indických růží, jako je *Rosa indica noisettiana*.

Climbing roses (*Rosa*) created by cross-breeding Chinese and Indian roses, such as *Rosa indica noisettiana*.

Rosa indica Noisettiana gibi Çin ve Hint güllerinin melezlenmesiyle oluşturulan sarmaşık güller (*Rosa*).

Tradiční rostliny oblasti Anatólie, jako jsou levandule a růže, zdomácněly i v Praze.

Traditional plants of Anatolia, such as lavender and roses, have also been domesticated in Prague.

Prag'daki bahçelerde de sıkça yetiştirilen Anadolu'nun geleneksel çiçekleri lavanta ve gül.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Zahrada, orientovaná převážně na jihovýchod, je rovinatým parterem s obdélníkovou vodní nádrží uprostřed.

The garden, mostly facing south-east, is a flat parterre with a rectangular water reservoir in its center.

Güneydoğuya bakan konut bahçesinin ortasındaki dikdörtgen havuz.

Z výšky lze obdivovat geometricky vyváženou kompozici vily v různých ročních obdobích s měnícími se barvami listů.

The geometrically balanced composition of the villa can be admired from above as seen here in different seasons with the foliage changing colors.

Yaprakların renk değiştirmesiyle farklı mevsimlerde görüldüğü gibi, yukarıdan da hayranlıkla izlenebilen konutun geometrik ve dengeli kompozisyonu.

→

Boční fasáda rezidenční budovy s výhledem na velký bazén s fontánou uprostřed, v jehož vodě se odráží barvy jednotlivých ročních období.

The side facade of the residence building overlooking the large pool with a fountain in the center, throughout all the seasons the water reservoir helping to reflect the colors of the seasons.

Ortasında fıskiye bulunan büyük havuza bakan konut binasının yan cephesi, tüm sezonların renklerini yansıtırken.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Třpytivý večerní pohled na přijímací halu ze zahrady velvyslanectví.

A sparkling evening view of the reception hall from the embassy garden.

Konut bahçesinden kabul salonunun akşam vakti ışıldayan görünümü.

Pohled na budovu rezidence a její zahradu za zimního soumraku.

View of the residence building and its garden during winter's dusk.

Kışın alacakaranlıkta konutun ve bahçesinin görünümü.

Zasněžená socha chlapečka, známá také pod názvem „putto“.

A snow-covered fountain in the form of a boy statue also known as “putto”.

“Putto” olarak da bilinen çocuk heykeli formundaki fıskiye karlar altında.

Ani v zimě se královna květin nechce vzdát své vlády.

Even in winter, the queen of flowers, the rose, not giving up her reign.

Kışın bile saltanatından vazgeçmek istemeyen çiçeklerin kraliçesi gül.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Cesta vedoucí od protokolárního vchodu k hlavní zahradě.

Path from the protocol entrance to the main garden.

Protokol girişinden ana bahçeye giden yol.

Dvě pilastrové jónské hlavice s květinovými festony, nad kterými je osazena ženská hlava, nesoucí opět volutami zavinutou jónskou hlavici po způsobu hermovky.

Two flower-festooned pilaster Ionic capitals placed on top of each other with a female head carrying a voluted Ionic capital in the Herma manner.

Herma tarzında kıvrımlı bir İyon başlığı taşıyan bir kadın başı ile üst üste yerleştirilmiş iki çiçekle süslenmiş pilaster İyon başlığı.

Sochařsky působivě propojené architektonické prvky.
Sculpturally impressive interconnected architectural elements.
Etkileyici biçimde birleşen mimari heykel öğeleri.

V zimě spí všechno v zahradě zimmím spánkem.
The garden is asleep during the winter, all hibernating.
Kış ayları boyunca kış uykusundaki bahçenin sessizliği.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Bílé zděné sloupy ze sliveneckého vápence s popínavými růžemi.
Sliven limestone white brick pillars wrapped with climbing roses.
Sarmaşık gülleri ile sarılmış, Sliven beyaz sütunlar.

Veranda a okolí

VERANDA AND SURROUNDINGS

The last part of the garden has a shady nature. Beneath several deciduous and coniferous tree crowns, a modern metal-roofed **wooden pavilion** provides the desired family refuge. Among the mature trees are *black poplar (Populus nigra; Cultivar Italica)*, *beech (Fagus sylvatica)*, *white fir (Abies alba)*, *white pine (Pinus strobus)*, and *red yew (Taxus baccata)*.

When the grass is cut low in the early spring, bunches of pale-yellow *primroses (Primula vulgaris L.)* bloom and are later replaced by blue flowers of fragrant *violets (Viola odorata L.)*.

In the spring, herbaceous bulbiferous geophytes are planted alongside the house in carefully maintained flowerbeds. *Tulips, daffodils, and hyacinths* are among the most impressive. Most of these plants historically originated in Türkiye or spread across the Ottoman Empire to Europe and overseas. The first tulips bloomed in the Royal Garden of Prague Castle long before they became domesticated in the Netherlands.

Summer-flowering *hydrangeas (Hydrangea L.)*, whose rich corymb-style inflorescences are used in dried flower bouquets and winter decorations, have also found their place near the house. In early spring, *black hellebore (Helleborus niger L.)*, commonly called *Christmas rose* in German-speaking countries, also grows here. Due to its highly poisonous constituents, it was used in black magic and as a drug. Today, we especially appreciate the long flowering period when the garden is still hibernating.

Next to the winter garden is an **awning-covered veranda** connected to a four-column portico. The veranda is made of brick-colored ceramic tiles and equipped with new, comfortable seating furniture and tables that serve holiday meetings well. **Two stone pillars** carved from Sliven limestone are fascinating, which serve as pots with overhanging plants, such as hardy red geraniums, which also decorate the several terraces of the structure almost four months out of the year. A smooth column topped by a simple, non-classically profiled, annular capital is placed on a solid square pedestal.

During his term of office, the Ambassador and his wife made great efforts to restore the worn-out parts of the residence, including this veranda surface, placing great emphasis on preserving the historical and cultural structure of the residence.

Další část zahrady má stinný charakter. Pod korunami několika listnáčů a jehličnanů stojí novodobý plechovou střechou krytý dřevěný **altán**, poskytující vítané rodinné útočiště. Vzrostlou zeleň tvoří *topol černý (Populus nigra)*, sloupovitý kultivar *italica*), *buk lesní (Fagus sylvatica)*, *jedle bělokorá (Abies alba)*, *borovice vejmutovka (Pinus strobus)* a *tisy červené (Taxus baccata)*.

V nížce sečeném trávníku v předjaří rozkvétá několik trsů, téměř při zemi svítivě žlutě kvetoucích petrklíčů, botanicky správněji nazývaných *prvosenka bezlodyžná (Primula vulgaris L.)*, které později střídají modré květy voňavých *fialek (Viola odorata L.)*.

V pečlivě udržovaných záhonech podél domu jsou vysazené na jaře kvetoucí cibuloviny. Zvláště působivé jsou *tulipány, narcisy a hyacinty*. Většina těchto rostlin má historický původ v dnešním Turecku, anebo se přes Osmanskou říši rozšířila do Evropy i zámoří. V Královské zahradě Pražského hradu rozkvetly první tulipány ještě dříve, než zdomácněly v Nizozemí.

Své místo si při domě našlo také několik keřů v létě kvetoucích *hortenzií (Hydrangea L.)*, jejichž květy poskytují bohatá nepravá květenství, vítaná i pro suchou vazbu a zimní dekorace. Navíc zde roste i v brzkém předjaří kvetoucí *čemeřice černá (Helleborus niger L.)*, v německy mluvících zemích výstižně nazývaná *zimní růže*. Pojmenování této bíle až nazelenale kvetoucí trvalky je odvozené od barvy podzemního oddenku. Jako prudce jedovatá rostlina bývala užívána v černé magii a jako droga, dnes na ní především oceňujeme dlouhou dobu kvetení v době, kdy zahrada ještě spí zimním spánkem.

Vedle zimní zahrady je **markýzou krytá veranda**, navazující na čtyřsloupový portikus. Veranda má čtvercovou keramickou dlažbu cihlové barvy a je vybavená novým pohodlným sedacím nábytkem a několika stoly a stolký k obsluze svátečních setkání. Z její výzdoby zaujmou především dva **kamenné sloupky**, sloužící k umístění květníků s převýšenými rostlinami, většinou červenými muškáty, které po čtyři měsíce v roce zdobí několik teras domu. Celé jsou vytesané ze sliveneckého vápence. Z hmotného čtvercového soklu vyrůstá hladký dřík, ukončený jednoduchou neklasičsky profilovanou prstencovou hlavicí.

Během svého funkčního období pan velvyslanec a jeho manželka vynaložili velké úsilí na obnovu opotřebované části rezidence, včetně povrchu této verandy, s velkým důrazem na zachování historického a kulturního charakteru budovy.

První tulipány v Evropě: Pražský hrad

FIRST TULIPS IN EUROPE: PRAGUE CASTLE

Tulips are flowers of oriental origin. Looking at their buds, the old history connecting the plains of distant Anatolia with Prague Castle comes to life.

Tulips came to Europe from Türkiye in the middle of the 16th century. The original wild tulips, the ancestors of the garden tulips, came from the Middle East via the Silk Road to the gardens of the Ottoman sultan's palaces.

Sultan *Mehmed II Fatih* (1432–1481) was characterized as a passionate gardener. Planting was one of his favorite pastimes.

The famous Sultan **Süleyman I the Magnificent** (1494–1566), also considered to be a great admirer of tulips, and his successor Sultan *Selīm II* (1524–1574) were great enthusiasts of these flowers.

At their instigation, plant-gatherers were sent to the Black Sea region to bring three hundred thousand wild tulips, creating the basis of breeding attempts to expand their color range and variety of flower shapes.

At Suleyman's court, the envoy of Emperor **Ferdinand I, Count Ogier Ghiselin de Busbecq** (1522–1592), first came into contact with the tulips. Four hundred sixty years ago, in 1554, he sent them, along with lilacs and lavenders, as a gift to Prague to decorate the newly established **Royal Garden**. And so the first tulips in Europe bloomed at Prague Castle. Around that time, the name of the plant, called *lale* in Türkiye, was corrupted to tulip. Again, the emperor's envoy was to blame when he described his experiences in Türkiye in four letters (published in Latin in Paris in 1589). He described the flower as an upside-down Turkish turban in one of them.

Tulips were soon domesticated throughout Europe. The Swiss botanist and zoologist *Conrad Gessner* (1516–1565) published their first professional description in Augsburg as early as 1560. The tulip species *Tulipa gesneriana* is named after him. Another botanist, working in the service of Rudolph II, *Carolus Clusius* (1526–1609), was responsible for spreading tulips to Holland (thanks to his work at the University of Leyden). Tulips, depicted in the art of calligraphy since the Ottoman Empire era, on tiles and other ceramics (mainly from Ížnik), along with roses, carnations, and hyacinths, are still themes for the decoration of European majolica, Haban faience, inlays, marquetry, and embroidery.

The golden age of tulips (Lâle Devri in Ottoman) was the reign of Sultan Ahmed III (1703–1730). The extraordinary popularity of tulips dominated the splendor of the Ottoman court. Tulips were used for various occasions and were symbols of status, wealth, and entertainment.

The tulip became an inspiration for many works not only in classical Ottoman art. In Turkish culture, the tulip still has its privileged position.

The fascination with tulips became **Tulipomania**, literally ‘tulip frenzy’ or ‘tulip madness’. This was the name of one of the oldest speculative tulip bulb market bubbles in Europe, which resulted in the first stock market crash and became, at the same time, one of the most famous financial crises in human history. It fully erupted in Holland in the years 1634–1637.

Tulipány jsou květinami orientálního původu. Díváme-li se na jejich květy, ožívá stará historie pojící pláně daleké Anatolie s Pražským hradem.

Tulipány se do Evropy rozšířily v 16. století. Původní divoké tulipány, které jako předci zahradních tulipánů přišly ze středního Orientu přes hedvábnou stezku do zahrad osmanských sultánských paláců.

Je příznačné, že sultán *Mehmed II. Fatih* (1432–1481) byl nadšeným zahradníkem.

Mezi jeho oblíbenou zábavu přínáleželo i sázení rostlin. A proslulý sultán *Sulej-man I.*, zvaný *Nádherný* (1494–1566), který byl rovněž považován za tulipánového nadšence, i jeho následovník sultán *Selīm II.* (1524–1574), byli velkými obdivovatelí těchto květin.

Na jejich popud nashromáždili vyslaní sběrači na tři sta tisíc divoce rostoucích tulipánů z oblasti Černého moře. Tím vytvořili základ šlechtitelských pokusů o rozšíření jejich barevné škály i pestrosti tvarů květů.

Právě na Sulejmanově dvoře se s tulipány seznámil vyslanec císaře **Ferdinanda I.**, hrabě *Ogier Ghiselin de Busbecq* (1522–1592). Před 460 lety, v roce 1554, je zaslal spolu s šerky a levkojemi darem do Prahy, aby ozdobily nově založenou **Královskou zahradu**. A tak první tulipány v Evropě vykvetly na Pražském hradě. Někdy v té době se zkomolilo jméno rostliny, v Turecku zvané *lale*, na tulipán. Opět na tom měl podíl císařův vyslanec, který své zážitky z Turecka popsal ve čtyřech dopisech (publikovaných latinsky v Paříži roku 1589). V jednom z nich totiž popsal květ jako vzhůru obrácený turecký turban.

Záhy tulipány zdomácněly v celé Evropě. V Augsburgu zveřejnil jejich první odborný popis botanik a zoolog švýcarského původu *Conrad Gessner* (1516–1565) již v roce 1560. Po něm pojmenovaný druh tulipánu je *Tulipa gesneriana*. Jiný botanik, pracující ve službách Rudolfa II., *Carolus Clusius* (1526–1609), se zasloužil, že se tulipány rozšířily do Holandska (díky svému působení na univerzitě v Leydenu). Tulipány, v Turecku zobrazované v umění kaligrafie na kachlích i na další keramice (především z Ížniku), se spolu s růží, karafiátem a hyacintem staly tématy i pro výzdobu evropské majoliky, habánské fajánse, inkrustace, marketerie a výšivky.

Zlatým věkem tulipánů, doslova jejich dobou (osmanský *Lale Devri*), byla vláda sultána *Ahmeda III.* (1703–1730). Mimořádná obliba tulipánů ovládla lesk otto-manského dvora. Tulipány se používaly při nejrůznějších příležitostech a byly symbolem postavení, bohatství i zábavy.

Tulipán se stal inspirací pro mnohá díla nejen v klasickém osmanském umění.

V turecké kultuře má tulipán stále své výsadní postavení.

Fascinace tulipánem se proměnila v **tulipánománii**, doslova v tulipánovou ho-rečku nebo šílenství. To je název pro jednu z nejstarších spekulálních bublin Evropy, která měla za následek první burzovní krach a stala se současně jednou z nejznámějších finančních krizí v dějinách lidstva. Naplno propukla v Holand-sku v letech 1634–1637.

Dutch growers began to crossbreed individual forms of tulips at the beginning of the 17th century. The flower of oriental origin quickly became popular and sought after. The first buyers were the nobility but also wealthy townspeople. There was a limited amount of tulip bulbs, and thus their price increased. At first, one tulip bulb cost 1 guilder, but soon the price rose to 1 000 guilders. Traders were protected by the so-called Tulip Law, under which damage to tulip bulbs could lead to imprisonment. Auctions and pub tulip exchanges were held, and contracts for buying bulbs at a specific date in the future were concluded.

The long period of growth in tulip prices led to the tempting idea of a profitable investment and its return, and prompted an influx of speculators. People sold their houses, estates, and businesses. Few could resist the tulip madness. At that time, the white-red blooming *Semper Augustus* became the most expensive tulip (one bulb cost CZK 2 350 000). According to written sources from 1636, a buyer paid 4 600 guilders for a single bulb of this tulip, plus a new carriage with two gray mares with a harness. In the following year, 1637, one brewery was even exchanged for three tulip bulbs. Some people became very rich in the tulip bulb business.

The tulip madness peaked in 1636–1637 when the supply exceeded demand, and prices suddenly plummeted in the ensuing maelstrom of panic selling. The time of bankruptcies, asset seizures, and significant economic difficulties had come. The crash of the Amsterdam Stock Exchange in 1636 left many people destitute. The painter *Rembrandt Harmenszoon van Rijn* (1606–1669) also had to sell his house. This is also why tulips, painted in many still-life paintings of the time, will forever remain symbols of luxury and sensual oriental temptation.

Holandští pěstitelé začali jednotlivé formy tulipánů křížit již počátkem 17. století.

Květina orientálního původu se rychle stala oblíbenou a žádanou. Mezi první kupce patřila šlechta, ale také bohatí měšťané. Tulipánových cibulí bylo omezené množství, a tím rostla jejich cena. Zpočátku stála jedna tulipánová cibule 1 gulden, brzy se ale cena vyšplhala na 1000 guldenů. Obchodníky chránil takzvaný tulipánový zákon, který za poškození cibulí hrozil vězením. Konaly se dražby, hospodské tulipánové burzy a uzavíraly se smlouvy na nákup cibulí k určitému datu v budoucnosti.

Dlouhé období růstu cen tulipánů svádělo k lákavé představě o výhodné investici a jejímu zhodnocení. Proto nastal příliv spekulantů. Lidé prodávali domy, statky, podniky. Tulipánovému šílenství odolal jen málokdo. Nejdražším tulipánem se tehdy navždy stal bílo-červeně kvetoucí *Semper Augustus* (za jednu cibuli se v přepočtu platilo 2 350 000 Kč). Podle písemných pramenů z roku 1636 zaplatil kupec za jedinou cibuli tohoto tulipánu 4 600 guldenů a k tomu navíc novým povozem se dvěma šedými klisnami s postrojem.

V následujícím roce 1637 byl dokonce za tři tulipánové cibule směněn jeden pivovar. Dlužno připomenout, že někteří na obchodu s cibulemi opravdu zbohatli. Když v letech 1636–1637 dosáhla tulipánová horečka vrcholu, tak nabídka převýšila poptávku a ceny se náhle propadly v nastalém víru prodejní paniky. Přišel čas bankrotů, konkurzů a velkých ekonomických obtíží. Krach na amsterdamské burze v roce 1636 ožebračil řadu lidí. Svůj dům musel prodat i malíř *Rembrandt Harmenszoon van Rijn* (1606–1669).

I proto tulipány, namalované na mnoha zátiších té doby, navždy zůstanou symbolem luxusu a smyslného orientálního pokušení.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Rodinné soukromé sbírky výrobků od uměleckých keramiků dodávají této pražské zahradě turecký nádech.

The family's private collections from ceramic artists add local Turkish touches to this Prague garden.

Bu Prag bahçesine yerel Türk dokunuşları katan dünyaca ünlü seramik sanatçılarından ailenin özel koleksiyon parçaları.

Keramické servírovací a dekorativní předměty vždy odrážejí roční období a přírodu.

Ceramic decorative pieces always reflecting the seasons and nature.

Her zaman mevsimler ve doğayı yansıtan seramik dekoratif objeler.

→

Veranda s dvoukřídlými dveřmi, vedoucími do přijímacího salonu rezidence.

The veranda with double doors leading into the reception hall of the residence.

Konutun resepsiyon salonuna çift kapı ile açılan verandası.

Tradiční dřevěný altán s kovovou střechou v zadní části zahrady, postavený bývalým zahradníkem.

The traditional metal-roofed wooden pavilion in the back of the garden, built by a former gardener of the premises.

Daha evvel konutta görev yapmış bahçıvan tarafından inşa edilen bahçenin arkasındaki geleneksel metal çatılı ahşap kamelya.

Odolné muškáty v jasně červené barvě jsou oblíbené nejen v Praze, ale také hojně opečovávané v tureckých domovech Anatolie.

The hardy bright red geraniums are popular not only in Prague but also widely cared for in Turkish homes of Anatolia.

Sadece Prag'da değil aynı zamanda Anadolu'da da yaygın olarak yetiştirilen parlak kırmızı renkli ve dayanaklı sardunyalara.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

K již pěkně vzrostlé jedli bělokoré se naproti zimní zahradě připojila nově vysazená líska turecká.

The mature white fir is across from the winter garden is accompanied by a newly planted hazelnut tree.

Kış bahçesinin karşısındaki yıllanmış beyaz köknarın yanında yetişen yeni dikilmiş fındık ağacı.

Altánek, elegantní a nostalgický v každém ročním období.

The pavilion, elegant and nostalgic in all seasons.

Her mevsim zarif ve nostaljik kamelya.

REZIDENCE UVNITŘ INTERIOR OF THE RESIDENCE

Protokolární vchod

PROTOCOL ENTRANCE

The villa's main entrance has a **Neo-Renaissance pillar** under the entrance awning. Topped by a Corinthian capital, this gray sandstone pillar has a fluted column with flat carvings and heraldry on the bottom. The column emphasizes the importance of the entrance, and its verticals contrast with the horizontals of the staircase.

The symbolism of the pillar is mysterious and comes to life only with the narration of His Excellency. The pillar is considered to be a symbol of permanence and a reminder of the cornerstones of one of the seven wonders of the ancient world – *the Temple of Artemis in Ephesus, Türkiye*, which Christians consider to be the place of death of the Virgin Mary and her Assumption. Overall, the front entrance to the residence of the Turkish Ambassador in Prague offers a variety of Anatolian cultures, which first became the home of the **Ottoman Empire** and later to its sovereign, modern, and democratic successor – the **Republic of Türkiye**.

Above the sheltered entrance to the residence, in a shallow part, there is a high relief with the figure of a woman harvesting grain in the field with a sickle and looking out into the landscape dominated by Mount Říp, but also the silhouette of the ruins of Trosky Castle, complete with a sun disk. The allegory of Home, a happy homeland, agriculture, fieldwork, and the places where the family of the architect Ladislav Čapek felt at home also brings to the fore the time when villa houses were built in the new city district – in Střešovice.

Upon entering the villa, the **landing of the entrance staircase** allows us to notice its refined craftsmanship and materials used. **The landing and the corridor** by the cloakroom have retained their original **flooring** which is made of ceramic tiles from the Rakovník factory with a distinctive austere geometric passing pattern. The rectangular decor – the first indication of the **Art Deco style** - can also be found in the most crucial place of the villa – the reception hall.

Při hlavním vstupu do rezidence je pod vchodovou markýzou umístěný **novorenesanční sloup**. Kamenný sloup, nahoře ukončený korintskou hlavicí, s kanelovaným dřikem a dole přepásaný plochou řezbou s kolčími štítky, je vytesaný z šedého pískovce. Původně stál u vjezdu do vily poblíž skupiny stromů a keřů. Dnes zdůrazňuje význam vstupu a svou vertikálou vytváří protiklad horizontále schodiště.

Význam sloupu je skrytý a ožívá teprve s vyprávěním Jeho Excellence. Sloup je totiž chápán jako symbol stálosti a navíc upomíná na sloupy *Artemidina chrámu v Efesu*, jednoho z divů antického světa, který křesťané považují za místo smrti Panny Marie a nanebevzetí. Zkrátka, již u vstupních dveří rezidence tureckého velvyslance v Praze jsou zpřítomněny nejrůznější tradice kultur maloasijské oblasti, která se stala domovem muslimské **Osmanské říše** a jejího suverénního, moderního a demokratického nástupce — **Turecké republiky**.

Nad krytým vstupem do rezidence je ve vpadlém poli vysoký reliéf s postavou ženy, sklízějící srpem obilí na poli a hledící do krajiny, jejíž dominantou je hora Říp, ale též silueta zříceniny hradu Trosky, doplněná slunečním kotoučem. Allegorie Domova, šťastné vlasti, zemědělství, polních prací a míst, kde se rodina stavitele Ladislava Čapka cítila doma, navíc zpřítomňuje dobu, kdy na místě polí vznikaly vilové domy v nové městské čtvrti — ve Střešovicích.

Při vstupu do domu si na **podestě vstupního schodiště** povšimneme vytříbených uměleckořemeslných detailů a užitých materiálů. **Podlahy podestý a chodby** při šatně mají dochovány původní **keramické dlažby** z rakovnické továrny s výrazným, strohým, geometrickým, ubíhajícím vzorem. Pravoúhlý dekor je prvním náznakem **stylu art deco**, se kterým se uvnitř rezidence ještě setkáme na nejvýznamnějším místě – v přijímacím salonu.

Vpravo od rámu dveří je **mosazná tabulka** s vyrytými informacemi o koupi budovy, kterou turecká vláda získala díky úsilí bývalého ministra zahraničních věcí *İhsana Sabriho Çağlayangila* (1908–1993) v roce 1976, kdy byl předsedou vlády již zesnulý premiér *Süleyman Demirel*.

Stěny vstupního schodiště jsou obložené kamennými, pečlivě leštěnými deskami, zhotovenými ze **sliveneckého mramoru**. Je to tradiční pražský materiál, ze kterého byla zhotovena řada portálů, náhrobků, schodů, ale také dlažebních kostek chodníků. Správněji by měl být pojmenovaný vápenec, ale v Praze jej všichni (včetně kameníků) označují za mramor. Podobný mramor (osmanský růžový mramor) můžeme nalézt také v turecké Konyi. Tento materiál je charakteristický i pro italskou Veronu.

A právě ozvěna Itálie, antiky a renesance nás napadne vždy, když se řekne mramor. Ve své době to byl nejluxusnější v Praze dostupný materiál. A když zde nebylo možné těžit mramor bílé barvy, musel postačit červený, připomínající porfýr. Mramorové desky užitě v rezidenci mají ještě výrazně červenou barvu, ačkoliv dnes se v lomech na Praze 5 těží spíše našedlé kamenné bloky.

←

Hrdě zavěšená turecká vlajka
na vrcholu mramorového schodiště.

The Turkish flag proudly displayed
at the top of the marble staircase.

Mermer kaplı merdivenin yukarısında
gururla sergilenen Türk Bayrağı.

To the right of the door frame, there is a **brass plate** engraved with information about the purchase of the building as it was acquired by the Turkish government thanks to the efforts of the former Minister of Foreign Affairs of Türkiye, *İhsan Sabri Çağlayangil* (1908–1993), in 1976, during the tenure of the late Prime Minister *Süleyman Demirel*.

The walls of the entrance staircase are lined with finely polished **Slivenec marble** slabs – a material traditionally used in Prague for tombstones, portals, staircases, and cobblestones. The marble qualifies as limestone, but the Czech public (including stonemasons) calls it a marble. A similar marble also found in Konya, Türkiye, called Ottoman Rose Marble, is mined and used widely in Verona, Italy.

Marble evokes a sense of Italy, antiquity, and the Renaissance period and was once considered the most luxurious material available in Prague. Since there was no white marble mining in the area, red marble, which resembled porphyry, had to suffice. Although today, the Prague 5 quarries mine predominantly grayish stone blocks, the marble slabs used in the villa have a distinctive red color. The upper part of the staircase hall is illuminated by a series of windows and a glass wrought iron lantern suspended from the ceiling. **The ceiling lantern** is decorated with acanthus leaves and made in historic Neo-Baroque style.

Hand-painted and glazed **ornamental İznik ceramic tile** with a characteristic tulip pattern is aesthetically and symbolically hung above the front door on the high wall of the vestibule. Why symbolically? Upon entering the interiors of the Turkish Ambassador's residence, visitors are greeted by **the national flag consisting of a crescent and star** – the official symbol of the Republic of Türkiye, while upon departure, they bid farewell to the interior of the residence by looking at the hand-painted ceramic – the symbol of the Ottoman Empire's cultural flourishing.

The flag of the Republic of Türkiye proudly flutters on the flagpole on the frontage of the Turkish Ambassador's residence. In the staircase hallway, visitors are welcomed by the flags of the **Republic of Türkiye and the Czech Republic**. Only a few would notice that the flags' material and shape have been modified to fit the flagpoles and hanging style. As the Ambassador himself declares, it makes him feel proud to see the flag of his home country fluttering every day at the residence, outside and inside. Above the door is a vast **ceramic round plate** with distinctively stylized acanthus decor on the opposite wall.

The entrance consists of an extended profiled chambranle set in plaster and made in a manner of the rectangular **indented portal** and a wooden double-wing door with **frosted glass decor** panels, which were especially popular during the first period of the Czechoslovak Republic.

The hall is illuminated mainly by a strip of **Art Nouveau ornamental stained-glassed windows**, whose distinctive colors bring the hallway to life, especially at sunrise. The theme is blue baskets with flowers passing into a garland. The hallway leads to the **cloakroom** and guest bathroom on the right. While the hallway and cloakroom area retain

Horní část schodišťové haly osvětluje řada oken a od stropu zavěšená, prosklená, plechová lucerna. **Lucerna** je přizdobená akantovými listy z ohýbaného plechu a provedená v historizujícím novobarokním tvarosloví.

Na vysoké stěně nad vstupními dveřmi uvnitř zádveří je vkusně a symbolicky zavěšený malovaný polévaný **ornamentální kachel z İzniku** s charakteristickým vzorem tulipánů. Proč symbolicky? Protože oficiální symbol Turecka, **státní vlajka** s půlměsícem, vítá návštěvníky při vstupu do interiéru, a když odcházejí, loučí se hosté s interiéry rezidence tureckého velvyslance právě pohledem na malovanou keramiku, symbol kulturního rozkvětu Osmanské říše.

Rezidence tureckého velvyslance je zvenčí hrdě označena vlajkou, vlající na vlajkové žerdi umístěné na průčelí budovy. Také ve schodišťové hale vítají společensky významné návštěvy **vlajky Turecké a České republiky**. Málokdo si povšimne, že běžný materiál vlajek je upravený kvůli stojanům a způsobu zavěšení. Jak samotný pan velvyslanec s hrdostí říká, rád každý den vidí uvnitř i vně rezidence vlát vlajku své rodné země.

Na protější stěně nad dveřmi je zavěšen rozměrný **keramický kruhový talíř** s výrazným stylizovaným akantovým dekorem.

Vstup má v omítce vytažené profilované ostění po způsobu pravoúhlého **odsazeného portálu** a dřevěné dvoukřídle dveře, zasklené tabulkami s takzvaným **ledovým dekorem skla**, oblíbeným zvláště v období první republiky.

Halu osvětluje především pás oken s vsazenou **secesní ornamentální vitráží**, jejíž výrazné barvy ožívají zvláště při ranním východu slunce. Námětem jsou modré košíky s květinami, přecházejícími do girlandy.

Po pravé straně vede chodba **k šatně** a k toaletám pro hosty. Zatímco prostor chodby a šatny si udržel původní vzhled z doby postavení domu, toalety jsou modernizovány. Chodba u šatny má dřevěné obložení a na jejím konci je důvtipně zavěšené rozměrné salonní zrcadlo v novorenesančním dřevěném vyřezávaném zlaceném rámu. Na dřevěném obložení je zavěšeno několik dekorativních malovaných talířů a kachlí z tureckých dílen.

Již zde se uplatňuje architektonicky vydařené, funkční **rozdělení domu na reprezentativní síň, salony, obytnou část a zázemí**. Vila není uspořádána pouze ve třech vodorovných podlažích, ale má navíc vyrovnávající „polopodlaží“. Toto řešení předurčila **svažitost pozemku** a zahloubení přízemí, určeného pro garáž, sklad, prádelnu a byt zaměstnanců. První podlaží bylo a stále zůstává reprezentační. Obsahuje pracovnu velvyslance a přijímací salon, jídelnu a hudební salon. Horní druhé podlaží tvoří byt velvyslance s ranním salonek nad schodištěm a samostatnými pokoji pro děti. V prostoru střechy jsou byty zaměstnanců rezidence.

their original appearance from the time the villa was built, the bathrooms have been modernized. By the cloakroom, the hallway has wood paneling and ends with a smartly hung large salon mirror set in a Neo-Renaissance carved and gilded wooden frame. Several decorative İznik tile hand-painted plates and tiles are hung on the wood paneling.

In this part of the villa, one can already notice the architecturally sophisticated functional **division of the house into representative halls, salons, living quarters, and other facilities**. The villa is arranged on three horizontal floors and has a mezzanine floor. This solution was determined by assessing **the land's slope** and the basement's depth intended for a garage, storage space, laundry room, and personnel's living quarters. The first floor has remained the representative part of the villa and includes the Ambassador's office, the reception hall, the dining room, and the music room. The upper second floor consists of the Ambassador's private quarters, with a morning room above the stairs and separate rooms for children. The residence's employees are accommodated in the rooftop living space.

Téměř ve všech místnostech se dochovaly některé **původní uměleckořemeslné prvky** (dveře, rámy a zasklení oken, kliky, obložení stěn, vestavěné skříně, štuky, fabiony stropů nebo jednotlivé kusy nábytku). Proto dnes není těžké představit si původní uspořádání a vybavení domu i vysokou kvalitu provedení truhlářů, zámečníků, kovotepců, štukatérů, lakýrníků a dalších mistrů tradičních řemesel.

Již ve vstupních prostorách rezidence si povšimneme porůznu rozmístěných předmětů klasické turecké hrnčiny a keramiky. Jsou to především **talíře a dlaždice**. Tradice výroby dlaždic v İzniku sahá již do byzantského období. Vedle selžuckého umění zaujímá významné místo v anatolském tureckém umění. K největšímu rozkvětu tohoto odvětví však došlo především v období Osmanské říše. Slavný cestovatel té doby Evliya Çelebi (1611–1682) v jednom ze svých cestopisů uvádí, že na počátku 16. století bylo v İzniku na tři sta dílen zabývajících se zhotovováním ozdobných dlaždic.

→

Talíř s květinovým vzorem s ozdobným půlměsícem a hvězdou z konvolutu Sümerbank Yıldız Porselen.

Sümerbank Yıldız Porselen special production, a floral patterned çini plate with a crescent and star.

Sümerbank Yıldız Porselen çiçek desenli özel üretim ay yıldızlı çini tabak.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Almost all rooms have preserved some of the **original craftsmanship** (doors, frames and window glazing, handles, wall paneling, built-in wardrobes, stucco, cavetto, or individual pieces of furniture), which allows us to imagine the original arrangement and high-quality furnishings of the villa provided by carpenters, locksmiths, metalworkers, plasterers, painters and other masters of traditional crafts.

In the entrance areas of the residence, we notice a variety of classical Turkish pottery and ceramics, mainly **plates and tiles**. The tradition of tile production in İznik dates back to the Byzantine period. Next to Seljuk art, it occupies an essential place in Anatolian Turkish art. However, the most remarkable flourishing of this industry occurred mainly during the Ottoman Empire. The famous Ottoman traveler *Evliya Çelebi* (1611–1682) states in one of his travelogues that at the beginning of the 16th century, there were three hundred workshops in İznik engaged in the production of decorative tiles.

The four layers that make up the İznik tiles are high in quartz. The high content of quartz gives the tile its shine and durability after firing. In the Seljuk period, mosaic and glazed brick techniques prevailed. In the Ottoman period, mosaic and colored glaze techniques were used. The color range of İznik tiles in Anatolian Turkish art is mainly represented by turquoise, dark blue, white, and aubergine purple. Floral and geometric motifs were favored during the Seljuk and Ottoman periods. However, the tiles also show decorative Kufic and Thuluth scripts in the calligraphy style.

Každá ze čtyř vrstev, ze kterých se iznické dlaždice skládají, má vysoký obsah křemene. Vysoký obsah křemene po výpalu dodává keramice lesk a trvanlivost. V seldžuckém období převládala mozaiková technika a technika glazovaných cihel. V osmanském období se používala mozaiková technika a technika barevné glazury. Barevná škála iznických dlaždic je v anatolském tureckém umění zastoupena především tyrkysovou, tmavě modrou, bílou a lilkovitě fialovou barvou. Během seldžuckého a osmanského období byly upřednostňovány květinové a geometrické motivy. Na dlaždicích však najdeme i ozdobné kufické a thuluthské písmo na způsob kaligrafie.

Mosazná deska s popisem detailů nákupu budovy velvyslanectví v roce 1976.

A brass plaque inscribed with the purchase details of the embassy residence in 1976.

1976'da büyükelçilik konutunun satın alınma detaylarının yazılı olduğu pirinç plaketi.

→

Složitý zlatý dekor zdobící vázu z pískovaného skla od Paşabahçe.

Intricate gold decor adorning a sandblasted glass vase by Paşabahçe.

Paşabahçe vazunun üzerindeki kumlama ve yoğun işçilikli altın dekor detayı.

Protokolární vchod rezidence velvyslance.

The embassy residence protocol entrance hall.

Büyükelçilik konutu protokol girişi holü.

→

Pohled na průčelí rezidence a štěrkovou cestu, vedoucí hosty přímo do zahrady.

A view of the front facade of the residence and the gravel path leading guests directly into the garden.

Konutun ön cephesinin ve konukların bahçeye geçişini sağlayan çakıllı yolun görünümü.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Velký reliéf nad protokolárním vchodem na průčelí budovy, zobrazující českou ženu během sklizně při východu slunce.

The large relief over the protocol entryway on the front facade, depicting a Czech lady during harvest time at sunrise.

Ön cephedeki protokol girişinin üzerinde, hasat zamanı gün doğumunda Çek bir kadını tasvir eden büyük rölyef.

Protokolární vchod rezidence velvyslance.

The embassy residence protocol entry.

Büyükelçilik konutu protokol girişi.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Pohled na rezidenci z Pevnostní ulice
za typického pražského podzimního dne.

A view of the residence on a typical Prague
autumn day from Pevnostni Street.

Pevnostní Caddesi'nden alışılmış bir
sonbahar gününde konutun görünümü.

Pohled na rezidenci z Pevnostní ulice
za typického pražského zimního dne.

A view of the residence on a typical Prague
winter day from Pevnostni Street.

Pevnostní Caddesi'nden alışılmış bir kış
gününde konutun görünümü.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Osvětlená vitrina s nádhernou, harmonicky uspořádanou ukázkou výrobků z tureckého a českého skla.

Exquisite examples of Turkish and Czech glass harmoniously displayed in the illuminated showcase.

İşikli vitrinde uyumlu bir şekilde sergilenen Türk ve Çek camının mükemmel örnekleri.

Přijímací salon

RECEPTION HALL

Passing the entrance staircase hallway and the cloakroom hallway, we enter the largest room in the villa through a wooden double-wing door.

The **large salon** is a rectangular room with French windows and double doors to the garden on one side and a wall-mounted wooden staircase with a decent baluster railing on the other. The pleasant atmosphere is enhanced by the awning-covered terrace leading to the garden.

The room gives a representative yet cozy impression due to the **refined taste of the Ambassador's wife**, who has come to know different lifestyles, housings, and interiors in Istanbul, New York, Brussels, and many other places and has been able to create her elegant style. The success of the room's interior design is based on traditional quality materials in subtle colors, textures, and patterns, which is best seen in the combination of glass, silk, and ceramics. The randomly placed books and photos show the interests of the residents and give an insight into the Ambassador's family's happiness and work achievements.

The composition of the residence, which I dare write overshadows the interiors of other residences in Prague, was created only due to the interest and enthusiasm of H.E. *Egemen Bağış and his wife, Ms. Beyhan N. Bağış*. The salons of the residence of the Turkish Ambassador are not a museum but a friendly meeting point and a living organism maintained by people with noble cultural interests.

The salon is the size of a hall found in aristocratic mansions. The **high ceiling** is divided into rectangular fields by seven stylized wood beams, replaced by square cassettes at the entrance to the terrace. The walls are covered with decorative wallpaper in a silver-gold tone and a subtle striped *moiré pattern*. Two **Maria Theresa crystal chandeliers** with glittering pendants made in Neo-Baroque style are hung from the ceiling and represent the work of North Bohemian glassmakers.

Rectangular windows and double doors supremely illuminate the southeast wall. Decorative wallpaper matches the golden hue of the jacquard fabric curtains and drapes.

A **single-arm staircase** with slender wooden balusters is located at the opposite end of the room. The lathe-turned oak balusters are decorated with chalice capitals. The entrance to the kitchen is located near the stairs. Below the staircase is the entrance leading to a **guest room**. Wooden chambranles used in all door frames give a uniform appearance.

The room's main feature is a large fireplace made from marble of a distinct green color. The side pillars are lined with whole slabs, and the upper lintel consists of several slabs. The classical profiled cornice comprises indentation, cyma, double indentation, and ovolo. The top board is flat to accommodate candleholders and clocks.

Ze vstupní schodišťové haly a chodby u šatny se dvoukřídlými dveřmi vstupuje do nejrozměrnější místnosti ve vile.

Velký salon je obdélná místnost, na jedné straně otevřená francouzskými okny a dvoukřídlými dveřmi do zahrady a na druhé straně je v ní přístěnné dřevěné schodiště se střídým balustrovým zábradlím. Provzdušněnou atmosféru umocňuje spojení s markýzou krytou terasou, vedoucí do zahrady.

Místnost působí reprezentativně, ale současně útulně. Je to především díky **vytříbenému vkusu manželky velvyslance**. Jako žena, která poznala různé styly života, bydlení a interiérů v Turecku, New Yorku, Bruselu a na celé řadě dalších míst, si dokázala vytvořit svůj osobitý elegantní styl. Jeho úspěch je založený na užití tradičních kvalitních materiálů v decentních barvách, strukturách a vzorech. Nejlépe je to vidět na spojení skla, hedvábí a keramiky. Zdánlivě nahodile položené knihy nebo fotografie zpřítomňují zájmy uživatelů a dávají nahlédnout do rodinného štěstí a pracovních úspěchů velvyslance.

Jen díky zájmu *J. E. pana Egemena Bağışe* a nadšení jeho choti *Beyhan N. Bağış* vznikla v Praze kompozice, která nemá obdoby, a můžeme snad říci, že zastihuje interiéry ostatních rezidencí. Salony rezidence tureckého velvyslance nejsou muzeem, ale organismem, žijícím především díky lidem s ušlechtilými kulturními zájmy, a přívětivým místem k setkávání.

Salon má proporce síní aristokratických sídel. **Vysoký strop** člení sedm stylizovaných trámů na obdélná pole, která jsou při vstupu na terasu překvapivě nahrazená čtvercovými kazetami. Stěny jsou potažené vkusnými tapetami ve stříbrozlatém tónu se střídým designem pruhovaného *moaré*. Ze stropu jsou zavěšené dva takzvané **tereziánské křišťálové lustry** v novobaročném tvarosloví s řadou blyštivých ověsků, zastupující tvorbu severočeských sklářů.

Jihovýchodní stěna je maximálně prosvětlená obdélnými okny a dvoukřídlými dveřmi. Papírové tapety zde navazují na látkové závěsy a záclony stejného nazlátlého odstínu barvy.

Na protilehlém konci místnosti se zdvíhá **jednoramenné schodiště** se štíhlými dřevěnými *balustrami* zábradlí. Dubové soustružené sloupky zábradlí jsou ozdobené kalichovými hlavicemi. Při schodišti je umístěný vstup do **kuchyně** a pod schodištěm je vstup vedoucí do **pokoje pro hosty**. Ostění všech dveří má jednotný vzhled s dřevěnými *šambránami*.

Hlavní dominantou místnosti je rozměrný **mramorový krb**. Bylo na něm užito mramoru zelené barvy. Postranní sloupky jsou obloženy celými deskami a horní překlad tvoří několik desek. Profilovaná římsa má klasické tvarosloví. Tvoří jej odsazení, zvonovnice, dvojí odsazení a obloun. Horní deska je rovná a bylo na ni možné umístit hodiny i svícny.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Skříňky z dubového dřeva s kováním a detaily v novorenesančním stylu.

Oakwood cabinets with Neo-Renaissance style fittings and details.

Neo-Rönesans tarzı donanımlara ve detaylara sahip meşe ahşap dolaplar.

Posezení uspořádané podle barev a stylu působí na hosty hřejivým dojmem.

Seating arranged by color and style adds warmth for official guests.

Resmi konukları ağırlamak için farklı tarz ve renklerde düzenlenmiş geniş ve sıcak mekan.

The extended **brass grille** hung on hinges, which hides the cast-iron heater, is of artistic value. The grille is decorated with two half-lying female figures representing **the allegory of day and night**, as stated in the inscription in Czech (allegorie dne a noci). The stylized ribbon ornament alternates with a plant motif, including a laurel wreath and typha. The female figures are lightly dressed, with loose hair and birds flying between them.

The lower part of the brass grille bears the name of the artist who designed it. Josef Drahoňovský (1877–1938) was a professor at the University of Applied Arts in Prague who won the Grand Prix at the World Exhibition in Paris in 1925 and is buried in the Vyšehrad cemetery. His work has always been a cultivated, well-crafted modern look back at the classical canons of figures and forms of decor. The **six-panel mirror** above the fireplace is accompanied by **two metal decorative vases** with enameled bodies. These vases were made in Vienna at the end of the 19th century.

The seating furniture of the current room allows for various social uses of the interior, from moving the furniture to the side and creating a meeting place for a larger number of people to lounge-turned seating for selected guests. The first available seating set comprises a sofa and two armchairs upholstered in dove-gray silk. The second seating set has a dominant role and consists of a sofa, two armchairs with two additional armchairs, and a Baroque-style low table. This centrally located seating set is upholstered in beige fabric with a touch of gold (following the design of walls and curtains). Loosely stylized plant motifs are woven into most upholstery.

The last seating set is located at the terrace door and consists of a richly carved round table and four armchairs, upholstered in golden fabric, whose color corresponds to the **large glass vase** on the table. The vase probably comes from the Murano glassworks in Venice.

Opposite the fireplace, above the central sofa, the space is enlivened by a **mirror display**, which captivates the mind and attracts the attention of any visitor. What was once believed to have been another doorway to the adjoining room in the original layout of the villa, was later transformed into a display niche which is now used for exhibiting **Turkish and Czech glassware**, mainly consisting of flacons and long-neck carafes. This convolute of hand-blown, cut stained glass objects reminds us of the traditional production of Turkish glass from the village of **Beykoz** (now a suburb of İstanbul), where glass has been produced since the Middle Ages and later exported abroad. Today, Beykoz is home to a museum with a high-quality glass collection. A group of other exceptional objects rests on two carved cabinets: **a bowl with a vase and a container of opal-colored milk glass**.

Just as Czech glass has a special place in the furnishings of the residence of the Turkish Ambassador in Prague, it has an equally special place in the famous **Topkapı Palace** in the center of İstanbul. It was for the Topkapı Palace that Sultan *Abdülhamid II* (1842–1918) ordered a drinking set for water, carafes with lids, and a teapot with six cups from *Ludwig Moser* (1833–1916). This set is still seen in the palace exhibition and is deservedly admired alongside French,

Umělecky hodnotná je **tepaná mříž** z mosazi, která se dá otevírat, protože je zavěšena na pantech. Skrývá topné těleso – litinový radiátor. Výzdobu mříže tvoří dvě alegorické, napůl ležící ženské postavy. **Alegorie dne a noci** jasně určují nápisové pásky. Rozdělené jsou řadou stylizovaného páskového ornamentu, tu a tam prostrídaného rostlinnými motivy. Dobře rozpoznáme vavřínové ratolesti a orobinec. Dívky jsou prostovlasé, jen zlehka oděné a mezi nimi poleťují ptáčky.

Mosazná mříž je dole označena jménem umělce, který ji navrhl. *Josef Drahoňovský* (1877–1938) byl profesorem Uměleckoprůmyslové školy v Praze, v roce 1925 získal na Světové výstavě v Paříži hlavní cenu (Grande Prix) a je pochovaný na vyšehradském hřbitově. Jeho tvorba byla vždy kultivovaným, řemeslně zvládnutým, moderním ohlédnutím za klasickými kánony figur a formami dekoru. Nad krbem je zavěšené **šestidílné zrcadlo**, doprovázené **dvěma kovovými ozdobnými vázami** se smaltovanými těly. Párové vázy byly zhotoveny ve Vídni na samém konci 19. století.

Současné uspořádání sedacího nábytku v místnosti umožňuje různé společenské využití interiéru. Od možnosti nábytek odsunout ke stěnám a vytvořit shromaždiště pro větší počet lidí až po komorně laděné sezení pro několik vybraných skupin pozvaných hostů. Jedno sezení vytváří pohovka a dvě křesla, čalouněná v hedvábí barvy holubičí šedi. Druhé, díky rozměrům v dominantní úloze, tvoří pohovka a dvě křesla a navíc dvě přidaná křesílka při nevysokém stolku v barokním tvarosloví. Tato centrálně umístěná skupina je potažená látkou béžové barvy se zlatavým nádechem (navazujícím na barevnost stěn a závěsů). Na většině potahů jsou vetkány volně stylizované rostlinné motivy. U dveří na terasu je potom poslední sezení, tvořené bohatě vyřezávaným kulatým stolem se čtyřmi křesílky, potaženými zlatavou látkou, barvou korespondující s **rozměrnou skleněnou vázou** na stole. Váza je nejspíše prací sklářen na ostrově Murano v Benátkách.

Nad centrální pohovkou naproti krbu je umístěna **vitrína se zrcadlem**, nápaditě oživující prostor. Doslova okamžitě přitahuje zraky a podmaní mysl každého z návštěvníků. Místo, kde byly podle původního uspořádání vily zřejmě dveře do vedlejší místnosti, je dnes výstavním výklenkem, kde je umístěna **sbírka tureckého a českého skla**. Vesměs se jedná o flakonky nebo karafy s protáhlým hrdlem.

Tento konvolut ručně foukaných a broušených předmětů z barevného skla upomíná na tradiční výrobu tureckého skla z obce **Beykoz** (tvořící dnes předměstí İstanbulu), kde se sklo vyrábělo od středověku a později se odtud vyváželo i do zahraničí. Dnes je v Beykoku kvalitně uspořádané muzeum skla. Na dvou vyřezávaných skřínkách je položená skupina dalších výjimečných předmětů: **mísa s vázou a nádobou z mléčného skla barvy opálu**.

Tak jako má české sklo výjimečné místo ve vybavení rezidence tureckého velvyslance v Praze, má neméně výjimečné místo v proslulém **paláci Topkapı** v centru İstanbulu. Pro palác Topkapı totiž sultán *Abdülhamid II.* (1842–1918) objednal u *Ludwiga Mosera* (1833–1916) nápojovou soupravu na vodu, karafy s víky a konvici se šesti pohárky, které jsou dodnes k vidění v rámci palácové expozice a sklizejí zasloužený obdiv vedle francouzského, anglického a ruského skla. Bylo to v době, kdy čeští skláři dodávali výjimečné zboží i indickým vládům, o čemž svědčí jedinečně dochovaná skleněná židle (se sklem vytkávaným potahem), vystavená ve Sklářském muzeu v Kamenickém Šenově (objednaná v roce 1894 pro palác maharádži v Hajderábadu).

English, and Russian glass. At that time, Czech glassmakers also supplied exceptional goods to Indian rulers, as evidenced by the uniquely preserved glass chair (with glass-woven upholstery) exhibited in the Glass Museum in Kamenický Šenov (ordered in 1894 for the Maharaja's palace in Hyderabad).

Both **cabinets** were made of oak and secured with *Neo-Renaissance style* fittings.

On one of them, surprisingly, a book about Czech Cubism, i.e., an architectural style from the beginning of the 20th century, which even influenced art and design in Türkiye, can be found.

Doors are richly decorated with embossed decorations consisting of medallions and mascarons.

Opposite the oak cabinets, a **Florentine table** – also made in Neo-Renaissance style – is placed along the wall. This type of table is characterized by a trestle in the shape of a vase. The second table is round and made in *Gerstl-type* Baroque style (this type of opulent furniture is named after the owners of the furniture company – *Emil and Bedřich Gerstl*). The pieces have various wood finishes, including the most precious shellac furniture polish.

Several valuable woven carpets with floral designs are casually laid on the parquet floor. It is the beauty of the carpets that visitors to the residence cannot get enough of. Most of them are quality examples of Turkish **Uşak** and **Hereke carpets**. These carpets, in particular, have become well-known trademarks and have found their way into many fabric collections of state and private museums worldwide. They are unique in their colors, themes, and decorative patterns. It was already in the 16th century when, during the reign of *Süleyman I the Magnificent* (1494–1566), Uşak became the center of carpet weaving in Anatolia. Uşak carpets were also a key element in the paintings of famous German artist Hans Holbein. In the 19th century, Hereke carpets gained importance even among Ottoman textile products. Carpets made in Humayun's workshops in Hereke, which was established in Kocaeli in 1843 during the reign of Sultan *Abdülmedid I* (1823–1861), found their place in many Ottoman palaces and pavilions. A few years ago, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye commissioned some manufacturers to make some of these beautiful carpets for all the buildings of Turkish embassies around the world, including the Prague residence.

The spacious and bright room is elegantly decorated with several valuable pieces of furniture and small items such as a pair of lamps, candlesticks, and porcelain figurines. Other room accessories are souvenirs and framed photographs whose style and material harmonize with other small silver objects. The interior decor gives the room an elegant, welcoming, and hospitable character and softens its glorious dimensions.

On a round table made of rosewood, you can see many hand-cast, hammered, and chiseled decorative **objects made of pure silver** (stamped with a hallmark). The tradition of silver processing in Türkiye is initially associated with producing accessories for war tools and armor. The origins of the artisanship can be traced back to the Hun Turks. After this period, the Göktürks excelled in forging, casting, and chiseling techniques. With the Seljuks, the use and processing of silver penetrated Anatolia.

Obě **skřínky**, zhotovené z dubového dřeva s kováním, jsou v *novorenesančním tvarosloví*. Jejich dvířka jsou ozdobená bohatou reliéfní výzdobou, tvořenou medailony a maskarony. Na jedné z nich překvapivě najdeme i rozečtenou knihu o českém kubismu, tedy o architektonickém stylu z počátku 20. století, který ovlivnil dokonce i tvorbu a design v Turecku.

Naproti skřínkám je při stěně umístěný podélný, taktéž novorenesanční **florentský stůl**. Tento typ stolu se vyznačuje trnoží v obrysové podobě vázy. Druhý stůl je kruhový a provedený v barokním tvarosloví, odpovídajícímu *stylu Gerstl* (typ opulentního nábytku je pojmenovaný podle majitelů firmy na jeho výrobu, otce *Emila* a syna *Bedřicha Gerstla*). Jednotlivé kusy mají různou povrchovou úpravu dřeva, včetně nejhodnotnější šelakové politury.

Na parketové podlaze je ležérně položeno **několik hodnotných tkaných koberců** s rostlinným dekorem. Právě kráse koberců se nemohou ubránit oči návštěvníků rezidence. Většina z nich přináleží ke kvalitním ukázkám tureckých **koberců typu Uşak a Hereke**. Zejména tyto koberce se staly známými obchodními značkami a našly si cestu do mnohých textilních sbírek státních a soukromých muzeí po celém světě. Jsou jedinečné jak svými barvami, tak i náměty a vzory výzdoby. Bylo to již v 16. století, kdy se za vlády sultána *Sulejmana I.*, zvaného *Nádherný* (asi 1494–1566), stal Uşak centrem tkaní koberců v Anatolii. Koberce z Uşaku byly také klíčovým prvkem v obrazech slavného německého malíře Hanse Holbeina. V 19. století získaly koberce Hereke na významu i mezi osmanskými textilními výrobky. Koberce zhotovované v dílnách Humayun v Hereke, který byl založený v Kocaeli v roce 1843 za vlády sultána *Abdülmedida I.* (1823–1861), našly své místo v mnoha osmanských palácích a pavilonech. Před několika lety pověřilo Ministerstvo zahraničních věcí Turecké republiky některé výrobce zhotovením několika z těchto nádherných koberců pro všechny budovy tureckých velvyslanectví po celém světě, včetně rezidence v Praze.

Celá prostorná a světlá místnost je vkusně zařízená řadou kvalitních kusů nábytku i drobností, jakými jsou dvojice lamp, svícňů a porcelánových sošek. Doplnují je upomínkové předměty, mezi kterými vynikají fotografie, vsazené do rámečků, jejichž styl a materiál souzní s ostatními drobnými předměty zhotovenými ze stříbra. Všechny tyto součásti zařízení spoluvytváří elegantní, přívětivý a pohostinný charakter místnosti, jejíž grandiózní rozměry změkčují. Na kruhovém stolku, zhotoveném z palisandrového dřeva, je k vidění mnoho ručně odlévaných, tepaných a cizelovaných dekoračních **předmětů z ryzího stříbra** (opatřeného puncem). Tradice zpracování stříbra Turky je spojena zpočátku se zhotovováním doplňků válečných nástrojů a zbroje. Počátky této tradice lze hledat za hunských Turků. Po tomto období Göktürkové vynikali v technikách kování, odlévání i cizelování. Se Seldžuky vstoupilo užívání a zpracování stříbra do Anatolie. Za časů Osmanské říše se zvýšila řemeslná úroveň především po založení Velkého bazaru v Ístanbulu sultánem *Mehmedem II. Dobyvatelem* (1432–1481).

Velmi elegantní a propracovaný příklad jednoho z těchto stříbrných předmětů, Gülâbdan (slovo perského původu Gulabdan), je druh flakonku na růžovou vodu, používanou v tehdejších osmanských palácích nebo lázních. Tyto lahve

During the time of the Ottoman Empire, the level of craftsmanship increased, especially after the establish-ment of the Grand Bazaar in Ístanbul by Sultan Mehmed II the Conqueror (1432–1481).

A very elegant and elaborate example of one of these silver objects, Gülâbdan (a word of Persian origin, Gulabdan), is a type of rose water flask used in Ottoman palaces or baths. These bottles and vials, made of various metals (mainly silver and brass), glass, and ceramics, have many surviving examples of engraved decorations and precious stone settings in the historical collections of Ístanbul's Topkapı Palace.

The exquisite glass lamps, chandeliers, and sconces are of Czech origin. Many were made in the workshops of the established company *Preciosa a. s.*, a traditional crystal and technical glass producer. The glittering splendor of the lamps enhances the perfect harmony of the styles of both countries. At the same time, it embodies the spirit of mutual cultural, commercial, and political cooperation. The company's name, based in Jablonec nad Nisou, is derived from the Latin adjective *precious*, meaning rare, exceptional, or noble.

During the **renovation of the room in 2008**, it was equipped with new wiring as well as festive and purposeful lighting. Windows and doors were repaired, but above all, the wooden and stone elements in the room were professionally restored. The room thus gained beauty and comfort, thanks to the new furniture arrangement and the tasteful placement of the paintings.

Paintings with various themes are by prominent Czech artists. Most of them are oil paintings on canvas in original frames. The painting **Louka (Meadow)** was created by *A. Hlaváček*. **Senoseč (The Hay Harvest)** is from **1924**, painted by *Petr Jaroš* (1895–1929). **Garden view from a set balcony table** is the work of *A. Ubier*. **Pheasants** were a popular subject of still life paintings by *Otakar Číla* (1894–1977). **View of the Old Town Hall and the Týn Church from the Little Square** was painted in **1926** by *František Plezer*. Another work is an unsigned painting called **View of St. Nicholas Church from the Vrtba Garden**. The painting depicting **Straka Academy** on the banks of the Vltava River below Prague Castle was created in 1946 by *Josef Veselý*. **Alpine Landscape** is a typically romantic theme of *František Skála* (1817–1893). **Village in Southern Bohemia** is a work of *Václav Koutský* (1907–1980), and the **Gothic Church** was painted by *Karel Toman* (born 1888). Two landscape paintings with different moods are the work of *Bohumil Jaroš*. Particularly valuable is the **Winter Landscape** with a high-lying horizon, with snow drifts standing out, by *Gustav Macoun* (1889–1934), who learned from the work of the masters such as *Václav Jansa*, *Alois Kalvoda* and, above all, *Antonín Slaviček*, but also from his leading teacher *Vlaho Bukovac* (a painter of Croatian origin active in the Prague Academy).

a lahvičky, které jsou zhotovené z různých kovů (převážně stříbra a mosazi), skla a keramiky, mají mnoho dochovaných příkladů výzdoby rytím a osázením drahými kameny mj. v historických sbírkách istanbulského paláce Topkapı. **Nádherná skleněná svítidla, lustry a svícny**, jsou českého původu. Mnohá byla zhotovena v dílnách zavedeného podniku Preciosa, a. s., tradičního výrobce křišťálového, ale i technického skla. Třpytivá nádhera svítidel pomyslně umocňuje harmonický soulad stylů obou zemí. Současně se zhmotňuje duch vzájemné kulturní, obchodní a politické spolupráce. Název firmy se sídlem v Jablonci nad Nisou je odvozený od latinského přídavného jména *preciosus* – vzácný, výjimečný nebo vznešený.

Při **renovaci rezidence v roce 2008** byla v této místnosti provedena nová elektroinstalace, slavnostní i účelné osvětlení, repasování oken a dveří, ale především řemeslně odborně provedené zásahy na obnově dřevěných a kamenných prvků vybavení. Místnost tak získala na kráse i pohodlí, a to díky novému uspořádání nábytku a vkusnému rozvěšení obrazů.

Některé obrazy různých námětů jsou od významných českých umělců. Vesměs se jedná o oleje na plátně v původních rámech. Obraz **Louka** namaloval *A. Hlaváček*. **Senoseč** je od *Petra Jaroše* (1895–1929) z roku 1924. **Pohled do zahrady od prostřeného stolu na balkoně** je dílem *A. Ubiera*. **Bažanti** byli oblíbeným námětem zátiší od *Otakara Číly* (1894–1977). **Pohled na Staroměstskou radnici a Týnský chrám od Malého náměstí** vytvořil v roce 1926 *František Plezer*. Dalším obrazem je nesignovaný **Pohled z Vrtbovské zahrady na chrám sv. Mikuláše**. Plátno zachycující **Strakovu akademii při břehu Vltavy pod Pražským hradem** je od *Josefa Veselého* (1912–2006) z roku 1946. **Alpská krajina** je charakteristickým, romanticky laděným tématem tvorby *Františka Karla Skály*. **Vesnice v jižních Čechách** je kvalitní prací *Václava Koutského* (1907–1980) a komorně laděný **Gotický kostelík** je dílem *Karla Tomana* (nar. 1888). Dvě krajinomalby, v náladách různě laděné, jsou dílem **Bohumila Jaroše**. Zvláště hodnotná je **Zimní krajina** s vysoko posazeným horizontem, dávajícím vyniknout sněhovým závějím, je od *Gustava Macouna* (1889–1934), poučeného tvorbou mistrů *Václava Jansy*, *Aloise Kalvody* a především *Antonína Slavička*, ale též svého předního učitele *Vlaho Bukovace* (malíře chorvatského původu působícího na pražské Akademii).

→

Prostorný obdélníkový obývací pokoj s francouzskými okny a dvoukřídlymi dveřmi do zahrady.

The spacious rectangular living room with French windows and double doors opening to the garden.

Fransız pencereler ve çift kapı ile bahçeye açılan dikdörtgen geniş salon.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

„Divit“ – ručně zhotovený kalamár ze stříbrné slitiny.

A “Divit” – a handmade sterling silver inkwell.

El yapımı gümüş divit.

Na kruhovém stolku z palisandru je vystavena unikátní kolekce tradičních stříbrných předmětů.

A unique collection of traditional silver objects on display on a rosewood round table.

Gül ağacı yuvarlak masada sergilenen geleneksel gümüş objelerden oluşan eşsiz bir koleksiyon.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Detail ručně vyráběného dekorativního předmětu na krbové římse.

A detail of a handcrafted decorative piece on the fireplace mantel.

Şöminenin üzerindeki el işi dekoratif parçanın detayı.

Podepsané fotografie lídrů obou zemí.

Signed photos of the leaders of both countries.

Her iki ülkenin liderlerinin imzalı fotoğrafları.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Ručně vyrobené starožitné křeslo s bohatým žakárovým čalouněním s tulipánovými vzory.

A hand-finished antique armchair with rich jacquard upholstery with tulip designs.

Lale deseni ile dokunmuş zengin jakar kumaş kaplı, el yapımı antika koltuk.

Rodina obohatila elegantní propojení designových prvků obou národů vlastními doplňky, jako jsou tyto žakárové polštáře.

An elegant blend of the two nations' design elements enhanced by the family's own touches such as these jacquard cushions.

Ailenin kendi dokunuşlarıyla zenginleştirilen iki ülkenin tasarım öğelerinin zarif birlikteliği.

→

Teplem a elegancí dýchající přijímací salon je vždy připraven na konání akcí.

With warmth and elegance, the reception hall is always ready for events.

Sıcaklığı ve zarafeti ile resepsiyon salonu her zaman etkinliklere hazır.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Mnoho knih a dekorativních předmětů pochází z osobních sbírek pana velvyslance.

Many books and decorative objects on display as part of the Ambassador's personal collections.

Büyükelçinin kişisel koleksiyonunda yer alan birçok kitap ve dekoratif obje.

Těmito dobovými dveřmi mohou hosté nahlédnout do hudebního salonku.

Guests can get a preview of the music room through this period door.

Konukların müzik odasının bir bölümünü görebildikleri dönemin tarzındaki kapı.

„Gülâbdan“ – flakonek na růžovou vodu,
tradičně používaný v osmanských palácích.

A “Gülâbdan” rose water flask traditionally
used in Ottoman palaces.

Osmanlı saraylarında geleneksel olarak gül
suyu için kullanılan “Gülâbdan”.

Ručně odlévané, tepané a cizelované
dekorativní předměty z ryzího stříbra.

Hand-cast hammered, and chiseled
decorative objects made of pure silver.

Saf gümüşten el yapımı, dövülmüş dekoratif objeler.

Detail mistrného zpracování stříbra řemeslníky z Velkého bazaru.

Details of exquisite silver craftsmanship of the artisans of the Grand Bazaar.

Kapalıçarşı zanaatkarlarının muazzam gümüş işçiliğinden detaylar.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Krásný detail českého řezbářského umění.

Amazing details of Czech craftsmanship.

Çek el işçiliğinin mükemmel detayları.

Českými řezbáři bohatě zdobený kulatý stůl stojí na vzácném koberci typu Uşak.

A round table with intricate Czech woodworking placed on the precious Uşak carpet.

Değerli Uşak halısı üzerine yerleştirilmiş, yoğun desenli Çek ahşap işlemeli yuvarlak masa.

Kniha o Mehmetovi Akifu Ersoyovi, básníkovi, který napsal text státní hymny Turecka, vystavená spolu se skleněným těžátkem s podobiznou Atatürka.

A book about Mehmet Akif Ersoy, the poet who wrote the lyrics of the national anthem of Türkiye, on display with a glass paperweight depicting Atatürk.

İstiklal Marşı'nın söz yazarı şair Mehmet Akif Ersoy'u anlatan kitap ile Atatürk'ün tasvir edildiği cam kağıt ağırlığı.

Dvířka jsou bohatě zdobená reliéfní výzdobou, tvořenou medailony a maskarony.

Richly decorated doors with relief decorations consisting of medallions and mascarons.

Kabartmahı süslemelerle zengin bir şekilde dekore edilmiş kapaklar.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Svítidla z českého křišťálu pořízená ve starožitnictvích v Praze.

Bohemian crystal lighting pieces procured from antique shops in Prague.

Prag'daki antika dükkanlarından temin edilen Bohemya kristal aydınlatma ürünleri.

Modré a tyrkysové odrazy s třpytivým leskem křišťálu.

Blue and turquoise reflections with shimmering sparkles of crystal.

Kristalin parıldayan ışıltılarıyla mavi ve turkuaz yansımalar.

→

Honosný přijímací salon osvětlují lustry a svícny Preciosa, které dodávají prostoru vznešený nádech.

The grand reception hall illuminated with Preciosa chandeliers and sconces giving the space a regal touch.

Geniş mekana asil bir hava vererek aydınlatan Preciosa avize ve aplikler.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Hlavní dominantou přijímacího salonu je centrálně umístěný masivní mramorový krb výrazně zelené barvy.

The reception hall's main feature; the centrally located massive marble fireplace with a distinct green color.

Resepsiyon salonunun ana unsuru; mekanın merkezindeki özel yeşil renge sahip masif mermer şömine.

Podpis výtvarníka Josefa Drahoňovského, mimo jiné vítěze Grand Prix na Světové výstavě v Paříži v roce 1925.

The signature of the artist Josef Drahoňovský, also the winner of the Grand Prix at the World Exhibition in Paris in 1925.

1925 Paris Dünya Sergisi “Grand Prix” ödülünü de kazanan sanatçı Josef Drahoňovský’nin imzası.

Detail olejomalby „BALIKÇILAR VE AĞLAR (RYBÁŘI A SÍTĚ)“ od Hulusiho Mercana.

A detail of the “FISHERMEN AND NETS” oil painting by Hulusi Mercan.

Hulusi Mercan'ın “BALIKÇILAR VE AĞLAR” isimli yağlı boya tablosu.

Nad ručně vyrobenou dřevěnou skříňkou s harmonicky zdobenými unikátními předměty je umístěn vzácný obraz.

A handcrafted wooden cabinet decorated harmoniously with unique objects as well as a valuable painting above.

Benzersiz objelerle dekore edilmiş el yapımı ahşap dolap ve üzerindeki değerli tablo.

Tomuto impozantnímu pokoji vévodí rozmístění vzácných koberců typu Uşak a Hereke.

This grand reception hall is enriched and anchored by the placement of valuable Uşak and Hereke carpets.

Değerli Uşak ve Hereke halılarının yerleştirilmesiyle zenginleştirilen geniş kabul salonu.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Ručně vyřezávaný dřevěný detail z křesla za psacím stolem pana velvyslance.

Hand-carved wood detail from the armchair behind the Ambassador's desk.

Büyükelçinin makam koltuğundaki el oyması ahşap detay.

Pracovna velvyslance

AMBASSADOR'S STUDY

The entrance to His Excellency's study is from the main salon through a folding door. The room is designed as a conference room, with an original **bookcase** situated behind the dominant study table and armchair. The extended *Art Deco* glass bookcase contains emerging *Rondo cubism*-style elements.

Above the bookcase hangs a portrait of **Mustafa Kemal Atatürk** (1881–1938), **the founder and the first president of the Republic of Türkiye**. This black pencil portrait was discovered by Ms. Bağış after the family moved into the residence in 2019. It was then restored carefully to be hung above the wooden bookcase to replace the older and relatively smaller portrait.

Looking at the picture of President Atatürk, we cannot omit to mention his **stay in Karlovy Vary** in July 1918. As the Karlovy Vary newspaper of the time wrote, the young general stayed at the *Hotel Rudolfshof* in what was then Císaře Viléma Avenue (today's Carlsbad Plaza Hotel in Mariánskolázeňská Street No. 23).

During his convalescent visit, Mustafa Kemal Atatürk also decided to participate in the local social life several times by attending events at the Grandhotel Pupp, the Imperial Hotel, or Poštovní Dvůr. He left Karlovy Vary on July 28. The rapidly changing global political situation prevented him from staying longer, although he would have liked to. He never returned to Karlovy Vary or the newly formed Czechoslovakia. Nevertheless, his stay remained in his memory in the following years of cooperation with **Tomáš Garrigue Masaryk** (1850–1937), more than thirty years his senior.

The importance of the room is emphasized by a Turkish flag hanging on a pole. The paintings hung on the walls remind the Ambassador of his Turkish homeland. They are two views of İstanbul by *Hasan Taşdemir* (born 1949) and *Ismet Yurtseven* (1923–2010). There is also a colorful view of an İstanbul market by *Zeki Serbest* (born 1946) and a spectacular painting of the sea.

Z hlavního salonu se rozkládacími dveřmi vstupuje do pracovny Jeho Excelence. Je uspořádaná jako konferenční místnost s dominantním pracovním stolem a křeslem, za kterým je původní **knihovni skříň**. Knihovni prosklená skříň je ve *stylu art deco* s nástavcem, v jehož tvarosloví se uplatňuje nastupující *rondo-kubismus*.

Nad skříní je zavěšený **portrét zakladatele a prvního prezidenta Turecké republiky Mustafy Kemala Atatürka** (1881–1938). Tento černou tužkou kreslený portrét objevila paní Bağış poté, co se rodina v roce 2019 nastěhovala do rezidence. Obraz byl následně jemně zrestaurován, aby mohl být zavěšen nad dřevěnou knihovnu, kde nahradil starší a o něco menší verzi Atatürkova portrétu. Při pohledu na obraz prezidenta Atatürka nelze opomenout jeho pobyt v **Karlových Varech** v červenci roku 1918. Jak psaly tehdejší karlovarské noviny, mladý generál byl ubytován v hotelu Rudolfshof na třídě Císaře Viléma (dnes Hotel Carlsbad Plaza na Mariánskolázeňské ulici čp. 23).

Málokdo ví, že si Mustafa Kemal Atatürk vedl za svého pobytu v lázních deník, do něhož si zaznamenával způsob léčby a trávení volného času. Na jeho základě byla později vydána kniha pamětí (Karlsbad'da Geçen Günlerim), která byla přeložena do mnoha jazyků. Tato kniha se doposud stala jednou z nejoblíbenějších knih pana velvyslance během jeho mise v Praze.

It is a little-known fact that Mustafa Kemal Atatürk kept a diary during his stay in today's Karlovy Vary. This diary later became the base for the book about Atatürk's memoirs in Carlsbad, which has been translated into many languages. This book, to this day, has become one of the Ambassador's favorite books during his post in Prague.

Svůj ozdravný pobyt si Mustafa Kemal Atatürk několikrát zpestřil návštěvou společenských akcí v Grandhotelu Pupp, hotelu Imperial nebo v Poštovním dvoře. Z Karlových Varů odjel 28. července. Rychle se měnící celosvětová politická situace mu zabránila v delším pobytu, ačkoli chtěl zůstat déle. Do Karlových Varů ani nově vzniklého Československa se již nikdy nevrátil. Přesto mu jeho pobyt zůstal v paměti v letech následující spolupráce s o více než třicet let starším **Tomášem Garrigue Masarykem** (1850–1937).

Význam místnosti je zdůrazněný žerdí se zavěšenou tureckou vlajkou. Na stěnách místnosti najdeme obrazy upomínající na tureckou vlast velvyslance. Jsou to dva pohledy na İstanbul od *Hasana Taşdemira* (narozeného 1949) a *Ismeta Yurtsevena* (1923–2010). Dále je zde jeden barvitý pohled na istanbulské tržiště od *Zekiho Serbesta* (narozeného 1946) a velkolepě působící obraz moře.

The ten-armed Maria Theresa crystal chandelier is hung from the stucco-molded flat ceiling. The study's symmetrical layout enhances the seating furniture layout: two upholstered sofas with a blue cover, distinctive floral decor, and randomly laid cushions. The other two armchairs are upholstered in blue and dove gray color. The room is further decorated with low coffee and side tables, and a large **Chinese blue and white porcelain flowerpot**. These pots originally served for storing scholar paper scrolls or as fish aquariums. Only in Europe did they become decorative flowerpots.

The richly carved **large study table**, the most valuable piece of art and craft, and the armchair, which has its high back and armrests upholstered, are situated next to the bookcase and the portrait of the first Turkish president.

A **bronze and marble inkwell desk set with a lion** is placed on the study table. Although the overall atmosphere of the Ambassador's study is characteristic of Czech Central European interiors with an abundance of furniture made of hand-carved and processed wood, thanks to the personal efforts of the Ambassador, it acquired a whole range of hidden and apparent meanings with traditional historical symbolism reminiscent of Turkish culture and roots.

That is also why a **sculpture of a silver-plated horse** is placed in an important place. For the Turks, the horse symbolizes the steppes of Central Asia and their gradual settlement. During Antiquity and the Middle Ages, migrations of Turkic tribes took place in the landscape between the Altai and Ural mountains. Communities of Turks in the Neolithic include the Afanasievo, Andronovo, Okunev, and Tagar cultures. As a result of the migration of the people of these cultures and the emergence of the civilizations they created, Central Asia, North Asia, and the Caspian Sea region formed a continuous structure with the dominant Turkish culture. In particular, the domestication of animals and the use of the horse as a means of transport and war led to the formation of an equestrian nomadic culture in Turkish history. Horses, accustomed to man since the Neolithic period, were used as a means of transport in Turkish caravans and as an imaginary shield for cavalry in numerous wars. In Late Antiquity and the Middle Ages, the title of Turkish ruler was associated with “lord of horses.” In those ancient times, a horse was buried with its owner because it was believed that in the other world, both the master and his horse would enter eternity gloriously.

Another, also attractive object, is a **bronze cannon paperweight from Škoda factories**. This decorative piece on a marble base is part of a writing set and bears the mark of the Škoda factories in Pilsen. The company, named after the ennobled industrialist Emil Škoda (1839–1900), produced

Z rovného stropu, orámovaného štukovými lištami, je zavěšený desetiramenný křišťálový takzvaný tereziánský lustr. Symetrický rozvrh místnosti umocňuje rozmístění sedacího nábytku: dvou čalouněných pohovek s potahem z modré žakárové látky s výrazným květinovým dekorem a volně loženými polštářky. Zbylá dvě křesla jsou potažena látkou v modré holubičí šedi. Zařízení místnosti doplňují nevysoké konferenční a odkládací stolky a rozměrný **čínský porcelánový květináč** s modrým dekorem. Takové nádoby původně sloužily k ukládání papírových svitků učencům a později jako akvária pro rybky. Teprve v Evropě se z nich staly ozdobné květníky.

Vedle portrétu prvního tureckého prezidenta a knihovní skříně je uměleckořemeslně nejhodnotnější bohatě vyřezávaný **rozměrný pracovní stůl** a křeslo s vysokým čalouněným opěradlem a čalouněnými područkami.

Na stole je umístěna **mramorová psací souprava s bronzovou plastikou lva**. Ačkoli je celková atmosféra pracovny velvyslance charakteristická pro české středoevropské interiéry – s přemírou nábytku z ručně vyřezávaného a opracovaného dřeva –, tak díky osobní snaze pana velvyslance získala celou řadu skrytých i zjevných významů s tradiční historickou symbolikou, upomínající na tureckou kulturu a kořeny.

I proto je na významném místě umístěná **plastika postříbřeného koně**. Pro Turky je kůň symbolem stepí Střední Asie a jejich postupného ovládnutí. Během starověku a středověku došlo ke stěhování turkických kmenů v krajině mezi pohorími Altaj a Ural. Mezi komunity Turků, které se objevily v neolitu, patří kultury afanasjevská, andronovská, okuněvská a tagarská. V důsledku migrace lidí těchto kultur a vzniku civilizací, které vytvářely, tvořily Střední Asie, Severní Asie a oblast Kaspického moře souvislou strukturu s dominantní tureckou kulturou. Zejména domestikace zvířat a využití koně jako dopravního a válečného prostředku vedly v tureckých dějinách k formování doslova jezdecké kočovné kultury. Kone, přivyklí na člověka od neolitu, se používali jako dopravní prostředek v tureckých karavanách a jako pomyslný štít pro jízdu během četných válek. V pozdní antice a středověku býval titul tureckých panovníků spojován s „pánem koní“. V oněch prastarých dobách býval kůň pohřben se svým majitelem, protože vládla představa, že na onom světě pán i jeho kůň opět slavně vjedou do věčnosti.

Dalším neméně zajímavým předmětem je **bronzové těžítko ve tvaru kanónu ze Škodových závodů**, umístěné na mramorovém podstavci. Tento dekorativní předmět je součástí psací soupravy a nese označení plzeňských závodů Škoda. Podnik, pojmenovaný po nobilitovaném průmyslníku *Emilu Škodovi* (1839–1900), vyráběl součásti palných zbraní pro dělostřelectvo rakousko-uherské monarchie společně s kulometem označeným Škoda M1909, kanóny a minomety. Právě tento kanón byl věnován jako dar Turecké republiky České republice na začátku roku 2000, jednalo se o jeden z posledních příkladů historických originálů. Dodnes se v Turecku setkáme se starými dělovými koulemi – jako sbírkovými předměty v muzeích; jedním z nich je Turecké vojenské muzeum v Ankaře (místní část Polath). Také v České republice jsou tyto náboje k vidění, např. ve Vojenském technickém muzeu v Lešanech nedaleko od Prahy.

←

Černou tužkou kreslený portrét Mustafy Kemala Atatürka nad prosklenou knihovnou ve stylu art deco.

A black pencil portrait of Mustafa Kemal Atatürk above the *Art Deco* glass built-in bookcase.

Art Deco cam kitaplığın üzerinde yer alan Mustafa Kemal Atatürk'ün kara kalem portresi.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Kniha významného tureckého básníka, prozaika a dramatika Názima Hikmeta Rana přeložená do češtiny.

A book by prominent Turkish poet, prose writer, and playwright Nâzım Hikmet Ran translated into the Czech language.

Türk şair, nesir ve oyun yazarı Nâzım Hikmet Ran'ın Çekçe'ye çevrilen bir kitabı.

parts for firearms for the artillery of the Austro-Hungarian Empire together with the Škoda M1909 machine gun, cannons and mortars. This particular cannon was donated as a gift from the Republic of Türkiye to the Czech Republic at the beginning of the year 2000 as one of the few pieces of the historical originals. Today in Türkiye, we can find old cannonballs as collection items in museums; for example in the Turkish Military Museum in Ankara (in Polatlı, Ankara). These ammunitions can also be seen in the Czech Republic, e.g., in the Military Technical Museum in Lešany, near Prague. His Excellency's personal collection includes valuable books and publications obtained during his substantial political activities in several locations. The elegant edition of the Holy Quran, placed on a carved stand, stands out for its artistic and symbolic value. The bookcase contains several volumes of **uniformly bound diplomatic yearbooks**, published since the first period of the Czechoslovak Republic and the beginning of the diplomatic mission of Türkiye in Prague. Other notable books are the poetry collection *Pobyt v Praze* (published in 1959) and the literary transcription of the play *Pražský orloj* (1959). Old Prague legends inspired both works, and their author is the prominent Turkish poet, prose writer, and playwright **Nâzım Hikmet Ran** (1902–1963). His literary work, famous for its passion and emotional intensity, also attracted the attention of Czech writers Vítězslav Nezval and Jiří Taufer, to the extent that the artists became friends. In Prague, the Turkish “romantic revolutionary” memory is still alive. Above all, he is remembered by books published in the Czech Republic, as well as by the film version called *Legenda o lásce*, in a Czechoslovak-Bulgarian co-production by the Czech director Václav Krška (1900–1969), but also by his portrait hanging in the Café Slavia in Prague, opposite the National Theatre.

Mezi osobní předměty Jeho Excelence přináleží soubor hodnotných knih a publikací, které získal během své bohaté politické činnosti na řadě různých míst. Výtvarnou a symbolickou hodnotou z nich vyniká elegantní vydání koránu, jehož kniha je umístěna na vyřezávaném stojáнку. V knihovně je několik jednotným způsobem pěkně svázaných **diplomatických ročenek**, vydávaných od časů první republiky a počátku diplomatické mise Turecka v Praze. Také zde nalezneme básnické sbírky *Pobyt v Praze* (vydána v roce 1959) a literární přepis hry *Pražský orloj* (1959). Obě díla byla inspirována staropražskými legendami a jejich autorem je významný turecký básník, prozaik a dramatik **Nâzım Hikmet Ran** (1902–1963). Jeho dílo, proslulé vášní a emocionální intenzitou, zaujalo i české spisovatele *Vítězslava Nezvala* a *Jiřího Taufera* a to do té míry, že se z umělců stali přátelé. Vzpomínka na tureckého „romantického revolučního náře“ zůstává v Praze stále živá. Především jej připomínají česky vydané knihy, dále filmové ztvárnění nazvané *Legenda o lásce*, v československo-bulharské koprodukcii od českého režiséra *Václava Kršky* (1900–1969), ale také jeho portrét, zavěšený v pražské kavárně Slavia naproti Národnímu divadlu.

→

Symetrické uspořádání pracovny umocněné rozmístěním sedacího nábytku.
The study's symmetrical layout enhanced by the seating arrangement.
Çalışma odasının simetrik planını zenginleştiren oturma düzeni.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Kalamář a psací souprava z bronzu a mramoru s tradičním českým motivem lva.

A bronze and marble inkwell and desk set designed with the traditional Czech symbol; the lion.

Geleneksel Çek sembolü olan aslan ile tasarlanmış bronz ve mermer masa takımı ve divit.

Cenné knihy ze soukromé sbírky Jeho Excellence.

Valuable books from His Excellency's personal collection.

Büyükelçinin kişisel koleksiyonunda bulunan değerli kitaplar.

Tento koberec typu Uşak je součástí kolekce, kterou používá Ministerstvo zahraničních věcí Turecké republiky i její zahraniční zastoupení.

This Uşak carpet is part of the collection used by the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Türkiye and its representations.

Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı ve temsilciliklerinin kullandığı koleksiyonda yer alan Uşak halı.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Pamětní těžítka v podobě děla ze Škodových závodů, vyrobené z bronzu a mramoru.

A commemorative bronze and marble paperweight in the form of a cannon from Škoda factories.

Škoda şirketlerinden özel üretim havan topu formunda bronz ve mermer kağıt ağırlığı.

Elegantní vydání koránu, ležící na stříbrem vykládaném stojánku.

The elegant edition of the Holy Quran, placed on a stand with silver inlays.

Gümüş kakmalı rahle üzerindeki zarif Kuran-ı Kerim.

„DŘÍVĚJŠÍ POHLED Z BOSPORU“ od tureckého malíře Hasana Taşdemira.

“OLD VIEW FROM THE BOSPHORUS” by Turkish painter Hasan Taşdemir.

Ressam Hasan Taşdemir'in “BOĞAZDAN ESKİ GÖRÜNÜM” isimli tablosu.

Olejomalba „TAM UNÁS 10“ od tureckého malíře Zekiho Serbesta.

“OUR LANDS 10” themed oil painting by Turkish painter Zeki Serbest.

Ressam Zeki Serbest'in “BİZİM ORALAR 10” temalı yağlı boya tablosu.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Z keramiky vytvořený moderní design vrabce od umělce Atily Çakıra.

A contemporary design of a sparrow by ceramics artist Atilla Çakır.

Seramik sanatçısı Atilla Çakır'ın çağdaş tasarımı serçe obje.

Postříbřený dekorativní předmět symbolizující migraci turkických kmenů na koních.

A silver-plated decorative object symbolizing the migrations of Turkic tribes on horses.

Türk kavimlerinin at sırtında göçlerini simgeleyen gümüş kaplama dekoratif obje.

→

Desetiramenný tereziánský lustr, zavěšený z rovného stropu, orámovaného štukovými lištami.

The ten-armed Maria Theresa crystal chandelier hung from the stucco-molded flat ceiling.

Alçılı kalıplı, düz tavana asılı, on kollu Maria Theresa kristal avize.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Starožitná váza značky Moser v jejím ikonickém lila odstínu.

Antique Moser vase in the brand's iconic lilac shade.

Markanın ikonik lila tonlarındaki antika Moser vazo.

Hudební salonek a zimní zahrada

MUSIC ROOM AND WINTER GARDEN

A refined music room is opposite the Ambassador's study entered through a tri-fold door with original glass panels. Unlike the Ambassador's study, the music room is decorated in the Second Rococo style. The walls have pastel pink tones and harmonize with the red tinge of the **aging furniture**. The seating furniture consists of relaxing Chesterfield armchairs and two sofas opposite each other, accompanied by armchairs of different heights. In the past, the room was used for musical entertainment and home music making, a continuation of the old Czech tradition when the family played music after dinner, which is recalled by the relief symbolism of the wall decoration. The symmetrical layout is completed by a lavish sixteen-armed Maria Theresa crystal **chandelier**, hung in the longitudinal axis of the room, given by the location of the door and window overlooking the garden.

Tables complete the stylish harmony, a glass display cabinet, and two **marble-topped chests of drawers** of French origin.

One of the most exciting pieces of art and craftworks is a corner **marble fireplace**, whose cabinet-style doors cover the heater and are decorated with a cartouche insert bearing **the monogram of the original villa owner – L Č R**. (Ladislav Čapek and Růžena Čapková, born Harmannová). The valuable **Meissen porcelain centerpiece** in opulent Pseudo-Baroque style reminds us of the golden age of Meissen porcelain, also known as *white gold*. The playful style of the mid-18th century was revived again between 1850 and 1880. Meissen porcelain has always retained its quality. From the beginning of its production at the behest of the Elector of Saxony and Polish King August II the Strong (1670–1733) in 1710 until today, it belongs to the best European craftsmanship. The porcelain factory in Meissen, located near Dresden, stands out, among other things, for its comprehensive collection of original forms, the well-kept secret of processing local kaolin, the firing of various colors and gilding.

Its counterpart is **a tall vase** on the fireplace, made in Paris after 1900. Placed on a side table on the opposite side of the room, the **Art Nouveau figural table lamp** with a glass shade follows the historicism style. Stucco wall moldings, the marble fireplace, and paintings help to create the refined *Louis XVI character* of the room.

Among the small objects, we can also find a commemorative photo of the visit to the exhibition of the works of **Alphonse Mucha** (1860–1939). The Turkish Ambassador is pictured next to a painting of **Halide Edip Adıvar** (1883–1964), a Turkish writer, politician, and women's rights activist. Mucha's mysterious, pensive, and unsettling painting of a visionary woman from 1928 belongs to the works of the master's late Art Nouveau and Symbolist work. He created it at the Zbiroh Castle near Pilsen shortly after completing the world-famous cycle of giant canvases, *The Slav Epic*.

Protějškem oficiální pracovny velvyslance je komorně laděný hudební salonek. Také do něj se vstupuje trojdílnými skládacími dveřmi s původním zasklením. Na rozdíl od pracovny velvyslance je zde hravá druhorokoková výzdoba. Tomu odpovídá i barevnost stěn v pastelových růžových tónech. S růžovou barvou stěn harmonizuje červený nádech na potahu **historizujícího nábytku**. Sedací nábytek tvoří dvojice odpočinkových takzvaných ušákových křesel a dvě proti sobě umístěné pohovky, doprovázené různě vysokými křesílky. Místnost v minulosti zřejmě sloužila k hudební zábavě a domácímu muzicírování, což navazovalo na starou českou tradici, kdy se rodina po večeři věnovala hudbě, na což upomíná reliéfní symbolika výzdoby stěn.

Symetrický rozvrh je dotvářen bohatým **tereziánským křišťálovým šestnáctitiramenným lustrem**, zavěšeným v podélné ose místnosti dané umístěním dveří a okna vedoucího do zahrady.

Stylovou harmonii užitého nábytku dotvářejí stolky, prosklená vitrína (skleník) a dvě bachraté **komody s mramorovými deskami** francouzského původu.

Mezi nejzajímavější uměleckořemeslné práce přináleží především **mramorový krb** v koutě, jehož dvoukřídlá osazená dvířka opět kryjí radiátor. Na dvířkách jsou páskami (doprovázené) zdobené kartuše s monogramem původních vlastníků vily, tvořeným písmeny L Č R (*Ladislav Čapek a Růžena Čapková*, rozená *Harmannová*).

Hodnotný je i **porcelánový nástolec** z míšeňské manufaktury. Je zhotoven v opulentním pseudobarokním tvarosloví, připomínajícím zlatý věk míšeňského porcelánu, nazývaného *bílé zlato*. Zvláště v letech 1850–1880 se navracel hravý styl poloviny 18. století. Míšeňský porcelán nikdy neztratil nic na své kvalitě. Od samého začátku výroby – na příkaz saského kurfiřta a polského krále *Augusta II. Silného* (1670–1733) v roce 1710 – dodnes přináleží k tomu nejlepšímu z evropského uměleckého řemesla. Porcelánová manufaktura v Míšni, ležící nedaleko Drážďan, mj. vyniká ucelenou sbírkou původních forem, dobře chráněným tajemstvím zpracování místního kaolinu, výpalu pestrých barev i zlacení.

Jeho protějškem je **vysoká váza** umístěná na krbu, ta ale byla zhotovena v Paříži po roce 1900. Na její historizující tvarosloví navazuje **secesní figurální stolní lampa** se skleněným stínidlem, umístěná na odkládacím stolku na protější straně místnosti. Komorní *luisézní charakter* místnosti spoluvytváří především štuková výzdoba stěn, mramorový krb a zavěšené obrazy.

Mezi drobnými předměty nalezneme i upomínkovou fotografii připomínající návštěvu výstavy díla **Alfonse Muchy** (1860–1939). Turecký velvyslanec je zachycen u obrazu **Halide Edip Adıvar** (1883–1964), turecké spisovatelky, političky a bojovnice za ženská práva. Muchův mysteriózní, zadumaný a zneklidňující obraz vizionářské ženy z roku 1928 přináleží k dílům mistrovy pozdní, stále ještě secesní a symbolistní tvorby. Vytvořil jej na zámku Zbiroh u Plzně krátce po dokončení světově proslulého cyklu obřích pláten *Slovanská epopěj*.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Zlatý dekor válečníků s kopími a štíty na váze Moser.

Gold decor of the warriors with spears and shields on the Moser vase.

Moser vazosunda kalkanlı ve mızraklı savaşıların altın dekoru.

Four music symbols – harps, lyres, trumpets, and mandolins – are modeled in the **fine stucco** of the rounded corners and resemble the room’s original function as the music room. The hanging paintings have a delicate character; they are not heroic scenes, but rather lyrical genre views of mountains, rivers, and forests.

The relaxing character of the room is completed by a series of books and an inlay backgammon board game. This **two-player game** was known in ancient Egypt and Mesopotamia and became famous in Persia, medieval and Renaissance Bohemia. To this day, it is one of the most popular board games in Türkiye. Its Czech name, “**vrhcáby**”, was created from the German word “Wurfzabel”.

In the music room, there are several other unique pieces. One of them is a **lilac-colored Moser vase**, placed on a table between two armchairs by the window leading to the residence’s gardens. This precious piece is purposefully placed on a book of the city of Bursa which was the first capital city of the Ottoman Empire. In addition to many symbolic objects and books, this is another one placed in this cozy but regal room as Bursa is the hometown of Ms. Bağış.

The hand-cut vase is striking for its color, which is one of the most iconic shades from the broad Moser color spectrum, as well as the cut and theme. It is decorated with a scene of warriors with spears and shields. This part of the vessel is sandblasted, and gold decor to cover the patterns is used to create an antique original appearance. Warrior figures with idealized body lines in stylized period clothing recall works of art produced during the great Greek colonization in the Mediterranean and the Greco-Roman city-states. This exceptional handmade piece of precious crystal glass not only recalls the tradition of the company’s products popular within Turkish-Czech art, craft, industrial, and commercial relations, but also creates a unique play, literally a race of sunlight and reflections that shine through the windows and the vase, especially in the afternoon in this pleasant, dreamy and nostalgic music hall.

To the left of the two armchairs and a table made of rosewood (with the vase mentioned above) is the winter garden entrance. In the corner of the room is another glass display case on four legs with many small but interesting objects. The glass cabinet has become a showcase with examples of **glasswork of Turkish origin**. Some pieces are hand-cut, others are hand-painted, but they always refer to the traditional glass craft, which has a long-standing tradition in the Czech Republic and Türkiye. Some of these exquisite objects belong to the lady of the house – the Ambassador’s wife – the hostess, such as “Crystal Palace” which was designed and made by Anatoli Inc., established by Ms. Bağış in 2011. As the Creative Director of her own brand, she also brings together the various design elements and production materials from both countries together in the residence as serving pieces or decorative objects on a daily basis. Other items are part of the basic furnishings of the residence of the Turkish Ambassador in Prague, and almost all of them were made in the Beykoz area of İstanbul and the city of Denizli in Türkiye. Both cities are very famous for their high-quality glass products.

V zaoblených koutech místnosti jsou v jemné štukatuře provedeny čtyři **symbols hudby** – zavěšené harfy, lyry, trubky a mandolíny. Všechny upomínají na původní funkci místnosti, sloužící jako hudební salonek. Také obrazy mají komorní charakter, nejsou to žádné heroické scény, ale lyricky laděné žánrové pohledy na hory, řeky a do lesů.

Odpočinkový charakter místnosti dotváří řada knih a intarzovaná **stolní hra vrhcáby**. Hra pro dva hráče byla známá již ve starověkém Egyptě a Mezopotámii a oblíbená v Persii, stejně jako ve středověkých a renesančních Čechách. Dodnes přináleží k oblíbeným deskovým hrám v Turecku. Její české pojmenování vzniklo zkomolením německého Wurfzabel.

V hudebním salonku je umístěna celá řada dalších, způsobem provedení doslova jedinečných předmětů. Mezi ně přináleží **váza od firmy Moser** v šeríkové barvě, umístěná na stole mezi dvěma křesly u okna vedoucího do zahrad rezidence. Tento vzácný kousek je záměrně umístěn na knize o městě Bursa, které bylo prvním hlavním městem Osmanské říše. Tato kniha o městě, které je rodištěm paní Bağış, je tak další z mnoha knih a symbolických předmětů, které se nachází v tomto útulném, ale majestátním pokoji.

Ručně broušená váza zaujme jak barvou, patřícím k nejvíce ikonickým barvám z širokého moserovského barevného spektra, tak brusem a jeho námětem. Je zdobená scénou válečníků s kopími a štíty. Tato část nádoby je pískovaná a zlatý dekor k pokrytí vzorů je použit s cílem starožitného původního vzhledu. Postavy válečníků s idealizujícími liniemi těl ve stylizovaných dobových oděvech upomínají na umělecká díla zhotovená během éry velké řecké kolonizace Středomoří a řecko-římských městských států. Tento výjimečný ručně zhotovený kus drahocenného křišťálového skla připomíná nejenom tradici výrobků firmy, oblíbené v rámci turecko-českých uměleckých, umělecko-řemeslných, průmyslových a obchodních vztahů, ale vytváří také jedinečnou hru, doslova závod slunečních paprsků, lomů a odlesků, které procházejí okny a vázou, zvláště v odpoledních hodinách v této pohodové, snové, nostalgické hudební síni.

Vlevo od dvou křesel a stolku zhotoveného z růžového dřeva (se zmíněnou vázou) je vstup do zimní zahrady. V koutě hudebního salonku je další prosklená vitrína na čtyřech nožkách s mnoha drobnými, ale také zajímavými předměty. Skleníková skříň jako by se stala výstavní vitrínou s příklady **předmětů zhotovených ze skla tureckého původu**. Některé z konvolutu těchto nádherných předmětů v hudebním salonku přináleží paní domu, hostitelce – manželce pana velvyslance – , příkladem je Křišťálový palác, který byl navržen a vyroben společností Anatoli Inc., založenou paní Bağış v roce 2011. Jako kreativní ředitelka své vlastní značky v rezidenci denně propojuje různé designové prvky a výrobní materiály z obou zemí, a to v podobě servírovacích nebo dekorativních předmětů.

→

Jednotné barevné ladění hudebního salonku podtrhuje elegantní parketová podlaha a starožitný nábytek.

The coherent color scheme of the music lounge enhanced by the elegant parquet flooring and antique pieces of furniture.

Zarîf parke zemin ve antika mobilyalarla zenginleştirilmiş müzik salonunun ahenkli renkleri.

The villa has a **winter garden** facing south. During the winter, portable plants and plants for cutting were mostly grown inside. During the First Czechoslovak Republic, the most common plants were *anthuriums*, *strelizia*, *asparagus*, *begonias*, *geraniums*, *citrus*, *yuccas*, and *palm trees*. As its narrow shape suggests, the winter garden was not a sitting refuge but a place to gather plants on stands, shelves, or hanging baskets. According to the needs of the families using these structures as their homes, sometimes the spaces in these residences change their purpose just like in this particular example. After creating an appropriate area and a greenhouse in the back of the property for these plants, this space has been converted into a casual area for the enjoyment of Turkish coffee for their guests after lunch or dinner as well as a private lounging area for the family on the representative floor of the residence. As one's eyes wander beyond these glass walls, more examples of mature cultivar can be observed like the Blue spruce (*Picea pungens*) as well the newly planted Turkish hazel (*Corylus color L.*) in front of the winter garden, which will eventually grow into a large tree with an interestingly wrinkled bark and many nuts in attractive husks, which animate the tree branches after the leaves have fallen off.

Další předměty patří k základnímu vybavení rezidence tureckého velvyslance v Praze a téměř všechny byly zhotoveny v oblasti Beykoz v Istanbulu a ve městě Denizli v Turecku. Obě města jsou velmi známá svou vysokou kvalitou skleněných výrobků. Součástí domu je prosklená **zimní zahrada**, obrácená k jihu. V zimní zahradě bývaly přes zimu pěstovány přenosné rostliny a rostliny určené k řezu. V době první republiky to bývaly *anturie*, *strelície*, *asparágusy*, *begonie*, *muškáty*, *citrusy*, *juky a palmy*. Jak napovídá její úzký tvar, zimní zahrada nebyla místem posezení, ale shromaždištěm květin na stojanech, poličkách a v závěsných koších. Někdy prostory v podobných rezidencích mění účel podle potřeb rodin, které tyto stavby využívají jako své domovy, stejně jako je tomu v tomto konkrétním případě. Poté, co byl v zadní části pozemku vytvořen odpovídající prostor a skleník pro tyto rostliny, se rodina rozhodla přeměnit původní prostory na neformální, kde si mohou hosté po obědě nebo večeři vychutnat tureckou kávu a v reprezentativním patře rezidence pak vytvořit soukromé prostory pro rodinný odpočinek. Když se zadíváte skrze prosklené stěny, spatříte další ukázky vzrostlých kultivarů, jako je *smrk pichlavý*, *také zvaný stříbrný* (*Picea pungens*), nebo nově vysazená *líška turecká* (*Cotylus colurna L.*). Časem z ní vyroste rozměrný strom se zajímavě zvrásněnou borkou a mnoha oříšky v atraktivních štrápcích, které po opadu listů oživují větve stromu.

Další nádherné zdobený krb s rodinnými insigniemi původních majitelů.

Another exquisite and ornate fireplace with the family insignia of the original owners.

Villanın ilk sahiplerinin aile sembolünü taşıyan bir başka zarif ve süslü şömine.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Ozdobné bílé lišty zvýrazňují růžové tóny místnosti.

Intricate white moldings highlighting the pink tones of the room.

Odanın pembe tonlarını vurgulayan detaylı beyaz kartonpiyerler.

Detail monogramu L Č R (Ladislav Čapek a Růžena Čapková-Harmannová) na dvířkách krbu.

Detail of the monogram L Č R (Ladislav Čapek and Růžena Čapková – Harmannová) on the fireplace door.

Köşe şömine kapakları üzerindeki L Č R altın monogramlarının detayı (Ladislav Čapek ve Růžena Čapková – Harmannová).

→

Pohled směrem k přijímacímu salonu.

Looking back out to the main reception hall.

Müzik odasından kabul salonuna doğru bakış.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Mosazný ručně zhotovený předmět z Velkého bazaru, granátové jablko jako symbol hojnosti v mnoha kulturách, součást soukromé sbírky hostitelky.

A symbol of abundance in many cultures, the pomegranate, a brass handmade object from the Grand Bazaar, is part of the private collection of the hostess.

Birçok kültürde bolluğun sembolü olan nar formundaki Kapalıçarşı'dan alınan el yapımı obje, evsahibesinin özel koleksiyonunun bir parçası.

→

V zaoblených koutech místnosti jsou v jemné štukatuře vyobrazeny čtyři symboly hudby.

Music symbols are modeled in fine stucco on the four rounded corners of the room.

Mekanın her dört köşesinde ince sıva ile modellenmiş müzik sembolleri.

Detail ručně zdobeného stínítka.
Hand-decorated lamp shade detail.
El yapımı abajur detayı.

Starožitná secesní stolní lampa od Zbyňka Votočka.
An antique Art Nouveau table lamp by Zbyněk Votoček.
Sofayı aydınlatan bir başka Zbyněk Votoček imzalı antika
Art Nouveau masa lambası.

Značení Votoček na bronzovém podstavci stolní lampy.
The Votoček stamp on the bronze base of the table lamp.
Masa lambasının bronz tabanında Votoček damgası.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Knihy na konferenčním stolku pojednávající o velkolepých architektonických stylech Prahy.

Books on the coffee table referring to the magnificent architectural styles of Prague.

Prag'ın muhteşem mimari tarzlarına gönderme yapan sehpa üzerindeki kitaplar.

Výrobek značky Anatoli s názvem Křišťálový palác je inspirovaný první mezinárodní výstavou uspořádanou v Londýně v roce 1851.

An object designed by Anatoli, named “Crystal Palace”, inspired by the first international exhibition organized in London in 1851.

Anatoli'nin, 1851 yılında Londra'da düzenlenen ilk uluslararası sergiden esinlenerek tasarladığı “Billur Saray” isimli obje.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Detail skleněné dekorace.
A detail of a glass decorative piece.
Cam dekorunun detayı.

Rohová prosklená vitrína s vystavenou sbírkou skla.
A corner glass showcase displaying a collection of glass.
Cam koleksiyonunun sergilendiği köşe cam vitrin.

Pozlacená skleněná dózička.
A gold gilded glass box.
Altın yaldızlı cam kutu.

Ručně malovaná skleněná váza Beykoz s květinovými detaily.

A handpainted Beykoz glass vase with floral details.

Çiçek detaylı, el boyaması Beykoz cam vazo.

←

Ve vitríně jsou kromě ručně vyráběného skla vystaveny i předměty symbolického významu, jako je miska s motivem granátového jablka či zarámovaná zlatou nití vyšíváná kaligrafická výšivka.

The showcase displaying not only handmade glass but also pieces of symbolic importance like the pomegranate bowl and a framed calligraphy embroidery with gold thread.

Vitrinde el yapımı camların yanı sıra nar kase gibi sembolik öneme sahip objeler ve altın sırma iplik işlemeli hat örneği.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Šestnáctiramenný křišťálový lustr Marie Terezie.
The sixteen-armed Maria Theresa crystal chandelier.
Onaltı kollu Maria Theresa kristal avize.

Detail hravé dekorace z míšeňského porcelánu.
A detail of the playful Meissen porcelain centerpiece.
Renkli detaylarıyla Meissen porseleni dekoratif obje.

Ukázky tureckého a českého umění a řemeslné práce jsou vždy promyšleně sladěny.

Examples of Turkish and Czech arts and crafts always displayed thoughtfully in harmony.

Türk ve Çek sanat ve zanaatlarından her zaman uyum içerisinde sergilenen örnekler.

←

Pseudobarokní dekorace z míšeňského porcelánu, známého také jako bílé zlato.

The Pseudo-Baroque Meissen porcelain centerpiece, also known as white gold.

Pseudo-Barok tarzı beyaz altın olarak da bilinen Meissen porselen obje.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Kniha o paláci Topkapı, jednom z nejznámějších a nejbohatších muzeí na světě.

A book about Topkapı Palace, one of the richest and most famous museums in the world.

Dünyanın en ünlü ve en zengin müzelerinden biri olan Topkapı Sarayı'nı anlatan bir kitap.

Klasická starožitná rokoková komoda.

A classic antique Bombay chest.

Bombay tarzı klasik antika bir komodin.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Prosklená zimní zahrada, orientovaná na jih a západ.

The glassed-in winter garden facing the south and west.

Güneye ve batıya bakan camla çevrili kış bahçesi.

Vstup do zimní zahrady z hudebního salonku.

Entering the winter garden from the music room.

Müzik odasından kış bahçesine giriş.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Tradiční turecké vrhcáby.
Traditional Turkish backgammon.
Geleneksel Türk tavlasi.

Zimní zahrada vnáší přírodu do interiéru
během všech ročních období.

The winter garden bringing nature
indoors during all seasons.

Her mevsim doğayı iç mekana taşıyan
kış bahçesi.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Soukromé místo k odpočinku v zimní zahradě.

A private lounging area in the winter garden.

Kış bahçesi oturma grubu.

Pohled na zimní zahradu ze zahrady rezidence.

A view of the winter garden from the garden of the residence.

Kış bahçesine konutun bahçesinden bakış.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Jídelna budí dojem luxusu i útulnosti.

The dining room giving the impression of luxury and coziness.

Lüks ve sıcaklık izlenimi veren yemek salonu.

Jídelna

DINING ROOM

The festive dining room is located opposite the music room. Symmetry is the basis of the composition: the layout of walls, doors, and windows, and the arrangement of furniture. The longitudinal axis is defined by a tri-fold door and a large window leading to **Pevnostní Street**.

Like the reception hall and the music room, the dining room also has a **marble fireplace**. However, its style is surprisingly austere and characterized by horizontals. The fireplace is made of large Sliven limestone pieces, contrasting the marble paneling in the residence's lobby. The grille is straightforward and does not fully cover the inside heater.

The most striking element of the classical style in the room is **the frieze of cavetto** (the transition from a straight wall to a ceiling) **with the palmette motif**.

The serving hatch in the opposite corner serves food from the kitchen and has an entirely different decorative character; here we can safely assume that it was not in the original layout of this room. Its practical and economical design continues to help the serving staff with representative dining – lunches and dinners – organized by His Excellency on the occasion of special guests and important events.

Two mirrors highlight the room hung opposite each other, under which a buffet table and a sideboard are placed. An extending oval dining table and eight chairs (16 can be added in total if necessary) are available in the middle of the room.

A large, modern, elegant **glass ruby-color vase** with an unfolding contour is placed on the table under the window. The vase refers to the Czech garnet collection, which can also be found in the residence of the Turkish Ambassador in Prague. **Czech garnet** enjoys a permanent interest in Türkiye. Geologically, it belongs to the pyropes, and in Bohemia, it was mined and found in the České středohoří (Central Bohemian Highlands) and Podkrkonoší area. The place of its processing is primarily Turnov, where there is also an important jewelry school and museum. Here, the gem is sorted, ground, and set into jewelry. Less suitable stones are used as an admixture in the glass mass in glassmaking. People have been drawn to this attractive shimmering ruby color since ancient times. This is also why Czech garnet, together with glass and porcelain, is still considered the local treasure of the Czech Republic. The corner glass display cabinet shelves are decorated with **a set of Czech glass produced by the Moser company**. These are not modern products, but original crystal glass, the age of which is estimated to date back to the founding of the two Republics.

Naproti hudebnímu salonku se vchází do o něco větší slavnostní jídelny. Také zde je základem kompozice, rozvržení stěn, dveří a oken i uspořádání nábytku symetrie. Podélná osa je definovaná trojdílnými rozkládacími dveřmi a rozměrným oknem, vedoucím do **Pevnostní ulice**.

Podobně jako v slavnostní síni a hudebním salonku, i v této místnosti je **mramorový krb**. Jeho tvarosloví je ale překvapivě strohé a charakterizované horizontálami. Krb je solidně zhotovený z velkých kusů sliveneckého vápence. Tím je protipólem mramorového obložení vstupní haly rezidence. Klasicizující tvarosloví má i jednoduchá mřížka, která zakrývá uvnitř umístěný radiátor jen částečně.

Největší ozvěnou klasicistního slohu v místnosti je **palmetami ozdobený vlys fabionu** (přechodu rovné stěny do plochého stropu).

Zcela jiný charakter výzdoby má **kuchyňské okénko** v protějším koutě, sloužící k vydávání jídla z kuchyně. Lze tedy s jistotou předpokládat, že toto okénko nebylo součástí původní dispozice pokoje. Velice praktické a úsporné řešení dodnes napomáhá obsluze při reprezentativním stolování – obědech a večeřích podávaných Jeho Excelencí u příležitosti vzácných hostů a významných dnů. Místnost zdůrazňují dvě proti sobě zavěšená zrcadla, pod kterými jsou umístěny na jedné straně bufetový stůl a na druhé straně příborník, uprostřed je rozložitelný oválný stůl, nyní s osmi židlemi, dalších šestnáct židlí se dá při slavnostním stolování přistavit.

Pod oknem je umístěný stůl s moderní, rozměrnou a elegantní, v obrysu hybně se rozevírající **skleněnou vázou rubínové barvy**. Váza bezděčně upomíná na sbírku českého granátu, kterou také najdeme v rezidenci tureckého velvyslance v Praze. **Český granát** se těší trvalému zájmu v Turecku. Geologicky přináleží k pyropům a v Čechách se dobýval a nacházel v Českém středohoří a v Podkrkonoší. Místem jeho zpracování je především Turnov, kde působí také významná šperkařská škola a muzeum. V Turnově se třídí, brousí, vsazuje do šperků. Méně vhodné kameny se užívají jako příměs do skelné hmoty v rámci sklářství. Jeho atraktivní třpytivá rubínová barva přitahuje pozornost od nejstarších dob. Také proto je český granát dodnes společně se sklem a porcelánem považován za domácí zlato České republiky.

V koutové prosklené skříni, která se v Čechách prozaicky nazývá skleník, je na policích vystavená **souprava z českého skla od firmy Moser**. Nejedná se o novodobé výrobky, ale o původní křišťálové sklo, jehož stáří se odhadem datuje do doby vzniku obou našich republik.

Tato exkluzivní kolekce je nejen velmi zvláštní, ale její luxus je ještě znásoben odrazem zrcadel ve vitríně. Je zde vystaveno ale i novodobější broušené sklo a modrá váza s geometrickými tvary, patřící hostitelce. Stejně jako mnoho původních předmětů v rezidenci, i tato váza byla vyrobena v Ízniku a na její výrobu byl rovněž použit vysoký obsah křemene, typický pro tradiční výrobu keramiky v této oblasti během osmanského období.

Skleněná stolní souprava z broušeného a zlaceného skla, zhotovená v závodech Moser (založených v roce 1857 na předměstí Karlových Varů), má ušlechtilé tvary ve stylu empíru a jeho slohového návratu na počátku 20. století. Číše jsou

This exclusive collection is not only very special, but its luxury is further multiplied by the reflection of the mirrors in the display case. The cabinet also displays a newer type of cut glass and a Turkish blue İznik vase with geometric patterns belonging to the hostess. Like many of the original İznik pieces at the residence, this piece was also made in İznik with a high percentage of quartz being used in the ceramic as in the traditional method in the area during the Ottoman period.

The glass drinkware sets of cut and gilded glass made in the Moser factory (founded in 1857 on the outskirts of Karlovy Vary) has noble shapes in the Empire style and its stylistic return in the early 20th century. The goblets used for official events have long stems, the cups and glasses are slightly barrel-shaped, and the carafes have a flowing shape that tapers downwards. The upper edge is decorated with a band with oroplastic (etched gilded low relief) and, interestingly enough, it bears a crescent moon with a star. The set was launched under the name Copenhagen in 1909. It was at the time when Moser Glass was celebrating success at the World Exhibition in Paris and the International Exhibition in Milan. Since then, this set has become the official representative set of Czechoslovak and Czech presidents and diplomatic missions.

Due to its royal clientele, the Czech crystal company **Moser** has acquired the slogan ‘King of Glass, Glass of Kings’. The relationship between Moser and Türkiye started due to the foresight of the Ottoman Sultan *Abdulhamid II* (1842–1918), who first saw and admired the representative elegance and simplicity of the designs and products of the Karlovy Vary-based factory while visiting Buckingham Palace in London long before becoming the Sultan as the crown prince. He ordered the use of Moser products in his palaces and embassies, with the tradition still alive today. No matter where a person travels, the best examples of Moser products can be found at Turkish embassies.

The elegance of the dining room furnishings used for festive dining is complemented by **a set of silver tableware** consisting of single, double, or multi-armed candlesticks, cutlery, bowls, vessels, saltshakers, sugar bowls, trays, tea and coffee sets, etc.

The oldest piece in the dining room is undoubtedly a lidded Viennese Empire **porcelain soup bowl** (*tureen*) made shortly after 1800. Its bright white surface is decorated with freely painted blue floral decor. The most recent pieces are three **İznik ceramic plates** hanging on the wall, two of which have blue decor, and one is covered with stylized tulips in red, all typical and traditional colors of İznik pottery.

On the wall next to the display of Moser glass is **a painting of the Maiden’s Tower in İstanbul**. The oil on canvas from 1965 is the work of Nazlı Ecevit, mother of former Prime Minister Bülent Ecevit. The Maiden’s Tower (Turkish: *Kız Kulesi*) was built in the 18th century on a small islet of the Bosphorus strait and has been associated with several sad legends about love ever since. According to one legend, an emperor had a much-beloved daughter, and one day, an oracle prophesied that a venomous snake would kill her on her 18th birthday. To thwart the daughter’s early demise,

na dlouhých stopkách, pohárky a skleničky mírně soudkovitě vyduté a karafy mají splývavý směrem dolů se zužující tvar. Při horním okraji je zdobená páskou s oroplastikou (leptaný, pozlacený nízký reliéf) a navíc, jako zvláštnost, nese symbol půlměsíce s hvězdou. Souprava byla uvedena na trh pod názvem Copenhagen v roce 1909. Bylo to v době, kdy sklo od Moserů slavilo úspěchy na Světové výstavě v Paříži a mezinárodní výstavě v Miláně. Od té doby se tato souprava stala oficiální reprezentativní soupravou československých a českých prezidentů a diplomatických misí.

Moser, česká společnost zabývající se výrobou luxusního křišťálu, získala kvůli své královské klientele přezdívku „Král skla, sklenice králů“. Spolupráce firmy Moser s Tureckem začala prozíravostí osmanského sultána *Abdulhamida II.* (1842–1918), který poprvé spatřil a obdivoval reprezentativní eleganci vzorů i jednoduchost tvarů výrobků karlovarské továrny Moser při návštěvě Buckinghamského paláce v Londýně ještě jako korunní princ, tedy dlouho předtím, než se stal sultánem. Vydal nařízení používat výrobky Moser ve svých palácích a na velvyslanectvích a tato tradice je živá dodnes. Ať se vydáte kamkoli do světa, na tureckých velvyslanectvích vždy najdete ty nejlepší příklady výrobků značky Moser.

Eleganci vybavení jídelny při slavnostním stolování dotváří **soubor stolního stříbra**. Tvoří jej jedno-, dvoj- a víceramenné svícný, příbory, misky, mísy, slánky, cukřenky, podnosy, čajový a kávový servis aj. Bezpochyby nejstarší součástí vybavení jídelny je **empírová polévková mísa s víkem** (*terina*) z vídeňské porcelánové manufaktury, zhotovená krátce po roce 1800. Její zářivě bílou polevu zdobí volně hozený, modře malovaný květinový dekor. Naopak nejmladší jsou tři na zdi zavěšené **talíře z İzniku**. Dva mají modrý dekor a jeden je navržen se stylizovanými tulipány v červené barvě, všechny typické a tradiční barvy keramiky İznik.

Na stěně u vitríny se stolním sklem Moser je zavěšený **obraz Dívčí věže v İstanbulu**. Olejomalba na plátně je dílem *Nazlı Ecevit*, matky dřívějšího tureckého předsedy vlády, ale i básníka *Mustafy Bülenta Ecevita*, z roku 1965. K věži, turecky nazývané *Kız Kulesi* a vystavěné v 18. století na dosypaném ostrůvku uprostřed bosporské úžiny, se váže několik smutných pověstí o lásce. Jedna z legend vypráví, jak krásná sultánova dcera měla být v 18 letech podle věštby uštknuta hadem. Proto ji milující rodiče zavřeli do věže uprostřed mořských vln. Protože se ale o své dítě chtěli starat, posílali jí denně ovoce košíčkem zavěšeným na laně. Jenže právě v jednom z košíků byl mezi sladkými plody schovaný had. Věštba se tak naplnila, i když se rodiče snažili sebevíc vyhnout osudu. Dnes je námořní věž jedním z tradičních symbolů dynamicky se rozvíjející turecké metropole.

Keramická váza z İzniku s dvanácticípou seldžuckou hvězdou, patřící hostitelce.

The private collection of the hostess; an İznik “çini” vase with a twelve-pointed Seljuk star.

Ev sahibesinin koleksiyonundan on iki köşeli Selçuklu yıldızlı İznik çini vazo.

the loving parents placed her in the tower in the middle of the sea. Since they wanted to continue caring for their child, they sent her a daily fruit basket hanging on a rope. But on the day of the princess’ 18th birthday, an asp was hiding among fruits in the basket and bit the young girl; hence, the prophecy was fulfilled despite the parents trying their best to avoid fate. Today, the former naval tower is one of the traditional symbols of the constantly developing Turkish metropolis.

It would be worthwhile to stop for a moment one more time at the glass display case located in the corner to the right of the Maiden’s Tower painting, which attracts the attention of numerous guests during the festive banquets and dinners organized by the Ambassador of the Turkish Republic. It features remarkable handicrafts that personalize and highlight multiple Turkish and Ottoman symbols. Albeit its small size, the most colorful and striking is a **vase with a twelve-pointed Seljuk star** that belongs to the hostess as part of her collection. The vase, immediately attracting the attention of every visitor, is made in the classic colors of the main color scheme of Anatolian Seljuk art. It is a beautiful example of the İznik ceramic artwork (both the Seljuk star and the symbol of the wheel of fortune inside the star). The two motifs, with their ancient history, symbolize the movement of the world and the universe, fate, and the eternal desire for immortality. The passion-flower theme is often seen in crafts and architectural elements of Anatolian Seljuk art and architecture. It was sometimes used to decorate domes. Another object on display is a silver mirror, the back of which is decorated with the same Seljuk star motif. It is appropriate to add that various applications and objects with star motifs came to Anatolian countries from Central Asia with the Anatolian Seljuks, as evidenced by the motifs of eight, ten, twelve, and even sixteen-pointed stars used to decorate traditional ceramic tiles and stonework.

Zastavme se ještě na chvíli u prosklené vitríny umístěné v pravém rohu od obrazu Dívčí věže, která přitahuje pozornost četných hostů slavnostních banketů pořádaných velvyslancem turecké republiky. Jsou v ní pozoruhodné řemeslné výrobky, které ozvláštňují a zvýrazňují četné turecké a osmanské symboly. Nejbarevnější a nejvýraznější je, i přes svou malou velikost, **váza s dvanácticípou seldžuckou hvězdou**, která patří hostitelce jako součást její vlastní sbírky. Váza, poutající okamžitě pozornost každého z návštěvníků, je provedena v klasických barvách hlavního barevného schématu anatolského seldžuckého umění. Je krásným příkladem umělecké keramické tvorby İznik Çini (jak seldžuckou hvězdou, tak symbolem kola štěstí uvnitř hvězdy). Oba symboly svou prastarou historií symbolizují nejen pohyb světa a vesmíru, ale také osud i věčnou touhu po nesmrtelnosti. Motiv mučenky bývá k vidění na řemeslných a architektonických prveích anatolského seldžuckého umění a architektury, někdy jej bylo využito k ozdobení kupolí. Dalším předmětem na poličkách vitríny je stříbrné zrcadlo, jehož zadní stranu zdobí stejný motiv seldžuckých hvězd. Je vhodné dodat, že různé aplikace a předměty s motivy hvězd přišly do anatolských zemí ze Střední Asie s anatolskými Seldžuky. Dokládají to motivy osmi, desíti, dvanácti a dokonce šestnácticípých hvězd, které se užívají při zdobení tradičních keramických obkladů i kamenických prací.

→

Slavnostní jídelna je místem, kde si hosté pochutnávají na vynikající turecké kuchyni.

The festive dining room where guests enjoy delicious Turkish cuisine.

Konukların leziz Türk mutfağını deneyimledikleri şık yemek salonu.

Detail porcelánové sošky s motivem lovu.

Detail of a porcelain sculpture depicting a hunting scene.

Av temalı porselen dekoratif objenin detayı.

Dřevěná skříňka se dvěma soškami z bílého porcelánu – jako pocta české kultuře.

A wooden cabinet with two white porcelain sculptures paying homage to the Czech culture.

Çek kültürüne gösterilen saygıyı temsil eden iki beyaz porselen heykelin bulunduğu ahşap dolap.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Soška jezdec z bílého porcelánu vznikla podle návrhu sochaře a modeléra Adolfa Oppela (1840–1922) v pobočce závodu Rosenthal & Co. v bavorském Kronachu v předvečer první světové války.

The white porcelain statue of a rider was designed by the sculptor and modeller Adolf Oppel at the Rosenthal & Co. factory in Kronach, Bavaria, on the eve of the First World War.

Birinci Dünya Savaşı'nın arifesinde, heykeltıraş ve tasarımcı Adolf Oppel tarafından Bavyera'nın Kronach kentindeki Rosenthal & Co. fabrikasında tasarlanan porselen heykel.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Krásu mnohých prvků dokresluje motiv ročních období.
The beauty of many objects is enhanced by seasonal touches.
Mevsimsel dokunuşlarla zenginleşen şık nesneler.

Obráz se zátiším je umístěn nad dřevěnou skříňkou se stříbrným dekorativním prvkem.
A nature morte painting located above the silver centerpiece on a wooden cabinet.
Ahşap dolap üzerinde yer alan gümüş gondol ve natürmort tablo.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Charakteristické barvy a dekor tradiční keramiky z İzniku.

The typical and traditional colors and design of İznik pottery.

İznik çinilerinin sık kullanılan, geleneksel renkleri ve desenleri.

Keramiký talír z İzniku se stylizovanými tulipány v červené barvě.

An İznik ceramic plate designed with stylized red tulips.

Stilize kırmızı lalelerle tasarlanmış İznik çini tabak.

→

Méně okrasný než ty ostatní v rezidenci je další krb, tentokrát vyrobený z velkých kusů sliveneckého vápence.

Less ornamental than the others in the residence, another fireplace made of marble.

Konutta yer alan şömineler arasında daha sade bir görünüme sahip olan mermer şömine.

Elegantní a slavnostní jídelní stůl s talíři z keramiky z İzniku v pozadí.

The elegant and festive dinner table with İznik “çini” plates in the background.

Fonda İznik çini tabaklarıyla şık ve görkemli yemek masası.

Servírovací okénko je velmi elegantní a praktický způsob, jak urychlit podávání jídla hostům.

The serving hatch, a very elegant and practical solution to speed up the serving of food to guests.

Servis penceresi misafirlere yemek servisini hızlandırmak için çok şık ve pratik bir araç.

Vlys fabionu ozdobený palmetami v klasickém stylu.

The frieze of cavetto with the palmette motif in the classical style.

Klasik tarzda palmet motifli kavetto frizi.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Exkluzivní křišťálové soupravy z ručně broušeného a zlaceného skla Moser s ušlechtilými tvary v empírovém stylu.

Exclusive crystal sets made of hand-cut and gold-gilded glass by Moser with noble shapes in the Empire style.

El dekoru, altın yaldızlı Ampir tarzı tasarımı ile özel üretim Moser kristal takımlar.

Vysoká, elegantní, ručně vyrobená váza z muránského skla jemně odkazuje na český granát.

A tall, elegant, handmade Murano glass vase giving subtle reference to the Czech garnet.

Çek garnetine gönderme yapan uzun, zarif, el yapımı Murano cam vazo.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Police rohové prosklené vitríny zdobí sada českého skla od firmy Moser.

The corner glass display cabinet shelves decorated with a set of Czech glass produced by the Moser company.

Rafları Moser firmasının özel ürettiği bir dizi Çek camı ile süslenen köşe vitrin.

Koberec typu Hereke vévodící pokoji svými zářivými barvami.

The Hereke carpet anchoring the room with its vibrant colors.

Uyumlu renkleriyle odaya ağırlık veren Hereke halısı.

Olejomalba Nazlı Ecevit z roku 1965 zobrazující Dívčí věž v Istanbulu.

An oil painting by Nazlı Ecevit from 1965 depicting the Maiden's Tower in Istanbul.

Nazlı Ecevit'in 1965 yılında yaptığı, İstanbul'daki Kız Kulesi'ni betimleyen yağlı boya tablo.

Další předmět na polici vitríny, stříbrné zrcadlo, jehož zadní stranu zdobí motiv seldžucké hvězdy.

Another object in the display unit, a silver mirror, the back of which is decorated with a Seljuk star motif.

Vitrinde yer alan bir diğer obje ise arkası Selçuklu yıldızı motifiyle süslenmiş gümüş ayna.

Luxus této exkluzivní soupravy je ještě znásoben odrazem zrcadel ve vitrině.

The luxury of this collection further multiplied by the reflection of the mirrors in the display case.

Bu ayrıcalıklı ve özel koleksiyonun vitrindeki yansıması ile ortaya çıkan mükemmel görüntü.

←

Noblesnímu designu jídelny dodává eleganci několik stříbrných víceramenných svícníků.

A few silver multi-arm candlesticks add elegance to the noble design of the dining room.

Yemek odasının asil tasarımına zarafet katan gümüş çok kollu şamdan.

I sadu stříbra oživuje slánka a pepřenka v podobě vrabců.

Even the set of silver is cozied up with salt and pepper shakers in the form of sparrows.

Gümüş takımlara sıcaklık katan serçe formundaki tuzluk ve biberlik takımı.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Symbolické designové prvky, jako je půlměsíc a hvězda, obohacují královské prostírání v rezidenci.

Symbolic design elements like the crescent moon and star surely enrich the regal table settings at the residence.

Konutun muhteşem sofru düzenini zenginleştiren hilal ve yıldız gibi sembolik tasarım öğeleri.

Obliba naklâdané zeleniny spojuje kuchyně obou zemí.

The popularity of pickled vegetables connect the cuisines of both countries.

İki ülkenin mutfaklarını birbirine bağlayan yaygın turşu kültürü.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Pohled na neformální uspořádání nábytku v ranním salonu.

A view of the informal furniture layout of the sofa area.

Sofa mekanının günlük mobilya düzeninin görünümü.

Ranní salon a terasa s vlajkou

SOFA MORNING ROOM AND FLAG TERRACE

The morning room is spacious with a **terrace**, which provides a direct view of *Pevnostní Street* and a distant view across from Dejvice to Prosek. Since the space between the windows was initially designed as a **winter garden** for small potted flowers to be placed on the terrace in the summer, one of the room's walls is heavily glazed. This area, although much smaller in size, is used to this day to preserve and care for many of the family's plants, namely orchids.

The windows and doors originate from the time of the construction of the villa. In addition, it was previously possible to divide the room with a sliding door, increasing the space of the winter garden.

Built-in wardrobes painted in ivory yellow also come from the original design. Doors located opposite each other allow entry to the children's private rooms. One of the wardrobe doors is a passage to the private living quarters of the Ambassador and his wife and provides access to the other terrace.

The furniture layout of this room is **informal**, with two differently upholstered sofas, one in the already proven blue and dove gray color, the other in brown shades. The brown-blue patterned armchair has an unusually high back, with removable cushions on the side with upholstered armrests.

This area is called the “sofa,” which pays tribute to the Anatolian culture of family uniting in the “sofa” area in the evenings or for meals.

Just like in the rest of the residence, an impressive amber-colored crystal chandelier adorns the sofa room, giving it a more regal feel when it is lit.

The Neo-Baroque style mirrors with carved volutes and autumn allegories – two angels with wine grapes – give one the whiff of a time long lost. The mirrors subtly expand the space with several reflections.

Most of the objects found here are reminiscent of the various places of residence of His Excellency and his family. Probably the most impressive is the modern **butterfly-themed painting hanging above the stairs**, which combines an unusual technique of oil paint and the gilding method. This unique method corresponds to the origin of the painting, as it was purchased by the Ambassador himself in New York.

The most recent addition to the collection of paintings in the residence is a canvas with the motif of Prague roofs painted on a black canvas by Ms. Beyhan Bağış during her participation in the master classes of the world-renowned painter Alexander Onischenko (born 1957).

There are numerous family photos in this room. Some of the exhibited photographs present the famous visitors of the residence, including the famous Italian operatic tenor *Andrea Bocelli* (born in 1958).

Ranní salon je prostorná místnost, ze které lze vyjít na terasu, poskytující výhled na *Pevnostní ulici* a daleký výhled přes Dejvice až na Prosek. Celá jedna stěna je maximálně prosklená, protože prostor mezi okny byl původně koncipován jako **drobná zimní zahrada** pro pěstování hrnkových květů, přes léto umístěných na terase. Toto místo, i když mnohem menší část, se dodnes využívá k uchování a péči o mnoho rostlin, zejména orchideje.

Okna i dveře jsou původní, z doby výstavby vily. Navíc bylo dříve možné místnost předělit posuvnými dveřmi, a tím zvětšit prostor zimní zahrady.

Původním řešením jsou do zdi vložené šatní skříně, natřené barvou nažloutlé slonové kosti. Z naproti sobě umístěných dveří je možné vstupovat do soukromých pokojů dětí. Jedny z dveří šatních skříní jsou ale ve skutečnosti průcho-dem do apartmánů – soukromých obytných místností velvyslance a jeho ženy. Z nich se dá také vyjít na druhou terasu.

Způsob rozvržení nábytku v této místnosti charakterizuje **neformálnost**. Jsou zde sedací soupravy dvou různých potahů. Jedna v již osvědčené modré holubičí šedi a druhá v hnědavých odstínech. Hnědo-modré vzorované křeslo má ne-zvykle vysoké opěradlo s odnímatelnými polštáři, na straně s čalouněnými područkami.

Rozmístění nábytku kolem sedací soupravy – pohovky – v sobě uchovává dávný anatolský zvyk a dodnes v tureckých rodinách živou tradici společného místa posezení na divanu, místa setkání v rodinném kruhu u kávy, čaje a jídla.

Stejně jako ve zbytku rezidence, zdobí tuto místnost působivý křišťálový lustr jantarové barvy, který jí dodává královskou atmosféru obzvlášť, když je rozsvícený.

Závanem dávno ztracených časů jsou proti sobě umístěná **zrcadla v novobaročním tvarosloví** s volutami ukončenými nástavci s malovanými alegoriemi podzimu – dva andělé s hrozny vína. Zrcadla rafinovaně rozšiřují prostor několikanásobným odrazem.

Většina předmětů, které se zde nacházejí, připomínají různá místa pobytu Jeho Excelence a jeho rodiny. Asi nejpůsobivější je moderní **obraz zavěšený nad schodištěm s námětem motýlů**, zpracovaný nezvyklou technikou spojující olejovou malbu s plátkovým zlacením. Neotřelý způsob podání odpovídá původu obrazu, velvyslanec ho zakoupil v New Yorku. Nejnověji k souboru obrazů v rezidenci přibylo **plátno s motivem pražských střech** na černém podkladě, které paní Beyhan Bağış namalovala během své účasti na mistrovských kurzech světově proslulého malíře *Alexandra Oniščenka* (nar. 1957).

Také v této místnosti je několik fotografií, tentokrát rodinného charakteru. Některé z vystavených fotografií zpřítomňují slavné návštěvníky rezidence. Mezi nejvýznamnější hosty přináležel slavný tenorista *Andrea Bocelli* (nar. 1958).

Osobně laděných reprezentativních, ale i rodinných fotografií je ve vile rozmístěna celá řada. Mnohé mají povahu **upomínek** (memorabilií), podobně jako knihy z osobního majetku rodiny velvyslance. Pokud tyto knihy otevřeme, s úžasem najdeme mnoho věnování a podpisů od jejich autorů.

There are many personalized, representative, and family photos in the villa. Many have the nature of **souvenirs** (memorabilia), such as books from the Ambassador's family's assets. If we open these books, we are amazed to find many dedications and signatures from their authors. The cosmopolitan home character of this room is cozied by the solid design of the wooden stair railing.

In the remaining private rooms, a massive carved **Neo-Renaissance cabinet** and a brown-glazed **Chinese porcelain stool** called *tun* are worthy of note. Other furniture consists of modern pieces or replicas of a classic style.

Among the many books in the library cabinets or on the tables, we can find publications dedicated to the history of art and traditional crafts of both the Czech Republic and the Republic of Türkiye. Precious are the representative editions of traditional Turkish architecture, especially the work of world-famous Ottoman architect *Mimar Sinan* (1489–1588), the buildings of *İstanbul mosques*, *folk ceramics from İznik*, and *embroideries from Bursa*.

The morning room's terrace consists of a spacious longitudinal balcony facing the garden and above the winter garden to the northwest. Breakfast on the terrace offers an impressive view of the surrounding area over Dejvice to Prosek, but also a regal **view of the Turkish flag**, continuously fluttering over the structure, giving the Ambassador a sense of national self-awareness and pride and reinforcing the importance of his state mission. It also provides strength to his family members who live and work in a city in the middle of Europe, far from their native Türkiye and İstanbul.

The current furnishings of the Střešovice villa combine various cultures and styles, creating a harmonious, representative, and cozily-tuned whole. In addition to the timeless architecture of the house and the arrangement of its garden, the elegant informality highlighting the details of the furnishings is especially impressive. Each vase, chair, or painting has its fixed place in a distinctive arrangement combining Western and Eastern traditions.

The residence of the Ambassador of the Republic of Türkiye in Prague is a house that breathes the mission of its residents, diplomatic work meetings, social events, and a happy family life. A house that is not a museum and yet impressively demonstrates the tradition of Czech-Turkish relations. We have tried to present to the readers of this book this grand yet modest building with its long history and elegant beauty.

Kosmopolitní domácí charakter této místnosti zútulňuje solidní provedení dřevěného zábradlí schodiště.

Ve zbylých soukromých místnostech, jmenovitě v osobní pracovně a obývacích prostorách velvyslance, zaujme vybrané hosty masivní vyřezávaná **novorenesanční skříň** a hnědě polévané **čínské porcelánové sedátko** zvané *tun*. Ostatní nábytek tvoří repliky v klasickém tvarosloví, nebo je moderní.

Mezi mnoha knihami, které jsou v knihovních skříních nebo na stolcích, najdeme publikace věnované dějinám umění a tradičnímu řemeslu obou zemí – České republiky i Turecké republiky. Zvláště hodnotné jsou reprezentativní vydání přibližující tureckou tradiční architekturu, zvláště dílo světově proslulého osmanského architekta *Mimara Sinana* (1489–1588), dále budovy istanbulských mešit ale též lidovou keramiku z İzniku a výšivky z Bursy.

Terasu ranního salonu tvoří prostorný, podélný balkon, obrácený do zahrady a do Pevnostní ulice. Při snídani na terase se nabízí působivý výhled na okolí přes Dejvice až po Prosek, ale také působivý **pohled na tureckou vlajku**, dodávající velvyslanci i členům jeho rodiny pocit národního sebeuvědomění a hrdosti, posilující jeho státní poslání při životě a práci ve městě uprostřed Evropy, ležícím tak daleko od rodného Turecka a İstanbulu.

Současné vybavení střešovické vily je spojením různých kultur a stylů, vytvářejících harmonický, reprezentativní i komorně laděný celek. Zvláště působivá je vedle nadčasové architektury domu a uspořádání jeho zahrady především elegantní neformálnost, vyzdvihující detaily vybavení. Každá váza, křeslo nebo obraz mají své pevné místo v osobitém uspořádání, spojujícím tradice Západu a Východu.

Rezidence velvyslance Turecké republiky v Praze je dům, který žije posláním svých obyvatel, diplomatickými, pracovními setkáními, společenskými událostmi, ale také šťastným rodinným životem. Dům, který není muzeum a působivě promlouvá o tradici turecko-českých vztahů. Dům, jehož historii a krásu jsme se pokusili přiblížit touto knihou.

←

Pohled na schodiště, vedoucí do ranního salonu.

A view of the staircase leading to the sofa.

Sofa bölümüne çıkan merdivenin görünümü.

→

Symetricky umístěná zrcadla v novobarokním stylu, rozšiřující dlouhou obdélníkovou místnost.

The symmetrically placed Neo-Baroque style mirrors expand the long rectangular room.

Mekani genişleten, simetrik olarak yerleştirilmiş Neo-Barok tarzı aynalar.

Pohled na terasu s vlajkou z jídelního prostoru ranního pokoje.
The view of the flag terrace from the sofa dining area.
Sofa yemek masası alanından bayraklı terasın görünümü.

←

Čaj nebo káva jsou každodenní součástí života turecké rodiny.

Tea or coffee is always part of the day for any Turkish family.

Her Türk ailesi için her zaman günün bir parçası olan çay veya kahve.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Rodina se schází u jídelního stolu, obklopeného dalšími uměleckými předměty, včetně pozlacených „motýlů“ na pozadí, zakoupených v New Yorku.

The family gathers around the dining table surrounded with more artwork, including the gold-gilded “Butterflies” in the background, purchased in New York.

Arka planda ailenin New York’tan edindiği altın yıldızlı “Kelebekler” de dahil olmak üzere çokça sanat eseri ile çevrili yemek masası, akşam yemeklerinin toplanma noktası.

→

„PRAŽSKÉ STŘECHY“, olejomalba na černém plátně od Beyhan N. Bağış.

“PRAGUE ROOFS” oil on black canvas, painted by Ms. Beyhan N. Bağış.

Beyhan N. Bağış imzalı, siyah tuval üzerine yağlı boya “PRAG ÇATILARI” isimli eser.

←

Starožitná secesní stolní lampa
od Zbyňka Votočky, osvětlující ranní salon.

Another antique Art Nouveau table lamp
by Zbyněk Votoček illuminating the sofa.

Sofayı aydınlatan Zbyněk Votoček imzalı
antika Art Nouveau masa lambası.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Křišťálový lustr Preciosa v jantarové barvě vévodí tomuto neformálnímu, a přesto elegantnímu prostoru.

The amber-colored Preciosa crystal chandelier anchoring this casual yet elegant space.

Bu zarif mekanı güçlendiren kehribar renkli Preciosa kristal avize.

Kniha o osmanském kulturním vlivu v Evropě, ležící na konferenčním stolku.

A classic coffee table book about the cultural influence of the Ottomans in Europe.

Osmanlı kültürünün Avrupa'daki etkisini anlatan klasik bir kitap.

Několik osobních předmětů – knih, desek a rodinných fotografií, včetně jedné s první dámou Turecka Emine Erdoğanovou.

Personal memorabilia of books, records, and family pictures including one with Türkiye's First Lady Mrs. Emine Erdoğan.

Türkiye Cumhurbaşkanının refikaları Sayın Emine Erdoğan Hanımefendi ile aile fotoğrafı, kitaplar ve plaklar.

←

Pohovka s mnoha osobními předměty, včetně podepsané knihy italského tenoristy Andrea Bocelliho na konferenčním stolku.

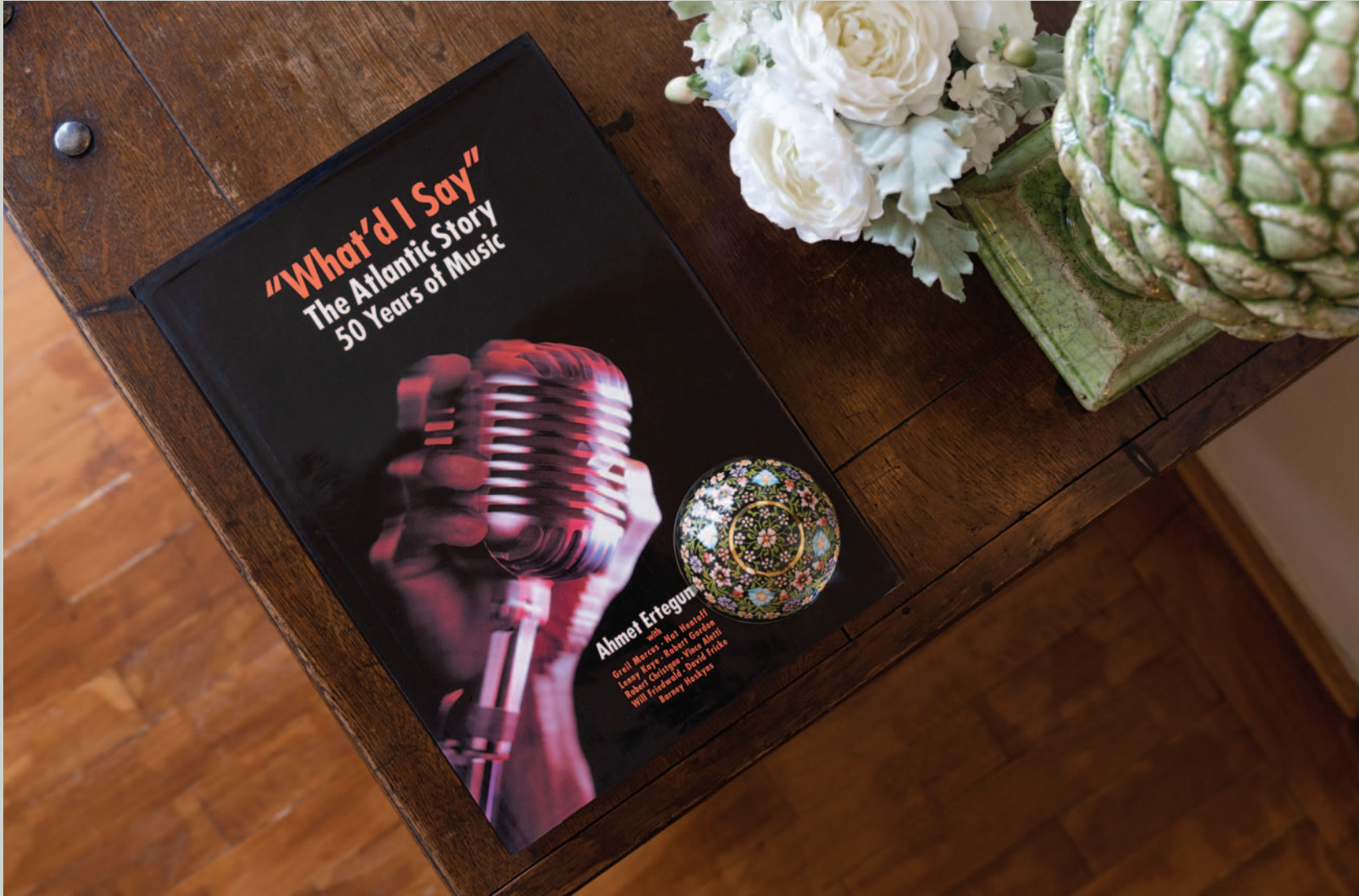
The sofa area containing many personal objects including an autographed book by Italian tenor Andrea Bocelli on the coffee table.

İtalyan tenor Andrea Bocelli'nin imzalı kitabı da dahil olmak üzere pek çok kişisel eşyanın bulunduğu sofa alanı.

Rezidence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Zvláště vzácná je kniha zesnulého Ahmeta Erteguna s jeho podpisem.

A special and meaningful autographed book by the late Mr. Ahmet Ertegun.

Aile için özel yeri olan merhum Ahmet Ertegun'ün imzalı kitabı.

„ČESKÁ DÍVKA“, olejomalba
na plátně od neznámého autora.

Oil on canvas; “CZECH GIRL”
artist unknown.

Tuval üzerine yağlı boya;
“ÇEK KIZI”, anonim.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Větvičky magnolie s modrou pražskou oblohou v pozadí.

Magnolia tree branches with the blue Prague sky in the background.

Arka planda Prag'ın mavi gökyüzü ile manolya ağacının dalları.

Vlajku na terase doprovází majestátní strom magnolie svými barvami, které se mění dle ročního období.

The grand magnolia tree in the garden accompanying the flag on the terrace in different colors every season.

Terastaki bayrağa her mevsim farklı renklerle eşlik eden bahçedeki manolya ağacı.

Pohled na terasu s vlajkou ze zahrady rezidence.

A view of the flag terrace from the garden of the residence.

Konutun bahçesinden bayraklı terasın görünümü.

Residence

REZIDENCE VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE / RESIDENCE OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC OF TÜRKİYE IN PRAGUE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

Terasa s vlající tureckou vlajkou a červenými muškáty.

The Turkish flag fluttering on the terrace and red geraniums.

Terasta dalgalanan Türk bayrağı ve kırmızı sardunyalılar.

Výhled z terasy na oblast Dejvic.

A view of the Dejvice neighborhood from the terrace.

Terasta Dejvice semtinin görünümü.

Festival turecké kávové kultury zachycený českými kreslíři
 Turkish Coffee Culture Festival depicted by Czech sketch artists
 Çek eskiz sanatçıları tarafından tasvir edilen Türk Kahvesi temalı kültür festivali

Kreslíři

V rámci mnoha kulturních akcí se řada umělců z různých koutů světa zúčastnila maratonu v kreslení a skicování organizovaného skupinou Urban Sketchers pod vedením českého umělce Jana Vítka. Velvyslanec J. E. Egemen Bağış přijal téměř třicet světových umělců, kteří vytvořili úžasná umělecká díla inspirovaná rezidencí velvyslanectví v Praze.

Sketch Artists

As part of numerous cultural events, many artists from different parts of the world attended the drawing and sketch marathons organized by the Urban Sketchers Group, led by Czech Artist Mr. Jan Vitek. Ambassador H.E. Egemen Bağış hosted nearly 30 global artists, who sketched great works of art portraying the residence in Prague.

Eskiz Sanatçıları

Birçok kültürel etkinlik kapsamında, Çek sanatçı Jan Vitek liderliğindeki, dünyanın farklı yerinden birçok sanatçının içinde yer aldığı Urban Sketchers Group tarafından düzenlenen çeşitli çizim ve eskiz etkinlikleri ile maratonlarında Büyükelçi Sayın Egemen Bağış konutu tasvir ederek harika eserler üreten 30'a yakın küresel sanatçıyı ağırlamıştır.

Dobrovolnice v tradičních bohatě vyšívaných krojích, vyrobených v Sabancı Beylerbeyi Enstitüsü a Bursa Olgunlaşma Enstitüsü.

Volunteers in the intricately embroidered traditional costumes made by Sabancı Beylerbeyi as well as Bursa Olgunlaşma Institutes.

Gönüllüler, Sabancı Beylerbeyi ve Bursa Olgunlaşma Enstitüleri tarafından incelikle işlenerek yapılan geleneksel kostümlerle.

Rezidence velvyslance ožívá

THE RESIDENCE COMES TO LIFE

There is always something going on at the embassy residence; the Ambassador and his family continuously try to open the doors of their home not only to Turkish citizens living in the Czech Republic, but also to their Czech counterparts, friends, and members of the diplomatic corps.

Život v rezidenci velvyslanectví je vždy rušný, velvyslanec a jeho rodina se neustále snaží otevřít dveře svého domova nejen tureckým občanům žijícím v České republice, ale i jejich českým protějškům, přátelům a členům diplomatického sboru.

Festival turecké kávové kultury
 Turkish Coffee Culture Festival
 Türk Kahvesi Kültür Festivali

Kulturní festival s tématikou turecké kávy pořádáný Velvyslanectvím Turecké republiky v Praze v rámci Festivalu tradiční turecké kultury.

A Turkish coffee themed cultural event organized by the Embassy of the Republic of Türkiye in Prague within the scope of the Traditional Turkish Culture Festival.

Türkiye Cumhuriyeti Prag Büyükelçiliği tarafından geleneksel olarak düzenlenen Türk Kültür Festivali kapsamındaki Türk kahvesi temalı etkinlik.

Anatolská čajová tradice spolu s tureckou kávou.

The Anatolian tea tradition along with Turkish coffee.

Türk kahvesinin yanı sıra Anadolu'nun çay geleneği.

Festival turecké gastronomie s nabídkou tradičních pokrmů
Turkish Gastronomy Festival featuring local dishes
Geleneksel yemeklerin yer aldığı gastronomi temalı kültür festivali

Rezidence velvyslanectví je nepřetržitě využívána pro kulturní diplomatické aktivity velvyslance. V rámci celosvětového úsilí o to, aby se turecká snídáně stala celosvětovou značkou, byla první červenová neděle vyhlášena Světovým dnem snídaně. Jedné z těchto akcí se kromě mnoha dalších členů diplomatického sboru zúčastnili i bývalý premiér Andrej Babiš a jeho choť paní Monika Babišová, kteří ochutnali turecké pochoutky.

The embassy residence is continuously used for the cultural diplomacy efforts of the Ambassador. As part of the global efforts to make Turkish Breakfast a global brand, the first Sunday of June has been declared World Breakfast Day. Amongst many other diplomatic corps members, former Prime Minister Andrej Babiš and Mrs. Monika Babišová have also attended one of these events to sample Turkish delicacies.

Türk kahvaltısının küresel bir marka olması ve Haziran ayının ilk Pazar gününün “Dünya Kahvaltı Günü” ilan edilmesi girişimini destekleme çerçevesinde yapılan çeşitli etkinliklere diğer büyükelçiler ve farklı misafirlerin yanı sıra eski Başbakan Sayın Andrej Babiš ve eşi Sayın Monika Babišová’nın da katıldığı kahvaltı etkinliği.

Vzácní hosté v rezidenci
Special guests at the residence
Konutun özel misafirleri

Manželé Bağışovi darovali panu Johnu Muchovi, vnukovi světoznámého českého malíře Alfonse Muchy, knihu s názvem Turecká kuchyně s nadčasovými recepty, která inspirovala kulturní festival s gastronomickou tematikou, který se konal pod vedením **první dámy paní Emine Erdoğan** a záštitou turecké prezidentské kanceláře.

Mr. and Ms. Bağış gifting Mr. John Mucha, the grandson of the world-famous Czech painter Alphonse Mucha, the book titled “Turkish Cuisine with Timeless Recipes” which inspired the gastronomy-themed culture festival with the leadership of **First Lady Mrs. Emine Erdoğan** and under the auspices of the Turkish Presidency.

Büyükelçi Sayın Egemen Bağış ve eşi Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı himayelerinde, **Sayın Emine Erdoğan’ın** öncülüğünde hazırlanan ve gastronomi temalı kültür festivaline ilham veren “Zamansız Tariflerle Türk Mutfağı” adlı kitabı dünyaca ünlü Çek ressam Alfons Mucha’nın torunu John Mucha’ya hediye ederken.

Paní Beyhan N. Bağış je mimo jiné velvyslankyní dobré vůle Nadace Andrea Bocelliho. Rodina Bağışova přivítala světoznámého italského tenoristu a jeho rodinu ve své rezidenci.

Among her other charitable activities, Ms. Beyhan N. Bağış is also the Goodwill Ambassador for the Andrea Bocelli Foundation. The Bağış family hosted the world-renowned Italian tenor and his family at their residence.

Diğer hayırsever faaliyetlerinin yanı sıra Andrea Bocelli Vakfı’nın iyi niyet elçisi de olan Sayın Beyhan N. Bağış, dünyaca ünlü İtalyan tenor ve ailesini konutlarında ailece ağırlarken.

Paní Bağış představuje jako hlavní chod oficiální večere jídlo s názvem Perde Pilavı. Tento tradiční pokrm pochází z rodiště pana velvyslance, města Siirtu v jihovýchodním Turecku.

During an official dinner, Ms. Bağış presenting the famous “Perde Pilavı” as the main course. This very traditional dish originated in the Ambassador’s hometown of Siirt in Southeast Türkiye.

Büyükelçi Sayın Egemen Bağış’ın memleketi Siirt’in geleneksel yemeklerinden meşhur perde pilavı resmi bir akşam yemeğinde Hanımefendi tarafından ana yemek olarak takdim edilirken.

Jakožto dva členové NATO byly Turecká a Česká republika vždy věrnými spojenci s přátelskými vztahy. Na počátku funkčního období velvyslance Bağışe v Praze, tedy ještě před tím, než byl zvolen prezidentem České republiky, byl generál Petr Pavel pozván na návštěvu do rezidence velvyslanectví a toto pozvání laskavě přijal.

As two NATO members, the Republic of Türkiye and the Czech Republic have always been staunch allies with friendly relations. Prior to being elected as the President of the Czech Republic, General Petr Pavel was invited to the embassy residence during the first days of Mr. Bağış's post in Prague and he kindly accepted the invitation.

NATO üyesi iki ülke olarak Türkiye Cumhuriyeti ve Çek Cumhuriyeti her zaman dostane ilişkiler çerçevesinde güçlü müttefikler olmuşlardır. General Petr Pavel, Çek Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı seçilmeden önce, Sayın Bağış'ın Prag'daki görevinin ilk günlerinde Büyükelçilik konutuna davet edilmiş ve bu daveti nezaket ile kabul etmiştir.

Ministr zahraničí Jan Lipavský podepisuje kondolenční knihu vystavenou po ničivém zemětřesení v Turecku v únoru 2023.

Foreign Minister Jan Lipavský signing the book of condolences following the devastating mega earthquakes in Türkiye in February of 2023.

Çek Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı Sayın Jan Lipavský, Türkiye'de Şubat 2023'te meydana gelen yıkıcı depremlerin ardından taziye defterini imzalarken.

Bayramlaşma, sváteční tradice

Tak jako v mnoha dalších zemích v regionu, je i v Turecku tradicí, že se rodina a přátelé navštěvují, aby společně oslavili svátky. Malé děti při těchto návštěvách vzdávají úctu starším tím, že jim políbí ruku, a na oplátku pak dostávají drobné dárky, sladkosti nebo drobné peněžní částky. Proto se rezidence velvyslanectví v období významných náboženských nebo státních svátků každoročně otevírá tureckým občanům a jejich rodinám žijících v České republice.

“Bayramlaşma” A Holiday Tradition

Just like many other countries in the region, it is a Turkish tradition for family and friends to visit each other to celebrate the holidays. During these visits, little children show their respect to their elders by kissing their hand and in return are given small gifts, some treats or small amounts of cash. The embassy residence opens its doors to Turkish citizens and their families living in the Czech Republic on important religious and national holidays every year.

“Bayramlaşma” Köklü Bir Gelenek

Bölgedeki diğer birçok ülkede olduğu üzere aile ve arkadaşların bayramlarını kutlamak için birbirlerini ziyaret etmeleri de bir Türk geleneğidir. Bu ziyaretlerde küçük çocuklar büyüklerinin ellerini öperek saygılarını gösterirler ve karşılığında küçük hediyeler, ikramlar veya küçük miktarlarda harçlık alırlar. Büyükelçilik konutu her yıl önemli dini ve resmi bayramlarda Çek Cumhuriyeti'nde yaşayan Türk vatandaşlarına ve ailelerine kapılarını açmaktadır.

Pod záštitou prezidenta Turecké republiky se v rámci Národního dne zalesňování, který iniciovalo Ministerstvo zemědělství a lesnictví, každoročně 11. listopadu vysazují miliony stromů po celém Turecku a na jeho diplomatických misích po celém světě. Velvyslanec Bağış tuto tradici sázení stromů v zahradě rezidence tureckého velvyslanectví, kterého se kromě rodiny účastní i hosté a zaměstnanci, zavedl 11. listopadu 2019, tedy právě v den, kdy se svou manželkou Beyhan a dcerou Ecehan do této budovy přicestoval. Po borovici, vysazené za účasti pana Atilly Ahmeta Yüce, nositele medaile Za zásluhy o diplomacii, udělené Ministerstvem zahraničních věcí ČR, v prvním roce působení pana velvyslance v Praze, pokračovala rodina v této každoroční tradici vysazením jabloně, lísky a kdoule. Vždy 11. listopadu v 11 hodin dopoledne.

Under the auspices of the President of the Republic of Türkiye, within the framework of the “National Afforestation Day” initiated by the Ministry of Agriculture and Forestry, millions of trees are planted throughout Türkiye and its diplomatic missions all over the globe on November 11 every year. Since their arrival to the embassy residence on November 11, 2019 along with his wife Beyhan and daughter Ecehan, Ambassador Bağış initiated this ceremony of planting a tree in the garden of the residence of the Turkish Embassy, along with the staff and guests. Following the pine tree planted in the first day of the Ambassador's post in Prague, along with Mr. Attila Ahmet Yüce, recipient of “The Distinguished Contribution to Diplomacy” medal from the Czech Ministry of Foreign Affairs, the family continued with this annual tradition by planting apple, hazelnut, and quince trees at 11 a.m. every November 11.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı himayelerinde, Tarım ve Orman Bakanlığı'nın başlattığı “Milli Ağaçlandırma Günü” çerçevesinde her yıl 11 Kasım'da Türkiye genelinde ve dünyanın dört bir yanındaki diplomatik temsilciliklerinde milyonlarca ağaç dikilir. Bu vesileyle Büyükelçi Egemen Bağış, eşi Beyhan Hanım ve kızı Ecehan ile birlikte büyükelçilik konutuna ilk geldikleri 11 Kasım 2019 tarihinden itibaren büyükelçilik personeli ve davetlilerle birlikte konut bahçesine ağaç dikme töreni başlatmıştır. Büyükelçi Bağış'ın ilk görev gününde Çek Dışişleri Bakanlığı “Diplomasi Liyakat Madalyası” sahibi Sayın Attila Ahmet Yüce ile birlikte diktikleri çam ağacının ardından aile, her yıl 11 Kasım saat 11'de sırasıyla elma, fındık ve ayva ağaçları dikerek bu geleneği sürdürmüştür.

Na památku všech diplomatů

A JEJICH RODINNÝCH PŘÍSLUŠNÍKŮ, KTERÍ PŘIŠLI O ŽIVOT

Tyto fotografie byly pořízeny v roce 1949, kdy byla budova využívána jako velvyslanectví i rezidence velvyslance zároveň. Na fotografii je manželka prvního rady velvyslanectví Zekiho Kunalpa paní Necla Kunalp a jejich syn Sinan.

2. června 1978 byla paní Kunalp v Madridu zavražděna arménskými teroristickými organizacemi JCAG-ASALA. Spolu s ní přišel o život i její bratr, bývalý velvyslanec J. E. Beşir Balcıoğlu, a řidič diplomatického vozu jejího manžela Antonio Torres. Její manžel v tu dobu působil jako turecký velvyslanec ve Španělsku. Její mladší syn Selim Kunalp se později stal velvyslancem na tureckém Ministerstvu zahraničních věcí.

In memory of all Turkish diplomats and their families who sacrificed their lives...

These photos were taken in 1949 when the building was used both as the Turkish Embassy and as the embassy residence. In the top photo, Ms. Necla Kunalp, the wife of First Counsellor Zeki Kunalp, can be seen with her son Sinan in the garden. During the later years of her husband's career as the Turkish Ambassador to the Kingdom of Spain, Ms. Kunalp was unfortunately assassinated in Madrid along with her brother, retired Ambassador H.E. Beşir Balcıoğlu, and the driver of the diplomatic vehicle, Mr. Antonio Torres on June 2, 1978 by the JCAG-ASALA Armenian terrorist organizations. Her younger son Selim Kunalp later also became an ambassador in the Turkish Ministry of Foreign Affairs.

Hayatlarını feda eden tüm Türk diplomatları ve ailelerinin anısına...

Bu fotoğraflar, binanın hem büyükelçilik hem de büyükelçilik konutu olarak kullanıldığı 1949 yılında çekilmiştir. Üstteki fotoğrafta, Büyükelçilik Birinci Müsteşarı Sayın Zeki Kunalp'in eşi Sayın Necla Kunalp, oğlu Sinan Kunalp ile birlikte konut bahçesinde.

Zeki Kunalp İspanya Krallığı nezdinde Türk Büyükelçisi olarak görev yaparken Necla Kunalp, kardeşi emekli Büyükelçi Sayın Beşir Balcıoğlu ve Büyükelçilik şoförü Sayın Antonio Torres, 2 Haziran 1978 tarihinde Ermeni terör örgütleri JCAG-ASALA tarafından gerçekleştirilen terör saldırısı sonucu Madrid'de hayatını kaybetmiştir. Kunalp çiftinin oğlu Sayın Selim Kunalp daha sonra T.C. Dışişleri Bakanlığı'nda Büyükelçi olarak görev yapmıştır.

S hlubokou vděčností

ČESKÉ VLÁDĚ

Turecko velmi oceňuje iniciativu české vlády při obnově křišťálových lustrů české výroby v budově tureckého parlamentu. Lustry byly poškozeny 15. července 2016 během hanebného pokusu o převrat. Toto historické gesto našeho dlouholetého přítele a spojence ještě více posílilo naše bilaterální vztahy.

Turkish nation's deep gratitude to the Czech Republic

Türkiye strongly appreciates the Czech government's initiative to restore the Bohemian crystal chandeliers of the Turkish Parliament, which were damaged during the disgraceful coup attempt of July 15, 2016. This historic gesture by a long-time friend and ally of Türkiye further strengthened the bilateral relations.

Türk milletinin Çek Cumhuriyeti'ne içten şükranları

Türkiye Cumhuriyeti, 15 Temmuz 2016'daki hain darbe girişimi sırasında zarar gören Türkiye Büyük Millet Meclisi'ndeki Bohemya kristal avizelerini restore eden Çek Cumhuriyeti'ni takdir etmiştir. Uzun zamandır dost ve müttefik olan Çek Cumhuriyeti'nin Türkiye'ye bu tarihi jesti ikili ilişkileri daha da güçlendirmiştir.

„Mír doma, mír ve světě.“

“Peace at home, peace in the world.”

“Yurtta sulh, cihanda sulh.”

Mustafa Kemal Atatürk

1881–1938

Zakladatel Turecké republiky

Founder of the Republic of Türkiye

Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu

Bývalí velvyslanci

FORMER AMBASSADORS

Hüseyin Vasıf Çınar
1925–1927

Ahmed Cevad Bey (Üstün)
10. 01. 1928 – 03. 07. 1929

Mehmet Muhittin Cevat Açıkalın
08. 06. 1929 – 11. 10. 1931

Celal Osman Bey (Abacıoğlu)
19. 01. 1931 – 20. 06. 1931

Süleyman Şevket Bey
28. 06. 1931 – 03. 08. 1931

Vedad Bey (Uşaklıgil)
15. 11. 1931 – (?)

Şevkati Nuri Bey (İstinyeli)
11. 1. 1932 – 15. 8. 1933

Hasan Vasfi Bey (Menteş)
16. 08. 1933 – 16. 02. 1936

Yakup Kadri Karaosmanoğlu
17. 02. 1936 – 16. 09. 1939

Faik Hüseyin Hozar
12. 02. 1946 – 28. 01. 1948

Selahaddin R. Arbel
29. 06. 1950 – 14. 11. 1952

Nedim Veysel İlkin
06. 12. 1953 – 04. 03. 1957

Abdullah Şakir Emin Bengütaş
31. 05. 1957 – 23. 03. 1960

Reşad Erhan
14. 05. 1960 – 12. 09. 1962

Cemil Vafi
06. 11. 1962 – 24. 04. 1963
24. 04. 1963 – 22. 09. 1964

İsmail Erez
30. 09. 1964 – 17. 11. 1967

Şahin Uzgören
28. 12. 1967 – 17. 11. 1970

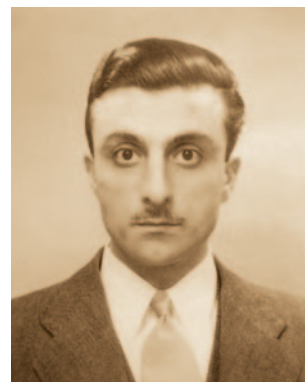
Haluk Kura
28. 11. 1970 – 30. 01. 1974

A. Melih Akbil
07. 02. 1974 – 12. 12. 1974

Haluk Sayınsoy
25. 09. 1976 – 17. 07. 1978

Osman Başman
30. 07. 1978 – 10. 12. 1980

Savlet K. Aktuğ
09. 12. 1980 – 01. 11. 1984

Berduk Olgaçay
03. 11. 1984 – 25. 11. 1986

Orhan Aka
29. 11. 1986 – 02. 01. 1989

Cenap Yılmaz Keskin
25. 12. 1988 – 02. 10. 1989

İnal Batu
29. 09. 1989 – 09. 04. 1993

Üstün Dinçmen
26. 04. 1993 – 03. 11. 1997

Temel İskit
01. 11. 1997 – 31. 07. 1999

Hatay Savaşçı
01. 08. 1999 – 10. 01. 2003

Sabri Cenk Duatepe
17. 01. 2003 – 16. 01. 2007

Koray Targay
16. 02. 2007 – 29. 04. 2011

Cihad Erginay
30. 04. 2011 – 16. 06. 2014

Ahmet Necati Bigalı
01. 07. 2014 – 15. 11. 2019

O autorovi

ABOUT THE AUTHOR

PhDr. Jaroslav Sojka, Ph.D. (born in 1976), studied art history at the Faculty of Arts of Charles University in Prague. He worked at Prague Castle as the main curator of art collections and now leads the professional care of the art collections of the Knights of the Cross with the Red Star. His specialization includes Gothic, Renaissance, and Empire art, arts and crafts, and museology. He is one of the leading experts in the construction development and furnishings of Prague Castle and the author or co-author of several professional articles, publications, lectures, guided tours, and exhibitions. His most famous works include Early Spring at Prague Castle, Porcelain at Prague Castle, The Art of Postage Stamps, Clocks at the Castle Collections, Relief Carving, Ferdinand V the Benevolent (English: Ferdinand I of Austria), Historic Carriage Beauty, Money at the Time of the Golden Bull, Wenceslas IV of Bohemia / Beautiful Style in the Bohemian Lands. In 2017, he organized a representative exhibition in the State Historical Museum in Moscow dedicated to Prague Castle. He was commissioned to renovate the Czech government buildings (Straka Academy, Hrzánský Palace, Kramář's Villa, Liechtenstein Palace, and the villa of Hana and Edvard Beneš in Sezimovo Ústí). On the occasion of the celebrations of the centennial of the founding of the Czechoslovak Republic in 2018, Jaroslav Sojka helped to create the extensive artistic stained-glass window design for the building of the Government of the Czech Republic.

PhDr. Jaroslav Sojka, Ph.D., (nar. 1976) vystudoval dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Působil na Pražském hradě jako hlavní kurátor uměleckých sbírek a nyní vede odbornou péči o umělecké sbírky Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou. Specializuje se na gotické, renesanční a empírové umění, umělecké řemeslo a muzeologii. Patří k předním znalcům stavebního vývoje a vybavení Pražského hradu a je autorem či spoluautorem celé řady odborných článků, publikací, přednášek, komentovaných prohlídek a výstav. Mezi nejznámější patří cyklus Předjaří na Pražském hradě, Porcelán na Pražském hradě, Umění poštovní známky, Hodiny ze sbírek Hradu, Plochá řezba, Ferdinand V. Dobrotivý, Zapřažená krása, Koruna na dlani, Václav IV. / Krásný sloh. V roce 2017 uspořádal reprezentativní výstavu věnovanou Pražskému hradu ve Státním historickém muzeu v Moskvě. Byl pověřený úpravami vládních budov České republiky (Strakovy akademie, Hrzánského paláce, Kramářovy vily, Lichtenštejnského paláce a vily manželů Benešových v Sezimově Ústí); u příležitosti oslav stého výročí vzniku Československé republiky v roce 2018 vznikla podle jeho návrhu pro budovu Úřadu vlády ČR rozměrná umělecká vitráž s námětem velkého státního znaku.

Closing Remarks

For my family and I, commemorating the centennial anniversary of the Republic of Türkiye in 2023 and the hundred years of our diplomatic relations with the Czech Republic in 2024 could not have been better celebrated than by the preparation of this book.

During my husband's tenure as the Ambassador of the Republic of Türkiye to the Czech Republic, it has not only been a privilege, but also a unique and invaluable experience to represent our distinguished country and flag every single day with care, respect, and honor.

This very graceful, warm, and peaceful building, located on Turkish soil in the Czech Republic, has enabled us to share many pleasant memories, both as diplomatic representatives of our country and as a family, especially with our daughter Ecehan and occasionally with our son Eren Egehan.

This almost one-hundred-year-old building, together with the land on which it stands, was purchased in 1976 thanks to the visionary approach of H.E. İhsan Sabri Çağlayangil, Minister of Foreign Affairs, and H.E. Süleyman Demirel, former Prime Minister.

We hope that we have contributed to Turkish-Czech bilateral relations during our time in this residence, which has been a silent witness to history as the center of Turkish-Czech diplomatic relations for several decades. As our life experiences have taught us so far, it is important to document these experiences and accomplishments by paying tribute to those who made it possible. Therefore, the book pays special attention to commemorating Ladislav Čapek, the architect who built this house initially for his own family, as well as highlighting many common cultural elements that exist between our two countries.

Also, the special tribute that was made to the Turkish diplomats and their families who lost their lives while in diplomatic service also highlights the very meaningful responsibility diplomats take on in their careers, not only as individuals, but as a family...

This project required extraordinary effort due to the global pandemic that started in 2020 and took much longer than anticipated to complete.

It is our sincere wish that this book, which we proudly present to you, will be cherished not only by Turkish and Czech citizens living in the Czech Republic, but also all over the world, as well as by our friends in the global diplomatic community, future diplomats and architects. Last but not least, although we can never repay their sacrifices, we also respectfully commemorate the martyrs of the War of Independence during the centennial of the establishment of our country. We are especially and eternally grateful to the founder of our Republic, Mustafa Kemal Atatürk, for giving us a democratic, secular, sovereign country at the peak of all rights and freedoms. We know and believe wholeheartedly that the Republic of Türkiye will live forever!

Sayın Hanımefendi'nin Kapanış Sözleri

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 2023 senesindeki yüzüncü yılı ve Çek Cumhuriyeti ile diplomatik ilişkilerimizin tesis edilmesinin 2024 senesindeki yüzüncü yılı, şahsım ve ailem adına bu kitabın yayımlanmasından daha iyi bir şekilde kutlanamazdı. Eşimin Çek Cumhuriyeti nezdinde Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yaptığı dönem boyunca, güzide ülkemizi ve bayrağımızı her yeni gün itinayla, saygıyla ve şerefle temsil etmek bir ayrıcalık olduğu gibi, aynı zamanda eşim ve ailemiz için de eşsiz ve paha biçilmez bir deneyim oldu.

Çekya'daki Türk toprağında yerleşik, bu son derece zarif, sıcak ve huzurlu bina, hem ülkemizin diplomatik temsilcileri hem de aile olarak başta kızımız Ecehan ve zaman zaman oğlumuz Eren Egehan ile pek çok keyifli anıyı paylaşmamıza vesile oldu.

Yaklaşık bir asırlık bu yapı, üzerinde bulunduğu arazisiyle birlikte 1976 yılında dönemin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil ve Başbakan Süleyman Demirel'in vizyoner yaklaşımları sayesinde satın alınmıştır.

Tarihin sessiz şahidi olarak Türk-Çek diplomatik ilişkilerinin merkezi olan bu konutta geçen süremizde bizler de Türk-Çek ikili ilişkilerine katkıda bulunduğumuzu ve bizlere emanet edilen bu binaya hak ettiği özenle baktığımızı ümit ediyoruz.

Bugüne değin edindiğimiz hayat tecrübelerinin bize öğrettiği gibi, bu deneyimlere ve başarılarla katkıda bulunanları takdir ederek bunları kayda geçirmek önem arz eder.

Dolayısıyla bu kitapta, konutumuzu kendi ailesi için inşa eden Mimar Ladislav Čapek'i anmaya ve iki ülke arasında var olan birçok ortak kültürel unsuru vurgulamaya özel önem verdik.

Kitapta bilhassa görevleri esnasında şehit edilen Türk diplomatlarının ve ailelerinin anılması, diplomatların sadece birey olarak değil, aynı zamanda bir aile olarak da kariyerlerinde üstlendikleri bu son derece anlamlı sorumluluğun altını çizmektedir...

2020 yılında ortaya çıkan küresel salgın nedeniyle bu proje olağanüstü bir çaba gerektirirken, sözkonusu kitabın tamamlanması öngörülenden çok daha uzun sürdü.

Sizlere gururla sunduğumuz bu kitabın, sadece Çek Cumhuriyeti'nde yaşayan Türk ve Çek vatandaşları tarafından değil, aynı zamanda dünyanın dört bir yanında, küresel anlamda diplomasi camiasındaki dostlarımız, geleceğin diplomatları ve mimarları tarafından da el üstünde tutulmasını içtenlikle temenni ediyoruz.

Son olarak, fedakarlıklarının karşılığını asla ödeyemeyecek olsak da, ülkemizin kuruluşunun yüzüncü yılında Kurtuluş Savaşı şehitlerimizi de saygıyla anıyoruz. Ve özellikle bizlere demokratik, laik, egemen, tüm hak ve özgürlüklerin zirvesinde bir ülke armağan ettiği için Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü daima minnetle anacağız.

Kalben biliyor ve inanıyoruz ki TÜRKİYE CUMHURİYETİ ilelebet payidar kalacaktır!

Beyhan N. Bağış

Poznámka na závěr

od Beyhan Nilser Bağış

Eren Egehan, Beyhan N., Egemen & Ecehan BAĞIŞ

Pro mě a pro mou rodinu nemůže být lepší způsob, jak oslavit letošní sté výročí vzniku Turecké republiky a sto let od navázání našich diplomatických vztahů s Českou republikou, které oslavíme v roce 2024, než přípravou této knihy.

Bylo mi nejen ctí, ale také jedinečnou a neocenitelnou zkušeností že jsem, během působení mého manžela ve funkci velvyslance Turecké republiky v České republice, mohla reprezentovat naši milovanou zemi a její vlajku s úctou, respektem a odhodláním.

Tato velmi půvabná, útulná a klidem dýchající budova, která se nachází na turecké půdě, nám umožnila vytvořit si řadu příjemných vzpomínek. Ty jsou spojeny nejen s působením ve funkci diplomatických zástupců naší země, ale také s životem naší rodiny. Vzpomínky na chvíle trávené s dcerou Ecehan a synem Erenem Egehanem.

Tato téměř sto let stará budova byla spolu s pozemkem, na kterém stojí, zakoupena v roce 1976 díky vizionářskému přístupu Jeho Excelence İhsana Sabri Çağlayangila, ministra zahranič-

ních věcí, a Jeho Excelence Süleymana Demirela, bývalého předsedy vlády.

Doufáme, že jsme během našeho pobytu v této rezidenci, která byla po několik desetiletí tichým svědkem historie – jako centrum turecko-českých diplomatických vztahů –, byli přínosem pro turecko-české bilaterální vztahy. Doufáme také, že jsme se o tuto budovu, která nám byla svěřena, postarali s péčí, kterou si zaslouží.

Jak nás naše dosavadní životní zkušenosti naučily, je důležité tyto zážitky a dosažené úspěchy zdokumentovat a vzdát hold těm, kteří je umožnili. Proto jsme v naší knize věnovali zvláštní pozornost památce architekta Ladislava Čapka, který tento dům původně postavil pro svou rodinu, a také zdůraznění mnoha společných kulturních prvků, které obě naše země pojí.

Také uctění památky tureckých diplomatů a jejich rodin, kteří přišli o život při výkonu diplomatické služby, vyzdvihuje velkou míru odpovědnosti, kterou na sebe diplomaté ve své kariéře berou, a to nejen jako jednotlivci, ale i jako rodina...

Tento projekt si kvůli globální pandemii z roku 2020 vyžádal mimořádné úsilí a jeho dokončení trvalo mnohem déle, než se původně očekávalo.

Naším upřímným přáním je, abychom touto knihou, kterou Vám nyní s hrdostí představujeme, oslovili nejen turecké a české občany, žijící v České republice i v zahraničí, včetně našich přátel z diplomatických kruhů po celém světě, ale i budoucí diplomaty a architektky.

V neposlední řadě pak, ačkoli jejich oběť nemůžeme nikdy splatit, věnujme dnes, kdy naše země slaví sté výročí svého vzniku, tichou vzpomínku našim padlým v boji za nezávislost. Naše díky a neskonalá vděčnost pak patří zejména Mustafu Kemalovi Atatürkovi, zakladateli Turecké republiky, za to, že nám dal demokratickou, sekulární, suverénní zemi se všemi právy a svobodami...

Jsme si jisti a z celého srdce věříme, že Turecká republika bude žít věčně!

Literatura

L I T E R A T U R E

Pavel Augusta, Dagmar Broncová (ed.), *Kniha o Praze 6*, Praha 2004, s. 9–44.

Marie Benešová, *Česká architektura v proměnách dvou století 1780–1980*, Praha 1984.

Petr Ivan Božík, Hedvika Kuchařová, Libor Štunc, *Kostel svatého Norberta ve Střešovicích / Od mariánské kaple k pražské farnosti*, Praha 2021.

Nikola Bukajová, *Zapomenutá krása starých Střešovic se stále připomíná*, in: *Pražský deník*, roč. 2006.

Esin, Emel, *The Horse Turkic in Art*, *Central Asiatic Journal*, Volume X Number 3–4, Wiesbaden 1964, s. 167–227.

Marta Filipova, *Designing Worlds / National Design Histories in an Age of Globalization*: (Chapter 8 Czech Glass or Bohemian Crystal? The Nationality of Design in the Czech Context), Berghahn, New York (US) 2016.

Jana Fleglová, Michal Flegl, *Ořechovka / Nejstarší z moderních vilových čtvrtí Prahy*, in: *Domov*, 1981/4.

Michal Flegl, *Střešovice na přelomu 18. a 19. století / Stavební kolonizace za pražskými hradbami*, in: *Muzejní a vlastivědná práce 30 / Časopis společnosti přátel starožitností*, 1992/1, s. 26.

Michal Flegl, *Staré Střešovice*, in: *Zpravodaj ONV Praha 6*, 1980/2, s. 11–12.

Gedük, Serkan, *Topkapı Sarayı Müzesi Çin Porselenleri Koleksiyonu Üzerinde Yapılmış Osmanlı Onarımları*, International University Museums Association Platform Journal of Cultural Heritage UNIMUSEUM, 2022, Cilt 5, Sayı 2, s. 76–83.

Bohumil Hübschmann, Pavel Janák, Zdeněk Wirth, *Jak rostla Praha*, Praha 1940.

Petr Krajčí (ed.), *Slavné pražské vily / Sto a jeden dům s příběhem*, Praha 2012.

Jana Kybalová a kol., *Tulipán v lesku pülmésice / Turecká keramika 15.–17. století a její ohlasy v Evropě*, Katalog k výstavě (Sbírka orientálního umění, zámek Zbraslav, od 5. října 2003 do 8. února 2004).

Ludmila Kybalová, *Půvab řemesla*, in: *Domov* 1980/1, s. 48.

Barbara Laštovková, Jiří Kotátko, *Pražské usedlosti*, Praha 2001, s. 15.

Marek Laštovka (ed.), *Pražský uličník / Encyklopedie názvů pražských veřejných prostranství*, 2. díl (O–Ž), Praha 1998, s. 62.

Václav Ledvinka, Jiří Pešek, *Praha*, Praha 2000.

Michal Lutovský, Lubor Smejtek a kol., *Pravěká Praha*, Praha 2005.

Ögel, Semra, *Türk Kültürü Araştırmaları*, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara 1964.

Öney Gönül, Çobanlı Zehra, *Anadolu'da Türk Devri Çini ve Seramik Sanatı*, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, İstanbul 2007.

Dalibor Prix a kol., *Umělecké památky Prahy / Velká Praha M–Ž*, Praha 2017, s. 669.

Petr Ryska, *Praha neznámá*, Praha 2016.

Petr Ryska, *Praha neznámá II.*, Praha 2017.

Slabá, Tereza, *Guidelines to doing business / A case study of a Czech firm to highlight the most important business issues*, Západočeská Univerzita v Plzni, Fakulta filozofická, bakalářská práce, Plzeň 2014.

Radka Smejkalová, Tanya Pampaloneová, *Příběh vesnice Střešovice*, Mladý svět 35, 1993, č. 29, s. 24–25.

Petr Ulrich (ed.), *Slavné stavby Prahy 6*, Praha 2009, s. 55–57, 140–142.

Pavel Vlček, Pavel Zahradník a kol., *Encyklopedie architektů, stavitelů, zedníků a kameníků v Čechách*, Praha 2023, s. 45–48.

Josef Zajíček, Ladislav Čapek (1876–1954), in: *Kamelot / Zpravodaj města Mnichovo Hradiště II*, Duben 2021.

Jan Zavřel (ed.), *Před branami Velké Prahy*, Praha 2005, s. 75–76.

Ladislav Zikmund-Lender, *Okolí Mullerovy vily*, Praha (Muzeum hl. m. Prahy) 2013.

Čtyři pohledy na staré Střešovice, in: *Literární noviny*, 21. 11. 2001, roč. 12, č. 47, s. 5.

Türeli, İdil, *Türk sanatında Altı Köşeli Yıldız*, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türk Sanatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi. Erişim Arşivi: (tez.yok.gov.tr) 2006.

Podnětné údaje o staviteli Ladislavu Čapkovi jsou obsažené v rámci prezentace Muzea města Mnichovo Hradiště: <https://muzeum.mnhradiste.cz/muzeum/aktuality/ladislav-capek-stavitel-a-architekt-z-vesele-u-mnichova-hradiste> (vyhledáno 1. září 2023), dále na: <http://muzeum.mnhradiste.cz>, také na: <http://biography.hiu.cas.cz/> a v neposlední řadě též na: <https://knihovna.jicin.cz/>

Více o sochaři Adolfu Oppelovi na: <https://www.artprice.com/>

Více o osobnosti průmyslníka Emila Škody na: www.britannica.com

Více o uměleckých a řemeslných sbírkách Paláce Topkapı na: <https://hazine.info/>

K diplomatickým vztahům byly užity texty na: <https://prague-mb.mfa.gov.tr/Mission/MissionChiefHistory>

Rezidence

VELVYSLANECTVÍ TURECKÉ REPUBLIKY V PRAZE

RESIDENCE
OF THE EMBASSY OF THE REPUBLIC
OF TÜRKİYE IN PRAGUE

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
PRAG BÜYÜKELÇİLİĞİ KONUTU

ÚVODNÍ SLOVO / FOREWORD
JEHO EXCELENCE / HIS EXCELLENCY
EGEMEN BAĞIŞ

KOORDINACE PROJEKTU & ZÁVĚREČNÁ POZNÁMKA
PROJECT COORDINATION & CLOSING REMARKS
BEYHAN N. BAĞIŞ

TEXTY / TEXT
JAROSLAV SOJKA

FOTOGRAFIE / PHOTOGRAPHY
PAVEL MIKESKA
KEMAL ONUR ÖZMAN (28, 32, 38, 51, 54–55, 82–83, 85, 86, 177)
PETRA SKŮPOVÁ (4, 16–17, 20, 241, 244–245)

GRAFICKÁ ÚPRAVA / GRAPHIC DESIGN
JÍŘÍ SUŠANKA

VYDALO NAKLADATELSTVÍ / PUBLISHED BY
JÍŘÍ SUŠANKA – POMPEI
PRAHA 2023

ISBN: 978-80-905580-3-8

